Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσὶν ἀπαράδεκτοι. Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστὶ προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς Ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολή, διατριβή, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐςι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιςολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐςὶν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίγνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν, παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος 2, YORK-STREET, COVENT-GARDEN, ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας.

(Registered for transmission abroad.)

ΑΡΙΘ. 17.—ΤΟΜ. Α'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1860. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν τοῖς Ταχυδρομίοις ἀταξιῶν, αἵτινες ἰδίως συμβαίνουσιν ἐν Τουρκίᾳ, ὁ φάκελλος τῶν ἐφημερίδων θέλει διευθύνεσθαι τοῦ λοιποῦ πρὸς τοὺς Κυρίους Πράκτορας, ὅπου ὀνομάζονται τοιοῦτοι, καὶ παρὰ τούτων θέλει λαμβάνει ἕκαστος τὸ φύλλον του. Οὕτω δὲ καὶ ἡ παραλαβὴ ἀσφαλίζεται, καὶ τὸ φύλλον, ἔχον εἰκονογραφίας, φθάνει εἰς κρείττονα κατάστασιν, μὴ διπλούμενον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ *ἐν Κωνσταντινουπόλει.*
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ *ἐν Θεσσαλονίκῃ.*
Ὁ Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ *ἐν Πάτραις.*
Ὁ Κύριος Κ. ΒΟΛΩΝΑΚΗΣ (*ἢ* Κ. *Θεολόγης*) *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ.*
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ *ἐν Μάντσεστερ.*
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΔΑΝΗΣ *ἐν Λίβερπουλ.*
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ *ἐν Ἰβραΐλᾳ.*
Mr TAYLOR *ἐν Κερκύρᾳ.*
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ *ἐν Σμυρνῃ.*
Ὁ Κύριος ΛΟΥΚΑΣ ΡΑΛΛΗΣ *ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.*
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ *καὶ* ΚΑΡΝΑΚΗΣ *ἐν Γαλαζίῳ.*
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ *ἐν Σύρῳ.*
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ *ἐν Βουκουρεστίῳ.*
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ *ἐν Τεργέστῃ.*
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ *ἐν Σουλινᾷ.*
Ὁ Κύριος Π. ΣΠΟΡΙΔΗΣ *ἐν Ζακύνθῳ.*

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ οἱ ἐν Ἑλλάδι συνδρομηταὶ ἡμῶν, ὅτι, ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα ἑκάστης ἑξημηνίας στερηθῶσι ἀριθμούς τινας τοῦ φύλλου ἕνεκα κατασχέσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, θέλουσι λαμβάνει δωρεὰν εἰς τὸ τέλος τῆς ἑξαμηνίας ἅπαντα τὰ ἐκδοθέντα φύλλα εἰς χρυσοδεδεμένον τόμον.

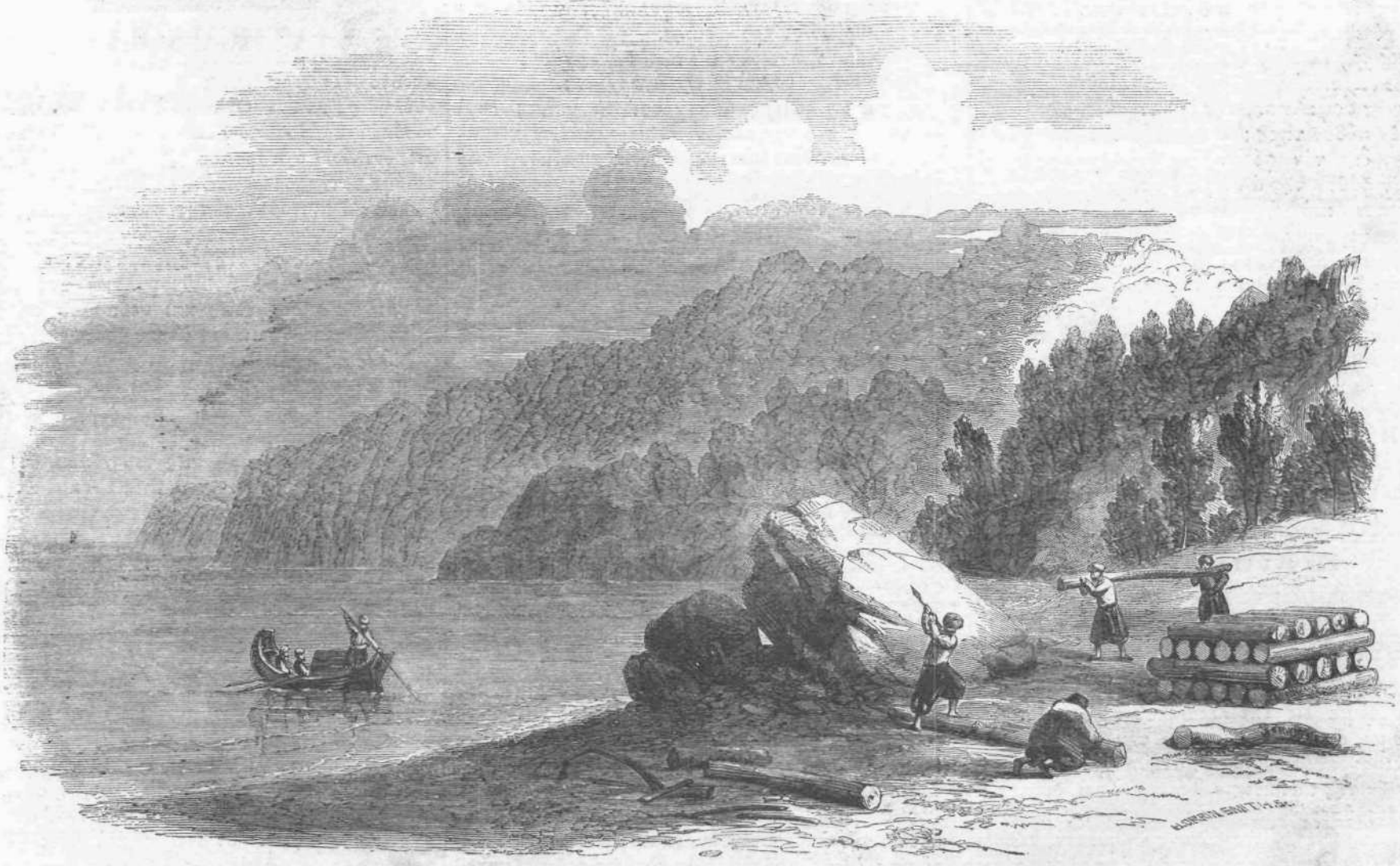

ΞΥΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΗ ΕΚ ΤΙΝΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ.

Ἡ εἰκονογραφία ἡμῶν παρίστησιν ἓν τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου Πόντου δασῶν, τῶν κειμένων ἐν ταῖς εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν ἐπαρχίαις τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ ξύλον, ἐξ οὗ κατασκευάζονται αἱ ξυλογραφίαι τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀςέρος, ἔρχεται κυρίως ἐκ τῆς Τουρκίας, καὶ ἐςὶ γνωςὸν ὑπὸ τὴν Βοτανικὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα πύξος ἀειθαλὴς (buxus sempervirens)· τὸ δ' ἐν Κορσικῇ καὶ Σαρδηνίᾳ εὑρισκόμενον ἐςὶ πολὺ κατώτερον τοῦ ἐν Τουρκίᾳ, καλούμενον ὑπὸ τῆς Βοτανικῆς πύξος θαλιαρικὴ (buxus balearica). Ἡ ἐν Τουρκίᾳ πύξος, ἥτις ἐςὶν ἀνωτέρα ὡς πρὸς τὴν ποιότητα πασῶν τῶν ἄλλων χωρῶν, ἐξάγεται ἐκ Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως εἰς λιμένας διαφέροντας τὸ μέγεθος ἀπὸ τριῶν ἕως ἓξ ποδῶν, καὶ ἔχοντας διάμετρον ἀπὸ τριῶν δακτύλων μέχρις ἑνὸς ποδός. Ἔστι δ' αὕτη, ὡς ἐρρέθη ἤδη, ἡ καταλληλοτέρα πρὸς κατασκευὴν ξυλογραφιῶν διὰ τὸ ὁμοιοειδὲς τῆς συςκευῆς αὐτῆς, ἐνῷ ἡ ἐν Ἰταλίᾳ, Πορτογαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, ἐστὶ πολὺ κατωτέρα. Καὶ ὅμως αἱ κατὰ τὸ 1815 ἐν Βοξ-χίλλ τῆς Ἀγγλίας κοπεῖσαι πύξοι παρήγαγον κέρδος 10,000 λιρῶν στερλινῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη, 31 *Ὀκτωβρίου* 1860.

Λαλήσαντες περὶ Ἐθνοφυλακῆς εἰς τὰ τελευταῖα τοῦ Βρετ. Ἀστέρος φύλλα, ὑπεσχέθημεν νὰ καταχωρήσωμεν ἐν αὐτῷ τὸν διοργανισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου θεσμοῦ ἐν Γαλλίᾳ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐβασίσθησαν τὰ λοιπὰ Κράτη, λαβόντα αὐτὸν ὡς ὑπογραμμόν, καὶ ὁπλίσαντα τοὺς πολίτας, τοὺς εἰρηνικοὺς καὶ ἰδιοκτήμονας πολίτας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθησαν τὴν φρούρησιν τοῦ τόπου, τὴν κουστωδίαν τῶν νόμων καὶ ἀείποτε τὴν δορυφόρησιν τῆς ἐξουσίας.

Ἀλλὰ πρὶν προχωρήσωμεν εἰς τὸ περὶ σημερινῆς καταστάσεως τῆς γαλλικῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὰς πρώτας αὐτῆς ἀρχάς, καὶ νὰ περιγράψωμεν χρονολογικῶς καὶ ἐν πάσῃ δυνατῇ ἐπιτομῇ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μόρφωσιν, τὴν χρῆσιν, τὰ προτερήματα καὶ μειονεκτήματα τοῦ θεσμοῦ τούτου. Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἃς ἀφήσωμεν νὰ λαλήσῃ ἡ Ἱστορία καὶ νὰ καταδείξῃ καὶ εἰς τοὺς κυβερνῶντας καὶ εἰς τοὺς κυβερνωμένους τὸ λυσιτελὲς καὶ σωτήριον τῆς ἐθνικῆς ταύτης δυνάμεως.

Ἐπειδὴ δὲ λαλοῦμεν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς Ἀνατολῆς, ὧν οἱ πολλοὶ ἀγνοοῦσιν ἴσως τὴν ἀληθῆ κατάστασιν, τὸν κύριον σκοπὸν καὶ τὸν προορισμὸν τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ κάμωμεν παρατήρησεις τινὰς πρὸς εὐχερεστέραν κατάληψιν τοῦ πράγματος, καὶ διαστολὴν αὐτοῦ ἀπὸ πάσης ἀναρχικῆς τάσεως, μετὰ τῆς ὁποίας, ὡς μὴ ὤφελε, συγγέεται πολλάκις ἡ νόμιμος ὁπλισις τῶν πολιτῶν.

Παντοῦ, ὅπου ὑπάρχει μοναρχία, συνυπάρχει καὶ ἡ ἰδέα τοῦ δεσποτισμοῦ. Παντοῦ, ὅπου ὑπάρχει Ἐθνοφυλακὴ, συνεπάγεται καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀναρχίας. Αἱ δύω αὗται ἰδέαι δὲν εἶναι ἀβάσιμοι· καὶ οἱ μονάρχαι τείνουσιν εἰς δεσποτισμὸν, καὶ οἱ πολῖται εἰσὶν ἀκόρεστοι ἐλευθεριῶν. Οἱ μονάρχαι, ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας των ἐξουσίαν, ἰσχὺν, στρατὸν καὶ χρήματα, ὑπόκεινται, ὡς ἄνθρωποι καὶ οὗτοι, εἰς τοὺς πειρασμοὺς τῆς αὐθαιρεσίας, καὶ ἀναγαιτίζονται ὑπὸ πολλῶν μὲν καὶ καλῶν ἄλλων αἰτίων, πρὸ πάντων δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν λαῶν, διὰ τὸν φόβον τῆς ἀναρχίας. Οἱ λαοί, ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας τὴν ὑπερτάτην πάσης δυνάμεως δύναμιν, πειράζονται καὶ οὗτοι ὑπὸ ἐπιθυμιῶν ἄκρας ἐλευθερίας, ἰσότητος, καὶ ἰσοτιμίας, ἀλλ' ἀναγαιτίζονται ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀτομικῆς ἀσφαλείας, τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς τιμῆς· διὰ τὸν φόβον τίνος; διὰ τὸν φόβον τῶν λαῶν αὐτῶν, διὰ τὸν φόβον τῆς ὀχλοκρατίας αὐτῆς, διὰ τὸν φόβον τῆς ἀναρχίας.

Λοιπὸν καὶ ἡγεμόνες καὶ λαοὶ τὸν αὐτὸν ἔχουσι φόβον, τὸν αὐτὸν ἔχουσιν ἐχθρὸν, πρὸ πάντων δὲ, ἀφ' ὅτου οἱ στρατοὶ συλλέγονται ἐκ τῶν σπλάγχνων τῶν πολιτῶν, καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς μισθωτῆς στρατολογίας τῶν ξένων. Τίς τῶν δύω φοβεῖται περισσότερον, οἱ ἡγεμόνες ἢ οἱ λαοί; Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἀπελθόντος αἰῶνος ἐρωδοῦντο περισσότερον οἱ λαοὶ· ἀπὸ δὲ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐνεστῶτος φοβοῦνται περισσότερον οἱ μονάρχαι. Πότε τὰ Κράτη εὐδαιμονοῦσιν; ὅταν καὶ μονάρχαι καὶ λαοὶ φοβῶνται ἐξ ἴσου τὸν κοινὸν ἐχθρόν· καὶ πότε φοβοῦνται ἐξ ἴσου τὸν κοινὸν ἐχθρόν; ὅταν οἱ μονάρχαι, κατανοήσαντες ὅτι ἐλέῳ λαοῦ ἄρχουσι, καταβαίνωσι μέχρι τῶν λαῶν, τείνωσιν αὐτοῖς χεῖρα καὶ λέγωσιν· «ἐγὼ »εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἓν ἐξελέξατε· ἐγὼ εἰμι ὁ »φύλαξ τῶν νόμων, τοὺς ὁποίους ὁμοφώνως εὐη»φήσαμεν· ὑμεῖς ἐστὲ ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις, »τῆς ὁποίας μὲι ἀνεθέσατε τὴν ἀρχηγίαν. Βο»ηθήσατέ με εἰς τὴν τήρησιν τοῦ Νόμου, συν»δράμετέ με εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ καλοῦ, συνασπί»σατέ με, ὅπως παγιώσωμεν τὴν εὐημερίαν τοῦ »Ἔθνους· προτείνατε τὰ στήθη ὑμῶν κατὰ τῶν »ἐχθρῶν τῆς πατρίδος.» Τότε οἱ λαοί, οἵτινες μὴ εὑρόντες ὑπεράνθρωπον ὄν θέσαν ὡς κορωνίδα τοῦ ἔθνους θνητὸν ὡς αὐτοὺς ἄνθρωπον, θεωροῦσι τὸν μονάρχην ὡς διφυὲς ὄν, ἀγαπῶσι, σέβονται καὶ ὑπακούουσιν αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον, τιμῶσι δὲ καὶ γεραίρουσιν αὐτὸν ὡς ἱερὸν, ὡς δαιμόνιον πρόσωπον.

Τοιαύτη τις εἶναι, ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα, ἡ μοναδικὴ καὶ ἁπλουστάτη βάσις τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, καὶ τοιαύτην τὴν εὑρίσκομεν εἰς πολλὰ Κράτη, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ὁ λαὸς ἀφ' ἑνὸς μὲν παριστᾷ γελοιογραφικῶς τὰς μεμπτὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως τῆς βασιλίσσης του, ἀφ' ἑτέρου δὲ ταπεινοῖ, θεοποιεῖ τὴν βασίλισσάν του. Ὅστις δὲν εἶδεν Ἄγγλον χλευάζοντα καὶ ἐπεξηγοῦντα δημοσίᾳ τὴν γελοιογραφίαν τῆς Ὀνητῆς Βικτωρίας, δὲν ἐννοεῖ τὸ βάθος τῶν ἐλευθεριῶν τῶν Ἀγγλων· καὶ ὅστις πάλιν δὲν εἶδε τοὺς ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ δακρύοντας ὀφθαλμοὺς τοῦ γέροντος ναύτου καὶ τῆς νεᾶνιδος ἐργάτιδος, ὅτε ψάλλουσι τὸ «Θεὲ σῶσον τὴν βασίλισσαν» (God save the Queen), δὲν πιστεύει τὴν λατρείαν, τὴν ὁποίαν ἀνεξαιρέτως οἱ Ἄγγλοι προσφέρουσιν εἰς τὴν ὑπεράνθρωπον βασίλισσαν.

»Βασίλισσα! εἴπον ἐσχάτως οἱ λαοὶ τῆς Βι»κτωρίας, βασίλισσα! ἡ πατρὶς ἔχει ἀνάγκην νὰ »αὐξήσῃ τὰς πολεμικὰς δυνάμεις της!»—«Ὦ, »παιδιά μου, ἀπήντησεν ἡ ἀνασσα, ὀχὶ· ἡ κυβέρ»νησίς μου σᾶς διαβεβαιοῖ ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς »εἰρήνην μεθ' ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς Ἐυρώπης, δὲν »τρέχομεν κἀνένα κίνδυνον.» — «Ὄχι, μῆτερ »μας, εἶπον οἱ Ἄγγλοι, καὶ κίνδυνον ἂν δὲν τρέ»χωμεν, πρέπει νὰ ἀναπτύξωμεν τὰς δυνάμεις »μας, νὰ γυμνασθῶμεν εἰς τὰ ὅπλα, νὰ μὴ φα»νῶμεν ἀπόλεμοι ἢ κατώτεροι ἄλλων ἐθνῶν.» Τοιαῦτα εἶπον· καὶ ὡς ἐκ μαγείας πλεῖστα ὅσα πλοῖα ὡπλίσθησαν καὶ ὡπλίζονται, ἀναρίθμητα ὀχυρώματα ἠγέρθησαν καὶ ἐγείρονται· ἐπὶ τῶν ἀράκτων παραλίων τῶν νήσων, καὶ διακόσιαι χιλιάδες Ἐθνοφυλάκων ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ τριμηνίᾳ συνεσκευάσθησαν, ὡπλίσθησαν καὶ ἐξησκήθησαν· ἡ δὲ βασίλισσα αὐτῶν, περιτρέχουσα ὡς ἀνὴρ τὰς φάλαγγας τῶν Ἐθνοφυλάκων, ἐπαινεῖ, θαυμάζει, ἀμείβει, τιμᾷ τοὺς κοπιῶντας, καὶ πρώτη λαβοῦσα ὅπλον τοῦ Βουήθβωρ, ῥίπτει τὴν σφαῖραν εἰς τὸν σκοπὸν, εὐδοκιμεῖ καὶ χειροκροτεῖται ὑπὸ εἰκοσιτρῶν ἑκατομμυρίων τέκνων της! Ὑπὸ τὰ παράθυρα τῶν ἀνακτόρων της θεωρεῖ τοὺς γυμναζομένους Ἐθνοφύλακας· οἱ ἀδιάκοποι κρότοι τῶν τουφεκίων δὲν ἐνοχλοῦσι τὴν ἁβρὰν αὐτῆς γυναικείαν ἀκοήν, δὲν ταράττουσι τὴν βασιλικὴν αὐτῆς ἀνάπαυσιν· εἰς δὲ τὴν πόλιν τῆς καθέδρας αὐτῆς ἀκούει σήμερον περισσοτέρους κρότους πυροβόλων Ἐθνοφυλακῆς, παρὰ κτύπους σφυρίων σιδηρουργικῆς.

Φοβεῖται ἡ ἡγεμὼν Βικτωρία ἀναρχίαν;

Φοβοῦνται οἱ λαοὶ αὐτῆς ἀναρχίαν;

Εἰς τίνων χεῖρας ὑπάρχουσι τὰ ὅπλα; οὐχὶ βεβαίως εἰς χεῖρας τῶν περιτριμμάτων τῆς ἀγορᾶς, ἀλλ' εἰς χεῖρας τῶν κτηματιῶν, τῶν τραπεζιτῶν, τῶν ἐμπόρων, τῶν ἐργοστασιούχων, τῶν τεχνητῶν, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ πάντων τῶν πολιτῶν, ὅσοι ἐνδιαφέρονται εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν τήρησιν τῶν νόμων, ὅσον καὶ ἡ κυβέρνησις, εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους, ὅσον καὶ ἡ βασίλισσα.

Ἔχει ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας πειρασμοὺς αὐθαιρεσίας;

Ἔχουσιν οἱ λαοὶ αὐτῆς πειρασμοὺς ἀποφάσεις;

Πότε οἱ λαοὶ τείνουσιν εἰς ἀνταρσίαν; ὅταν οἱ ἡγεμόνες παραδίδωνται εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν. Ἡ ἱστορία μᾶς παρέχει μυρία παραδείγματα ἡγεμόνων, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ ὀλετῆρες καλῶν λαῶν· ἀλλ' οὐδὲν ὑπάρχει παράδειγμα, ὅτι λαοὶ κατέβαλον καλοὺς ἡγεμόνας. Διατί τοῦτο; διότι οἱ λαοὶ, ὡς σύνολον ἀνθρώπων, δὲν εἶναι κακοὶ· τὸ θεῖον πλάσμα ἐπλάσθη καλόν· ἐνῷ οἱ ἡγεμόνες, ὡς ἄτομα μόνα, συμβαίνει νὰ ἦναι καλοὶ ἢ κακοί. Λοιπὸν, ἐκ τῶν δύω διακεκριμένων μελῶν τῆς ἀνθρωπίνου κοινωνίας, τῶν ἐχόντων τὰ αὐτὰ συμφέροντα, τοὺς αὐτοὺς φόβους καὶ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν, τὸ μὲν εἶναι πάντοτε καλὸν, τὸ δὲ καλὸν ἢ κακόν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, πόθεν ἐξαρτᾶται ἡ εὐδαιμονία τῆς κοινωνίας; ἐκ τοῦ καλοῦ ἢ κακοῦ ἡγεμόνος. Μακάριος ὁ ἡγεμὼν, ὅστις πρεσβεύει τὴν ἀρχὴν ταύτην, καὶ μακάριοι οἱ λαοὶ, οἵτινες ἔθεσαν αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν σκάφους. Ἀποδείξεις τῆς ἀληθείας ταύτης μᾶς δίδουσι πάντοτε οἱ καλοὶ ἡγεμόνες, πρῶτοι πάντων κηρύττοντες τὰς ὑπὲρ τῶν λαῶν προσπαθείας των καὶ ἐγκαυχώμενοι διὰ τὴν εὐημερίαν αὐτῶν. Ἀποδείξεις τῆς ἀληθείας ταύτης μᾶς δίδουσι προσέτι καὶ οἱ κακοὶ ἡγεμόνες, οἱ ἑαυτοὺς καὶ μόνους τὰ πάντα περιορίζοντες, καὶ τοὺς λαοὺς ὡς κτήματα θεωροῦντες. Οἱ πρῶτοι τούτων θεοποιοῦνται· οἱ δεύτεροι καθίστανται ἀντικείμενα ἀποστροφῆς καὶ ἀπεχθείας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἡ ἱστορία λαλεῖ, ἡμεῖς ἀς σιωπήσωμεν τὰ ὀνόματα· ἀλλὰ σιωπῶντες τὰ ὀνόματα, ἀς μὴ κρύψωμεν ὁποῖα ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου, ἢ τοῦ Σάρδου, ἢ τοῦ Βέλγου, ἢ τοῦ Σουηδοῦ ὅστις λέγει· «σὲ πολεμῶ, διότι λαλεῖς κατὰ τοῦ πολίτου βασιλέως μου·» καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ, ἢ τοῦ Παπαροῦ, ἢ τοῦ Βιρτεμπεργιανοῦ, ἢ τοῦ Ἀνοβερινοῦ, ὅστις λέγει· «ἀπομακρύνομαι ἀπὸ σοῦ, διότι λαλεῖς κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ ἡγεμόνος μου.» Οἱ πρῶτοι ἀγαπῶσι τὸν ἡγεμόνα ἄνθρωπον· οἱ δεύτεροι σέβονται τὸ ἠθικὸν τῆς ἡγεμονίας πρόσωπον. Οἱ πρῶτοι ἀγαπῶσι τὴν ψυχὴν, τὸν νοῦν, τὴν καρδίαν τοῦ φίλου αὐτῶν ἡγεμόνος· οἱ δεύτεροι λατρεύουσι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς βασιλείας· παυσάσης αὐτῆς, παύει καὶ ἡ ἀγάπη, ὡς παύει καὶ ὁ ἔρως τοῦ ἐραστοῦ, ἅμα ἡ εὐφλογία καταστρέψῃ τὴν καλλονὴν τῆς ἐρωμένης.

Λαλοῦντες περὶ λαῶν, ἐννοοῦμεν τὴν ἀγαθὴν τῶν πολιτῶν μερίδα καὶ οὐχὶ τὸν φιλοτάραχον καὶ ἀπονενοημένον ὄχλον, οὐδὲ πάλιν τοὺς δεσποτόφρονας καὶ φιλάρχους ἐκλεκτοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλονται τὰ πλεῖστα τῶν δεινῶν τῆς ἀνθρωποτητος, αἱ σφαγαὶ, αἱ αἰχμαλωσίαι, οἱ διωγμοὶ, τὰ βασανιστήρια, αἱ Ἱεραὶ Ἐξετάσεις, αἱ καταδρομαὶ τῶν ἀγαθῶν, αἱ καταδίκαι τῶν ἁγίων, καὶ ἡ σταύρωσις αὐτῆ τοῦ Θεανθρώπου.

Σράλλομεν ἀράγε λέγοντες ὅτι εἰς τοὺς δολίους ἐκλεκτοὺς, εἰς τοὺς ἀνάνδρους αὐλικοὺς αὐτῶν, ὀφείλουσι πολλοὶ ἡγεμόνες τὰς διαιοπραγίας των καὶ ἑπομένως τὸν ὀλεθρόν των; Ἓν, ἓν μόνον παράδειγμα ἀς φέρωμεν· καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Ἐθνοφυλακῆς, ἀς ἐκλέξωμεν αὐτὸ ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτῆς.

Ὅτε κατὰ τὴν 29ην τοῦ μηνὸς ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1827 ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρολος ὁ δέκατος διέλυσε τὴν Ἐθνοφυλακὴν, ὁ σρόῤῥα βασιλικὸς μαρκέσιος Μουστιὲρ, συγχαίρων τὸν βασιλέα διὰ τὴν καλὴν ταύτην πρᾶξιν του, εἶπε· «Ὦ! εὖγε βασιλεῦ! ἰδοὺ τὶ θὰ εἴπῃ κυβερνᾶν!» (Voilà ce qui s'appelle gouverner!) Ἀκόμη δύω ἡ »τρεῖς τοιαῦται ἀποφάσεις, καὶ ἡ Μεγαλειότης »Σου γίνεσαι βασιλεὺς τῆς Γαλλίας. Πρὸς »τοῦτο δὲν χρειάζεται ἄλλο, εἰμὴ λόγχαι καὶ »θέλησις.....» Οἱ τυφλοὶ σύμβουλοι τοῦ πρωτοτόκου κλάδου τῶν Βουρβώνων δὲν ἔβλεπον ὅτι, διαλύων ὁ Κάρολος τὴν Ἐθνοφυλακὴν, κατεδάφιζε τὴν στερεωτάτην ἀψίδα τοῦ θρόνου. Τὶ δὲ εἶπεν ὁ πιστότατος τῆς συνταγματικῆς βασιλείας φίλος, ὁ ἀτίθασσος ὑπέρμαχος τῆς γαλλικῆς μοναρχίας στρατηγὸς Λαφαγιέτ; «Ἀπόλλυ»ται ἡ μοναρχία! ἡ Ἐθνοφυλακὴ ἦτο πλήρης »ἀγάπης, ἀφοσιώσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν »βασιλέα· καὶ ὁποῖα δὲν ἔδωκε τούτου δείγματα!»

Ἀλλ' ἀς ἀφήσωμεν τὴν ἱστορίαν νὰ ἐπισωρεύσῃ ἀπειράριαν παραδειγμάτων, ἀφ' ὧν ἀποδεικνύεται ἐναργέστατα, ὅτι ἡ Ἐθνοφυλακὴ, ἡ ἀδυσώπητος ἀῦτη ἐχθρὰ τῆς ὀχλοκρατίας, ἐστάθη πάντοτε φίλη τῆς τάξεως, ὑπηρέτις τοῦ νόμου, στήριγμα τοῦ συνταγματικοῦ θρόνου, ἤτις καὶ κατὰ τῶν ὁρμῶν τῆς ὀχλοκρατίας γενναίως ἀντέστη, καὶ τοὺς βασιλεῖς ἀείποτε ἐφρούρησε, καὶ τοὺς διαλύσαντας καὶ περιῤῥονήσαντας αὐτὴν πάλιν ὑπεστήριξε, καὶ τὴν πατρίδα ἐδόξασε, κατατροπώσασα τοὺς συνωμόσαντες κατὰ τῆς γαλλικῆς ἐλευθερίας βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης, καὶ μέχρις ἐσχάτων ἀκόμη ἔσωσεν ἀπὸ τῶν δεινῶν τῆς ἀναρχίας τὴν Γαλλίαν σύμπασαν.

Περαίνομεν τὸ προοίμιον ἡμῶν τοῦτο διὰ τῆς ἀκολούθου καὶ μόνης παρατηρήσεως.

Ἢ ὑπάρχει πολιτεία καὶ πολῖται, ἢ ὄχι. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πολιτεία καὶ πολῖται, ἡ συναγωγὴ τῶν ἀνθρώπων δὲν ἀποτελεῖ λαὸν, ἀλλ' ἄθροισμα ἀχρείων ἢ μηδαμινῶν ὄντων· καὶ τότε διὰ τὸ κοινὸν τῆς ἀνθρωπότητος συμφέρον ἡ συναγωγὴ ἐκείνη πρέπει νὰ διαλυθῇ, νὰ διασκορπισθῇ, νὰ καταστραφῇ. Εὐτυχῶς τοιαῦται συναγωγαὶ δὲν ὑπάρχουσι τὴν σήμερον εἰς τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ πολιτεία καὶ πολῖται, ἑπομένως καὶ ἡγεμὼν, τότε ποῦ κεῖται ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις τοῦ Κράτους; βεβαίως εἰς τὸν

λαὸν, ὅταν ὁ ἡγεμὼν δὲν μισθώνῃ ξένους· καὶ πότε ὁ λαὸς ἀποτελεῖ ἰσχὺν καὶ δύναμιν; ὅτε κατὰ τὸν νόμον ὁπλίζεται, συσκευάζεται, ὀργανοῦται καὶ ἐξασκᾶται. Καὶ τὶ ἐστὶ λαὸς ὡπλισμένος, συσκευασμένος, ὠργανωμένος καὶ ἐξησκημένος; ἀς ἴδωμεν τοῦτο εἰς τὴν ἱστορίαν ΔΕΚΑΤΡΙΩΝ ΑΙΩΝΩΝ.

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗΣ.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πολιτοφυλακαὶ μερόδεγχανται.—Κοινότητες.—Πολιτοφύλακες ἐν τῇ πόλει Bovines.—Στρατιωτικὰς ὀργανισμὸς τῶν δήμων.—Φυλακὴ ἀγροῦ καὶ φυλακὴ βασιλική.—Συντεχνίαι ἐλεύθεραι φυλακῆς.—Ἀσχολοῦν ὑπηρέτιδες.—Παρισινὴ πολιτοφυλακὴ κατὰ τὸν ΙΔ'. αἰῶνα.—Πολιορκία τῆς Ῥουάν.—Πολιορκία τῆς Βοβαί.—Ἐθνοφυλακὴ τῆς Αυθν καὶ τῶν Παρισίων.—Χαρακώματα τῆς Ligue.—Ὑπερκοσμία τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Λάνης.—Ἀποτύπωσις τῶν πολιτοφυλάκων.

Ἀναζητοῦντες τὴν γένεσιν τῆς ἐθνοφυλακῆς δὲν ἀνατρέχομεν εἰς τοὺς πρότους χρόνους τῆς γαλλικῆς ἱστορίας, ἐξ αἰῶνας π. Χ. οὔτε ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων, ὅτε οἱ κυρίως Γάλλοι ἢ Κελτοὶ (Gaulois) *διαιρούμενοι εἰς Βρακκάδας* Braccates *καὶ Κομήτας* Chevelus (*διὰ τὰς ἀναῤῥηβίδας καὶ τὰς μακρὰς κόμας τὰς ὁποίας ἔφερον*), *ἐλάτρευον τὰς δρῦς καὶ ὡπλίζοντο διὰ χαλκίνων μαχαιρῶν, διότι τότε ἅπαντες ἦσαν στρατιῶται ἢ ἅπαντες ἐθνοφύλακες· οὐδὲ πάλιν ἐρευνῶμεν ἐν τῇ μεγάλῃ Γαλλίᾳ, ἥτις πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν Ῥωμαίων κατῳκεῖτο ὑπὸ τεσσάρων διαφόρων ἐθνῶν, α') Κελτῶν ἢ Γάλλων, β') Γερμανῶν,* (*Κίμβρων, ἢ Βέλγων κλπ.*) *γ') Ἰβήρων ἢ Λιγουρῶν, δ') Ἑλλήνων* (*Μασσαλιωτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀποικιῶν*)· *διότι πολῖται, στρατιῶται, πολιτοφύλακες ἢ ἐθνοφύλακες ἦσαν τότε ταυτόσημα· ἀλλὰ καταβαίνομεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Φράγκων* Franes, *ἢ ἐλευθέρων, τῶν ὁποίων ἡ ὁμοσπονδία, φανεῖσα τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 240 μ. Χ. ἐπὶ δύο ὅλους αἰῶνας ἐπολέμει κατὰ διαφόρων ἐθνῶν, ἐνίκα καὶ ἐνικᾶτο, ἕως ὅτου, κατὰ τὸ ἔτος 429 μ. Χ. ἐπὶ Κλοδίωνος* Clodion *τοῦ βασιλέως αὐτῆς, εἰσέβαλε καὶ ἐκυρίευσε μέγα μέρος τῆς Γαλλίας.*

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ ἐθνοφυλακὴ ἦτον ἀκόμη ἄγνωστος, διότι οὐδὲν ἐχώριζε τοὺς πολίτας ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν· ὁμᾶς ἱερέων, εὐγενῶν καὶ ἀρχόντων, ἀποτελοῦσαι τὴν ἐξουσίαν, περιεβάλλοντο ὑπὸ πλήθους ὁπιλιτῶν ἢ σπειρῶν clans, *τὸ δὲ ὄνομα πολίτης ἦτο τότε ἰσοδύναμον μὲ τὸ ὄνομα τῶν δουλοπαροίκων* serfs, *οἵτινες ἐκαλλιέργουν τὴν γῆν.*

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ε'. αἰῶνος, ἐπὶ βασιλέως Κλοβίου τοῦ Α'. οἱ Φράγκοι, κρατήσαντες τῶν λοιπῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐθνῶν, ἐπεκράτησαν ἐπὶ τῶν Γάλλων, ἀπέβαλον ὁλοσχερῶς τοὺς Ῥωμαίους, κατὰ τὸ ἔτος 486, (10 *ἔτη μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς δυτικῆς αὐτοκρατορίας*) *καὶ μετέδωκαν εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομα Φράγκοι* Frances, *ἔνθεν οἱ Φραντζέζοι,* Français, *καὶ ἡ Φράντζα,* France.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰσὶν οἱ καλούμενοι ἐν τῇ γαλλικῇ ἱστορίᾳ, ἡ πρώτη γενεὰ τῶν Γάλλων· οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβον τὴν ἐπωνυμίαν μεροβιγγιανοὶ, merovingiens, *ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως Μεροβέως,* Merovée, *υἱοῦ ἡ γαμβροῦ τοῦ βασιλέως Κλοδίωνος τοῦ Κομήτου. Ἡ Γαλλία, διαιρεθεῖσα εἰς διάφορα μικρὰ βασίλεια, ἀπετέλει εἶδος τι ὁμοσπονδίας, ἔνθα οἱ ἀσθενέστεροι λαοὶ προσείρχοντο εἰς τοὺς ἰσχυροτέρους, εἴτε ὡς σύμμαχοι, εἴτε ὡς ἰκέται. Τότε τὸ πρῶτον ἐφάνη ἡ πολιτοφυλακὴ* militia, *ἤτοι ἡ ὅπλισις τῆς γεωργικῆς τάξεως καὶ τῶν ἄλλων ἀπολέμων κατοίκων, ἥτις συνεξεστράτευε μετὰ τῶν ἐλευθέρων πολεμιστῶν* guerriers francs.

Ὁ βασιλεὺς Σχίλπερικ Chilperic, *εἰς τὴν κατὰ τῶν Βρετόνων ἐκστρατείαν του (ς'. αἰὼν), ἔφερε μαζῇ του Τουραγγινοὺς, Βεσσινοὺς, Ἀγγεβινοὺς καὶ πολλοὺς ἄλλους πολιτοφύλακας· καὶ δι' αὐτῶν ἐκυρίευσε τὰς ἐπαρχίας Τουραίνην,* Mavkiar Manceaux, *Βερρὺ τὴν δὲ Τοῦρς* Tours, *κατὰ τὸ* 585, *κατὰ πρόσκλησιν τοῦ βασιλέως Γοντράνδ. Αἱ πολιτοφυλακαὶ αὗται συνέκειντο ἐξ ἁπάντων τῶν ὑγειῶν κατοίκων, ἐξαιρέσει τῶν ἱερέων, τῶν γερουσιαστῶν, τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν γεωργικῶν ἀποίκων καὶ τῶν δούλων. Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῆς ἀρχαίας κοινωνίας, οἱ ὁπλισμένοι ἐκεῖνοι πολῖται ἀπετέλουν ἀληθεῖς ἐθνοφυλακὰς, αἵτινες συγχρόνως ἦσαν καὶ ἑδραῖαι καὶ κινηταί.*

Καὶ ὅμως, κατὰ τοὺς ἀπωτάτους ἐκείνους καιροὺς, τὸ ὁπλοφορεῖν δὲν ἦτον, ὡς σήμερον, ἐν ἐκ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου, ἀλλ' εἶδος τι ἀγγαρίας ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς ὑπηκόους· τοὐτέστιν, οἱ τότε εἰρηνικοὶ πολῖται, κύπτοντες ὑπὸ τὸ βάρος τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς τυραννίας, ἐπροτίμων ν' ἀφήνωσιν εἰς ἄλλον τὴν φύλαξιν τῶν ὑπαρχόντων των, τὴν φρούρησιν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς πατρίδος των, ἀπαράλλακτα ὅπως συμβαίνει σήμερον εἰς τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἔνθα ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία εἶναι ἄγνωστος ἢ κενὸν ὄνομα. Τότε δὲ μόνον ἠνώησαν οἱ Γάλλοι τὸ εὐγενὲς τοῦ θεσμοῦ τούτου, ὅτε, συστηθέντων τῶν δήμων, διωργανώθησαν στρατιωτικῶς καὶ οἱ πολῖται, καὶ τότε μόνον ὁ σωτήριος οὗτος διοργανισμὸς, ἐκρίθη ὡς ἡ καθιέρωσις τῶν προνομίων καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν.

Ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΣΤ'. τοῦ ἐπιλεγομένου Παχέως (ἀρχαὶ τοῦ ιβ'. αἰῶνος), ἐσχηματίσθησαν τὸ πρῶτον αἱ δημοτικαὶ πολιτοφυλακαὶ milices communales, *διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ὁποίων κατεπολεμήθη ἡ τυραννία τοῦ φευδαλισμοῦ καὶ ἡ τῶν ληστῶν. Αἱ πόλεις, κατιδοῦσαι τὰ συμφέροντά των καὶ ἐννοήσασαι τὴν ἀτομικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀξιοπρέπειαν, τοὺς μὲν τυραννίσκους ἀριστοκράτας, ἀῤῥωγῆ τοῦ βασιλέως, κατέβαλον, τὴν δὲ ληστείαν κατεπρόπωσαν, ἡγουμένων τῶν ἀρχιερέων καὶ φερόντων τὴν ἐθνικὴν σημαίαν, κατὰ τῶν πολυαρίθμων μικρῶν σημαιῶν τῶν δεσποτῶν, οἵτινες κατεκερμάτιζον τὴν Γαλλίαν* (α).

Ὁ Ἀββᾶτες Συγὲρ Suger *ἀναφέρει ὅτι ἐν ἔτει* 1108 *κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Πουϊσὲτ* Puiset, *αἱ πολιτοφυλακαὶ τῶν δήμων τοῦ Κράτους διεκρίθησαν τραυνῶς διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ των. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ βασιλέως Φιλίππου Αὐγούστου· κατὰ τὸ ἔτος* 1189 *ὁ δῆμος τῆς Μάντης* Mantes *ἀπώθησε τοὺς Ἄγγλους· εἰς δὲ τὴν περίφημον μάχην τῆς Βοβίνης* Bovines *αἱ δημοτικαὶ λεγεῶνες ἦσαν παρατεταγμέναι πέριξ τῆς φοινικίδος, ἤτοι τῆς ἱερᾶς τῶν Γάλλων σημαίας,* oriflamme.

Ὁ ποιητὴς Γουλιέλμος Guiart (*βῃ,ψάλλων τὴν δόξαν τῶν ἐθνοφυλάκων κατὰ τὴν μνημονευθ

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΔΗΜΑΡΧΕΙΩ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΛΗΔΣ.

Ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν παρίσταται ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Ἀγγλικῆς καλλιτεχνίας, ἐξεργασθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Νώβλ, καὶ κοσμοῦν τὸν πρόδομον τοῦ νέου τῆς Λῆδς Δημαρχείου. Κατεσκευάσθη δὲ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἄγαλμα ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, μετενεχθέντος εἰς Ἀγγλίαν ἐκ τῶν λατομείων τῆς Καρράρας, καὶ ἀπεικονίζει θαυμασίως τὴν Α. Μ. τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν. Ἀφ' ἑνὸς μὲν παρατηρεῖ τις τὴν πρᾶον καὶ μεγαλοπρεπῆ στάσιν τῆς βασιλίσσης, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἐν τῇ ἐκφράσει τοῦ προσώπου διαδηλοῦται ἡ χαρίεσσα ἐκείνη ζωηρότης ἥτις, ἀναμιγνυομένη μετὰ τῆς ἀξιοπρεπείας, συνοδεύει αὐτὴν ὁσάκις ἐκφωνεῖ καὶ ἀναγγέλλει εὐαρέστους εἰδήσεις εἰς τοὺς ὑπηκόους της, τοὺς ἀριθμουμένους καθ' ἑκατομμύρια. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο, ἔχον ὕψος ὀκτὼ ποδῶν καὶ ἓξ δακτύλων, ἐξετελέσθη ἐν βραχεῖ χρόνῳ, καὶ ὅμως δὲν παρέχει οὐδὲν δείγμα τοιαύτης σπουδῆς· διότι οὐ μόνον τὸ πρόσωπον καὶ ὅλον τὸ σῶμα ἔχουσιν ἐν τελῇ ἀναλογίαν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ πτυχαὶ τῶν ἐνδυμάτων παρέχουσιν ἐν τῇ διακοσμήσει αὐτῶν καὶ διατάξει τὸ μεγαλοπρεπὲς συνηνωμένον μετὰ τοῦ λεπτοῦ καὶ χαρίεντος, ἤτοι ἐμφαίνουσιν ἐν γένει θέαν κλασικήν. Ὁ πέπλος καλλωπίζεται ὑπὸ ἐπεξειργασμένης παρυφῆς, ἐν ᾗ τὸ ῥόδον καὶ ὁ σκόλυμος διαποικίλλονται ὑπὸ τοῦ κρίνου. Τὸ βάθρον, ὅπερ ὑποστηρίζει τὸ ἄγαλμα, ἐστὶ κατεσκευασμένον ἐκ γρανίτου, ἔχον ὕψος δέκα ποδῶν, καὶ περιβαλλόμενον κάτωθεν μὲν ὑπὸ μεγάλου δρυΐνου στεφάνου, συμβόλου τῆς ῥώμης, ἄνωθεν δὲ ὑπὸ μεγάλου στεφάνου ἐλαίας, συμβόλου τῆς εἰρήνης, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ κορμοῦ ἐστιν ἐγγεγραμμένη ἡ σύντομος ἐπιγραφή· «Τῇ Α.Μ, τῇ βασιλίσσῃ Βικτωρίᾳ. 1858.» Τὸ ὡραῖον τοῦτο ἄγαλμα ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ δημάρχου τῆς πόλεως Λῆδς ἀντὶ 1000 γκινεῶν, καὶ ἐδωρήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν ταύτην.

Ἡ ἵδρυσις δὲ αὐτοῦ ἐν τῷ νέῳ Δημαρχείῳ τῆς πόλεως Λῆδς ἐγένετο πρὸ δύο περίπου ἐτῶν, ὅτε ὁ δήμαρχος προεδρεύων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, εἶπεν ἐν μέσῳ ζωηροτάτων χειροκροτήσεων τὰ ἑξῆς· «Παρουσιάζων, Κύριοι, ἐνώπιον ὑμῶν τὸ ἄγαλμα τοῦτο, νομίζω, ὅτι οὐδὲν ἄγαλμα δύναται τοσοῦτον ἁρμοδίως νὰ κοσμήσῃ τὸν πρόδομον τῆς εὐγενοῦς ταύτης αἰθούσης, ὅσον ἐν τῶν τῆς Α. Μ., τῆς βασιλίσσης ἡμῶν Βικτωρίας. Δὲν δύναμαι δὲ νὰ ἐκφράσω τὰ περὶ τῆς Α. Μ. αἰσθήματά μου· διότι ἕκαστος γινώσκει τὰς ἀρετὰς καὶ ἀγαθοεργίας αὐτῆς, ἔτι δὲ οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι αὕτη ἐστὶ μία τῶν μεγαλειτέρων βασιλισσῶν τοῦ κόσμου». Μετὰ δὲ ταῦτα μέλος τι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐξέφρασε τάδε· «Εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδιον χάριν ἔχει τὸ συμβούλιον πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐξοχότητα τὸν δήμαρχον τῆς Λῆδς διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἀγάλματος τῆς Α. Μ. ἐν τῷ Δημαρχείῳ τῆς πόλεως». Ἐπὶ δὲ τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἡ ὑπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀντεγράφη ἐπὶ δύο περγαμηνῶν· τούτων δὲ ἡ μὲν ἔμεινεν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ συμβουλίου, ἡ δὲ ἐδωρήθη τῷ δημάρχῳ τῆς Λῆδς.

ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩι ΔΗΜΑΡΧΕΙΩι ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΛΗΔΣ.

Η ΕΝ ΡΑΓΓΟΤΝΗι ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΡΟΜΙΑ.

Τὰ γενέθλια τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας ἑορτάζονται κατ' ἔτος σχεδὸν ὑπὸ τῶν ἐν Ῥαγγούνῃ Ἀγγλων ἀξιωματικῶν μετὰ μεγίστης ἐπισημότητος. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, κειμένῃ ἐν τῇ Βρεττανικῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πεγγοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ βραχίονος τοῦ ὁμωνύμου αὐτῇ ποταμοῦ, λαμπρότατον θέαμα παρέχει ἡ ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν παριστανομένη ἐλεφαντοδρομία.

Ἡ τάφρος, ἣν ὑπερπηδῶσιν οἱ ἐλέφαντες, ἔχει συνήθως τριῶν καὶ ἡμίσεος ποδῶν βάθος, καὶ ἑπτὰ πλάτος. Καθίσταται δ' αὕτη πολλάκις ἐπικίνδυνος τοῖς ἀναβάταις· καθίσεων προσκόπτοντες οἱ δρομαίοις τρέχοντες ἐλέφαντες, καταπίπτουσι καὶ φονεύουσι τοὺς ἀναβάτας συγκαταπίπτοντες. Ἐπὶ μὲν τοῦ παραπέτασματος, ἐφ' οὗ κυματοῦται αἱ δύο Ἀγγλικαὶ σημαίαι, ἱστανται θεώμεναι οἱ οἰκογένειαι τῶν ἀνωτέρων Ἀγγλων ἀξιωματικῶν, ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ πεδίου τῆς ἐλεφαντοδρομίας Ἄγγλοι καὶ Ἰνδοί, παρορμῶντες, διὰ τῶν κραυγῶν αὐτῶν καὶ τῶν χειρονομιῶν οἱ μὲν τούτους, οἱ δὲ ἐκείνους τῶν ἀναβατῶν.

Η ΕΝ ΔΑΧΟΜΗ ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΑ. Ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀριθμοῖς τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς δυτικῆς Ἀφρικῆς ἐπιπρατοῦντος βαρβάρου ἔθιμου, τοῦ θύειν ἀνθρώπους κατά τινα μεγάλην τελετήν. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπιστολή τις ἐπέμφθη δημοσιευθεῖσα εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, λέγει τὰ ἑπόμενα. «Δί ἐν Δαχόμῃ θηριωδέστατα ὑπερέβησαν τὰς ἐπικρατούσας περὶ αὐτῶν ῥήμας. Χιλιάδες ἐθυσιάσθησαν.» Ἑκατὸν ἀτμόπλοιόν τι προσορμισθὲν ἐν τῷ λιμένι ἐκείνῳ, ἐξεφόρτωσεν 1,500 δούλους. Πολεμικὸν πλοῖον εὑρεθὲν ἐκεῖ εἶδε τὸ ῥηθὲν πλοῖον, ἀλλ' οὐδόλως ὑπώπτευσε τὸ πρᾶγμα. Οἱ ἐκεῖ εὑρισκόμενοι Ἄγγλοι καὶ λοιποὶ Εὐρωπαῖοι, ὡς ἀκούομεν, ἐφυλακίσθησαν, ὡς ἀρνηθέντες πιθανώτατα νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὸ οἰκτρὸν θέαμα τῆς ἀνθρωποθυσίας ἢ νὰ συμμετάσχωσι τῶν ἱεροτελεστιῶν διαβολικῆς θεοσεβαιμονίας.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΚΑΙ ΑΓΚΩΝ. Ἐπιστολὴ ἐκ Τεργέστης λέγει, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Πιεδεμοντίου ἄλωσις τῆς Ἀγγῶνος προξενεῖ μεγάλην ἀνησυχίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης φοβουμένους μὴ ἐπίσης ἡ πόλις των διότι ἡ Ἀγγὼν εἰς κρείττονα θέσιν τῆς Τεργέστης κειμένη, δύναται ὑπὸ καλὴν κυβέρνησιν ταχέως νὰ καταχῇ ὁ πρῶτος ἐμπορικὸς λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ. Ὁ σιδηρόδρομος τῆς Βολωνίας θέλει ἐν βραχεῖ χρόνῳ ῥέρει ταύτην εἰς συγκοινωνίαν μεθ' ἁπάσης τῆς Σαρδηνίας, ὅτι δύσκολον θέλει εἶσθαι διὰ τὴν Τεργέστην νὰ ὑποστῇ τὸν συναγωνισμόν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΒΙΩΣΕΙΣ. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα 939 γεννήσεις ἀῤῥένων καὶ 861 θηλέων κατεγράφησαν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις τοῦ Λονδίνου. Εἰς τὰς δέκα ἀντιστοιχούσας ἑβδομάδας τῶν ἐτῶν 1850—59 ὁ κατὰ μέσον ὅρον ἀριθμὸς ἦτο 1576 Αἱ ἀποβιώσεις ἐν Λονδίνῳ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συμποσοῦνται εἰς 1116. Κατὰ δέκα ἀπὸ τοῦ 1850—59 ὁ κατὰ μέσον ὅρον ἀριθμὸς τῶν ἀποβιώσεων κατὰ τὰς ἀντιστοιχούσας ἑβδομάδας ἦτο 1020.

ΧΟΝΔΡΟΕΙΔΕΣΤΑΤΗ ΑΜΑΘΕΙΑ. Δὲν εἶναι ἀσύνηθες φαινόμενον νὰ ἀπαντῶσι καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολιτισμένου κόσμου παραδείγματα ἀπιστεύτου καὶ χαλεπῆς ἀμαθείας. Οὕτως ἐν τινι δικαστικῇ ἀνακρίσει, ἀρτίως γενομένῃ ἐν Νορθαμπτόνῃ τῆς Ἀγγλίας δικτωκαιδεκαετὴς νανκίας παρουσιασθεὶς ὡς μάρτυς, ἠρωτήθη ἐπὶ τῶν ἑξῆς ζητημάτων.

Ἐρ. Γνωρίζεις, ποῦ πηγαίνουν οἱ ἐν ἀρετοῖ μετὰ θάνατον;

Ἀπ. Στὸν παράδεισον.

Ἐρ. Γνωρίζεις ποῦ πηγαίνουν ὁ ἁμαρτωλοί;

Ἀπ. Ὄχι.

Ἐρ. Ἀκουσές τι περὶ Θεοῦ;

Ἀπ. Ὄχι.

Ἐρ. Ἀκουσές τι περὶ διαβόλου;

Ἀπ. Ὄχι.

Ἐρ. Ἐπῆγες ποτε εἰς σχολεῖον;

Ἀπ. Ὄχι.

Ὁ ἀνακριτὴς σὺν τοῖς ἐνόρκοις μετὰ τὰς εἰρημένας ἀπαντήσεις ἐθεώρησαν ὡς ἀπαράδεκτον τὴν μαρτυρίαν τοιούτου ἀνθρώπου, μηδεμίαν γνῶσιν ἔχοντος περὶ θεοῦ.

ΛΑΜΑΣ ΤΙΣ ΕΝ ΘΙΒΕΤ ΤΟΥ ΔΑΛΑΙΕΙΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ.

Οἱ ἱερεῖς οὗτοι τῆς Βουδδιςείου θρησκείας διαιροῦνται εἰς δύο δόγματα εἴτε αἱρέσεις, διακρινομένας ἀπ' ἀλλήλων μόνον ἐκ τοῦ χρώματος τῶν ἐνδυμάτων· καὶ οἱ μὲν τῆς τοῦ Δούκπα αἱρέσεως φέρουσιν ἐρυθρᾶ, οἱ δὲ τῆς τοῦ Δαλαίου κίτρινα φορέματα. Ἐκτὸς δὲ τῆς λαμπρᾶς αὐτῶν ἐνδυμασίας, οἱ ἱερεῖς ἀμφοτέρων τῶν αἱρέσεων τούτων φέρουσιν ἰδιάζοντας κωνικοὺς πίλους καὶ μακρὸν κράσπεδον (ποδζάν). Ὁ δὲ κύλινδρος τῆς παρακλήσεως, εἴτε ὁ πολύτιμος θρησκευτικὸς τροχός, ὃν ὁ ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν παριστάμενος Λάμας κρατεῖ εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα, ἐστὶ λίαν περίεργον ὄργανον, ἐμπνέον μέγα σέβας εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Θιβετείων. Τὸ ὄργανον τοῦτό ἐστι μεταλλικὸς κύλινδρος, ἔχον τριῶν μὲν δακτύλων μῆκος, καὶ ἀπὸ δύο μέχρι δύο καὶ ἡμίσεος δακτύλων διάμετρον, τοῦ ἄξονος ἐπεκτεινομένου κάτωθεν καὶ σχηματίζοντος λαβήν. Τὸν κύλινδρον δὲ πληροῦσι δελτία τετυπωμένων παρακλήσεων, ἅτινα περιστρέφονται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Λάμα περιστροφικῆς κινήσεως τοῦ τροχοῦ. Ἕκαστος Λάμας κρατεῖ τοιοῦτον τροχόν, ὀνομαζόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Χοσχόρ, ὃν περιστρέφει ἀκαταπαύστως δι' εὐγενοῦς κινήσεως τῆς χειρός, ὑποβοηθούμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ στερεοῦ τμήματος σιδήρου, προσδεδεμένου ἔξωθεν δι' ἁλύσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἑκάστη περιφορὰ προσευχῆς τινος ἰσοδυναμεῖ μὲ προφορικὴν αὐτῆς ἔκθεσιν, τὸ χοσχόρ ἐστιν εὐφυέστατον ὄργανον πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν εὐσεβῶν ἐκ τοῦ κόπου τοῦ ν' ἀπαγγέλλωσι τὰς προσευχάς.

Τὰ ὄργανα ταῦτα εὑρίσκονται ἀπανταχοῦ ὑπὸ διάφορον μέγεθος. Κύλινδροι δέ, ἔχοντες μῆκος ποδός, τίθενται στοιχηδὸν περὶ τοὺς βωμοὺς, καὶ περιστρέφονται ὑπὸ τῶν προσκυνητῶν πρὶν εἰσέλθωσι. Μεγαλείτεροι δὲ κύλινδροι εὑρίσκονται παρὰ τὰς κώμας, περιστρεφόμενοι νυχθημερὸν ὑπὸ ὕδατος.

Πρώτη μνεία τοιούτου περιέργου παρακλητικοῦ κυλίνδρου γίνεται ὑπὸ τοῦ Κινέζου προσκυνητοῦ Φα-χιάνου ἐν ἔτει 400 Μ. Χ., ὅστις εἶδεν αὐτὸ ἐν Λαδάκῃ· ἦν δὲ τοῦτο ἐν χρήσει καὶ ἐν ταῖς Βορειο-δυτικαῖς Ἰνδίαις, ἔνθα εἰσήχθη ὑπὸ τῶν Ἰνδο-Σκυθῶν πριγκήπων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΤΟΥ PERSY.

ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ CAMPERDOWN.— Τὸ Delft, ἐν τῶν Ὁλλανδικῶν πλοίων τῶν συλληφθέντων παρὰ τῶν Ἀγγλων κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Camperdown, εἶχεν εἰς τοσοῦτον κατερειχθῆ, ὥστε ὅλαι αἱ ἐπὶ πέντε ἡμέρας καταβληθεῖσαι προσπάθειαι ὑπὲρ τῆς μὴ καταβυθίσεως αὐτοῦ ἀπέβησαν μάταιαι, οὐδ' ὑπῆρχε πλέον ἐλπὶς σωτηρίας. Τότε δ ἐπὶ τῆς νείας ταύτης Ἄγγλος ἀξιωματικὸς προσελθὼν εἰς τὸν Κ. Hieberg, ὅστις ἦτο πρῶτος τοποτηρητὴς τοῦ πλοίου, καὶ ὅστις ἔμενεν ἐν αὐτῷ μετά τινος ἀριθμοῦ ἀθενῶν καὶ πληγωμένων αἰχμαλώτων, οἵτινες δὲν ἦσαν εἰς κατάστασιν ἵνα μεταχωρισθῶσι, παρίστησεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον ἵνα σώσῃ τοὺς πάντας, καὶ ὅτι εἶχε σκοπὸν διά τινος σημείου νὰ βιβῇ αὐτὸς μετὰ τῶν ἀνθρώπων του εἰς τὴν μακρὰν νῆσον, καὶ προτεκάλει τὸν Hieberg ἵνα ὠφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας καὶ διασωθῇ. Τί! ἀνέκραξεν ὁ Hieberg, καὶ νὰ ἐγκαταλείψω τούτους τοὺς δυστυχεῖς, δεκνύων τοὺς πληγωμένους συμπατριώτας αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀναβιβάσει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, διότι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ πλοίου ἦτο ἤδη ἔμπλεον ὕδατος. Ὄχι, ὄχι· ὑπαγε, καὶ ἄφες ἐμὲ ἵνα συναπολεσθῶ μετ' αὐτῶν. Ὁ Ἄγγλος ἀξιωματικὸς συγκινηθεὶς ἐκ τῆς γενναίας ἀπαντήσεως τοῦ Hieberg, ἐπανέλαβεν, ὁ Θεὸς βοηθὸς, γενναῖε μου φίλε, λάβε τὴν χεῖρά μου, σοὶ δίδω τὸν λόγον μου, ὅτι θέλω μείνει μετὰ σοῦ, καὶ ἀποστείλας ἀπὸ τοῦ πλοίου τοὺς ἀνθρώπους του, ἔμεινεν αὐτὸς κατόπιν ἵνα βοηθήσῃ τοὺς Ὁλλανδούς. Τὸ πλοῖον Russel ἐστειλε πάραυτα τὰς λέμβους αὐτοῦ πρὸς βοήθειαν, αἵτινες ἀπέφερον ὅλους ὅσοι ἠδυνήθησαν ἵνα πηδήσωσιν ἐν αὐταῖς. Αἱ λέμβοι δὲν ἔχασαν καιρὸν ἵνα ἐπανέλθωσι καὶ ἀποφέρωσι πάλιν μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας ὅσους ἠδυνήθησαν. Τὸ Delft ἤδη ἦτο σχεδὸν κεκενωμένον καὶ δὲν ἔμενον πλέον ἐν αὐτῷ, εἰμὴ Hieberg ὁ ἀξιωματικὸς Ἄγγλος, τρεῖς ὑπαξιωματικοὶ Ὁλλανδοὶ καὶ τριακοντα περίπου ναῦται, οἱ πλείστοι κακῶς ἔχοντες ὡς ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῶν, καὶ ἀνίκανοι τοῦ νὰ κινηθῶσι. Ἐν ᾧ δὲ ἠλπίζον ὅτι αἱ λέμβοι ἤθελον ἐπανέλθει καὶ τρίτον, ἐπέστη ἡ ὀλεθρία στιγμὴ, καὶ τὸ Delft αἰφνιδίως κατεποντίσθη. Ὁ Ἄγγλος ἀξιωματικὸς ἐτήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔπλευσε πρὸς τὸ πλοῖον του, ἀλλ' ὁ ἄτυχὴς Hieberg ἀπώλετο, γενόμενος θύμα τῆς γενναιότητος καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ.

Ο ΔΟΚΤΟΡ LETTSOM.— Ὁ Δόκτωρ Lettsom, ὁ καθιδρυτὴς τῶν δι'ἀτμοῦ κινουμένων θαλασσίων λουτρῶν εἰς Margate, καὶ τοῦ γενικοῦ ἐπὶ φαρμακείου, ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τὸν πατέρα του ἰδιοκτησίαν τινα, ἥτις εὑρέθη συνεστραμένη καθ' ὁλοκληρίαν σχεδὸν ἐξ ἑνὸς ἀριθμοῦ δούλων εἰς ὑποστατικὸν τι εἰς Ἰαμαΐκαν. Ὅταν ὁ ἀγαθὸς Δόκτωρ ἀπῆλθεν εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, ἐυαλάβη εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ταύτην κληρονομίαν, λέγεται ὅτι, κατὰ τὴν ἐπὶ ἀφέσει αὐτοῦ, ἀπηλευθέρωσεν ὅλους τοὺς δούλους, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τοὺς λόγους τοῦ βιογράφου αὐτοῦ, «κατέστη ἰσοῦσιος ἑπαίτης εἰς ἡλικίαν 23 ἐτῶν.» Ὁ Δόκτωρ ἀκολούθως ἀπῆλθεν εἰς τὴν Tortola, ὅπου μετερχόμενος τὴν τέχνην του ὡς ἰατρὸς, ἐθησαύρισε μεγάλην χρηματικὴν περιουσίαν, μεθ' ἣς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ 1768.

Ο ΜΕΛΑΣ ΗΓΕΜΩΝ.— Εἰς τὴν κατὰ τὸ 1835 συμβᾶσαν μάχην πλησίον τῆς πόλεως Poictiers, ὁ ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Ἐδουάρδου διοικούμενος Ἀγγλικὸς στρατὸς ἐσυμποσούτο μόλις εἰς 12 χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐν ᾧ ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου Γαλλικὸς ὑπερέβαινε τὰς 60 χιλιάδας. Ἀλλὰ καὶ οὗτοι· ἡ ἀνδρία τῶν Ἀγγλων καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ πρίγκηπος ἐπέβησαν ἐντελῶς τὴν μάχην, κατατροπώσασαι τὰς Γαλλικὰς δυνάμεις, καὶ αἰχμαλωτίσασαι τὸν βασιλέα Ἰωάννην μετὰ πολλῶν ἄλλων εὐγενῶν. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ὁ πραγματικὸς καὶ ὁ ἀληθῆς θαυμάσιος ἡρωϊσμὸς τοῦ Ἐδουάρδου. Διότι αἱ νίκαι εἶναι μηδὲν, συγκρινόμεναι πρὸς ἐκείνην τὴν μετριοφροσύνην καὶ φιλανθρωπίαν, τὰς ὁποίας ἐνδείξε νέος 27 ἐτῶν ἡλικίας ἡγεμὼν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἀναβραζούσης μανίας τῆς μάχης, καὶ τῆς μέθης τῆς δόξης, τῆς ἐμποιουμένης ὑπὸ τοιαύτης παραδόξου καὶ ἀπροσδοκήτου ἐπιτυχίας, ὁποία ποτὲ ἔστεψε τὰ ὅπλα παντὸς ὁπλαρχηγοῦ. Προῆλθε πρὸς συνάντησιν τοῦ αἰχμαλώτου βασιλέως μετὰ σεβασμοῦ καὶ συμπαθείας· τὸν ἀπαρηγόρησε διὰ τὰς δυστυχίας, τῷ προσένεγκε τὸν φόρον τῶν ἐγκωμίων τῶν ὁριλομένων εἰς τὴν ἀνδρίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέδωκε τὴν νίκην αὐτοῦ ἁπλῶς εἰς τὴν τυφλὴν τύχην τῶν πολέμων, ἢ εἰς ἀνωτέραν τινα πρόνοιαν, διέπουσαν ὅλους τῆς ἀνθρωπίνης τέχνης καὶ φρονήσεως τοὺς ἀγῶνας. Ἡ διαγωγὴ τοῦ Ἰωάννου ἐδεύκνυε αὐτὸν ἀντάξιον τοιαύτης φιλόφρονος περιποιήσεως. Ἡ παροῦσα ταπείνωσις αὐτοῦ δὲν τὸν ἔκαμνε νὰ λησμονήσῃ ὅτι ἦτο βασιλεύς. Συμπνιθεὶς δὲ πλέον ὑπὸ τῆς γενναιοψυχίας τοῦ Ἐδουάρδου, ἢ ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ συμφορᾶς εἶπε, ὅτι καὶ τοι ἡττημένος καὶ αἰχμάλωτος, ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἔμενεν εἰσέτι ἀπαράμιλλος, καὶ ὅτι ἂν ἐνεκίθη, ἐνικήθη τοὐλάχιστον ὑπὸ ἡγεμόνος ἀκαταπαρμίνης ἀνδρείας καὶ φιλανθρωπίας.

ΑΡΧΙΚΗ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ.— Μεταξὺ τῶν ἀτομικῶν αἰτιῶν τῆς φθίσεως, ἡ κληρονομικὴ ἐν γένει θεωρεῖται ἡ συχνοτέρα· ἀλλὰ πλέστοι ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος τούτου ὑποδεικνύουσιν ὅτι, ὅπως διευκρινήσωμεν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἀνάγκη ἵνα μάθωμεν ἔτι πολλά. Παῖδες, τῶν ὁποίων ἀμφότεροι οἱ γονεῖς ἀπέθανον ὑπὸ φθίσεως, ὑποτίθενται ἐπιδεκτικώτεροι τούτου, ἢ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων μόνον ὁ εἷς ἀπέθανεν ὑπὸ τοιαύτης νόσου. Τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἐπεβεβαιώθη καὶ ἐξ ἰδίας μου πείρας. Εἰς διαφόρους περιστάσεις, καθ' ἃς ἀμφότεροι οἱ γονεῖς πολυαρίθμου οἰκογενείας ἀπέθανον ἐν φθίσει, παρετήρησα, ὅτι ἐκ τῶν τέκνων ἐν ἢ δύο μόνα ἐκληρονόμησαν τὸ νόσημα, τῶν ἄλλων διαμεινάντων ὑγιῶν. Ἀλλοτε πάλιν ὁλόκληρος οἰκογένεια κατεστράφη. Τὰ αὐτὰ σχεδὸν παρετήρησα συμβαίνοντα καὶ εἰς τὰς περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ὁ εἷς μόνων τῶν γονέων τελευτᾷ ὑπὸ τῆς νόσου. Ἔστι δ' ὅτε οἰκογένειαι φθισικῶν γονέων χαίρουσιν ἐξαίρετον ὑγείαν, ἐν ᾧ πάλιν ἀπ' ἐναντίας ὑγιεῖς κατὰ τὸ φαινόμενον γονέων τὰ τέκνα θυσιάζονται ὑπὸ τῆς νόσου. Δι' ὅλα ταῦτα ἡ κληρονομικὴ αἰτία εἰς τὰς κατελεχθείσας περιστάσεις μένει ἀμφίβολος, καὶ τοι κατ' ἐμὴν γνώμην ἀλλη δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ.

ΛΑΜΑΣ ΤΙΣ ΕΝ ΘΙΒΕΤ ΤΟΥ ΔΑΛΑΙΕΙΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ.

αὐτῶν. Οἱ Γάλλοι ἐνίκησαν· οἱ σύμμαχοι διέλυσαν τὴν πολιορκίαν, ἐγκαταλιπόντες τὸ πυροβολικὸν αὐτῶν εἰς τὰς πολιορκητικὰς τάφρους.

Δουδοβίκος ὁ ιγ'. κατέστησεν ἀσύδοτον τὴν πόλιν ταύτην, οἱ δὲ κάτοικοι ἐνῃήφησαν ὅτι ἡ Ἐθνοφυλακὴ τῆς πόλεως θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ ἀρχηγοὺς τοὺς δημάρχους αὐτῆς.

Δουδοβίκος ὁ ιδ'. ἀσχολούμενος εἰς δεσποτικὰς ἰδέας, δὲν ἠνώησεν ὁποίαν ὀφέλειαν ἠδύνατο νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἐκ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν δήμων, τῶν ὁποίων τὰ προνόμια βαθμηδὸν ἐξηλείφθησαν ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀπολυτισμοῦ. Ψήφισμα τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας (19 σεπτεμβρ. 1668), καὶ βασ. διάταγμα κατὰ τὸ ἔτος 1692, ἔθεσαν τὰς πολιτοφυλακὰς ὑπὸ τοὺς ἐπάρχους καὶ τοὺς τοποτηρητὰς τοῦ βασιλέως. Ἡ δὲ βασιλικὴ ἀπόφασις ἐν ἔτει 1694 ἀφήρεσεν ἀπὸ τῶν πολιτῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πολιτοφυλακῶν, ἐδημιούργησεν ἀγοραστὰ ἀξιώματα βαθμολόγων τῆς Ἐθνοφυλακῆς.

Ἐν ἔτει 1750, ἕτερον διάταγμα ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς πολιτοφύλακας τὸ νὰ συνέρχωνται ἄνευ ἀδείας τοῦ φρουράρχου. Τότε ἡ πολιτοφυλακὴ ἤρχισε νὰ ἐκπίπτῃ. Εἰς τοὺς Παρισίους διετηρήθησαν τρεῖς λόχοι πολιτοφυλακῆς, συγκείμενοι ἐκ τοξοτῶν, ἀρβαλεστοφόρων καὶ ἀρκεβουζαφόρων, ὧν ἕκαστος, περιέχων 100 ἄνδρας, διετέλει ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς λοχαγοῦ, ἑνὸς ὑπολοχαγοῦ, ἑνὸς ἀνθυπολοχαγοῦ, ἑνὸς ἀνθυπασπιστοῦ. cornete, καὶ ἑνὸς ὁδηγοῦ, guidon.

Ἐν ἔτει 1769, νέον θέσπισμα ἀναιρέσασ τὰ προνόμια τῆς πολιτοφυλακῆς, καὶ ἔθεσεν αὐτὴν ἰσότιμον τῆς χωροφυλακῆς τῆς Γαλλίας, gendarmerie et maréchaussée de France (a).

Ὅτε Δουδοβίκος ὁ ιζ'. συνεκάλεσε τὴν γενικὴν συνέλευσιν, οἱ ἐκλέκτορες παμψηφεὶ ἤτησαν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πολιτοφυλακῶν· οἱ βαθμολόγοι τῶν παλαιῶν πολιτοφυλάκων πάραυτα συνετάχθησαν καὶ ηὐξύνθησαν. ἡ δὲ Ἐθνοφυλακὴ ἀνεφύη ζῶσα καὶ ἔνοπλος, ἐκ τῶν σπλάγχων τῆς ἐπαναστάσεως. Εἰς τὴν Ἐθνοφυλακὴν ὀφείλει ἡ Γαλλία, ὁ πολιτισμὸς, ἡ Εὐρώπη σύμπασα, τὴν καταβολὴν τῆς ὀχλοκρατίας, τοῦ ὀλέθρου τῶν κοινωνικῶν θεσμῶν!

(ἴπεται Κεφ. Β'.)

ΕΛΛΑΣ.

(ΙΔΙΑΙΤ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.)

Ἀθῆναι, 6/18 Ὀκτωβρίου 1860.

Ὁ ἀριθμὸς 13 τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος κατεσχέθη ἐν Πειραιεῖ, διανεμηθέντων τῶν ἐν Ἀθήναις φύλλων πρὸ τῆς κατασχέσεως. Ἀπεφάσισε, φαίνεται, ἡ ἐξουσία νὰ ἐκτείνῃ τὴν δόξαν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ πέραν τῶν στηλῶν τοῦ Ἡρακλέους· τῶν προγόνων μας οἱ ναυτικοὶ γνώσεις ἔφθασαν μέχρι τῶν Γαδείρων καὶ ἐκεῖ εἶπον μὴ περαιτέρω· ἡ σημερινὴ ὅμως ἐξουσία ἀπεφάσισε νὰ ὑπερβῇ αὐτοὺς κατὰ τὴν δόξαν λέγουσα καὶ περαιτέρω. Ἀπεφάσισε νὰ μὴν ἀφήσῃ καὶ τὸν ἑτερόχρωνα καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὢν τὸν Βρεττανικὸν Ἀστέρα ἐλεύθερον, ἀλλὰ παντὶ σθένει θέλει νὰ ἐγχωρήσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ τὸ θυκρίνον αὐτὴν στίγμα τῆς καταδιώξεως καὶ νὰ θιάσῃ πρὸς τὴν ἀμαθῆ κὰν συνταγματικὰν ἐθίμων ἀγγλικὴν κυβέρνησιν πῶς ἐκτιμᾷ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τόπου. Κρίμα τῇ ἀληθείᾳ νὰ μὴ κατάχρωα τὸ προκγόμενον φύλλον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ὁ εἰκὼν τοῦ ἀνεγρεθέντος παρὰ τῆς βελγικῆς συνταγματικῆς κυβερνήσεως ἐν Βρυξέλλαις ἀγάλματος τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ ἡ περιγραφὴ αὐτοῦ. Μόγα ἤθελεν εἶσθαι τὸ κέρδος τῆς ἐξουσίας ἀν ἤθελε κατάσχῃ τὸ προκγόμενον φύλλον, διότι οἱ δικασταὶ ἀνεγνώσκοντες τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐν Βρυξέλλαις παρὰ τῆς συνταγματικῆς βελγικῆς κυβερνήσεως, βασιλεύοντος τοῦ πρώτου ἐπιδίξου τῆς Ἑλλάδος βασιλέως Λουϊτπόλδου, ἀνεγερθέντος ἀγάλματος τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, ἀναγνώσκοντες τὴν περιγραφὴν ταύτην καὶ συνδέοντες τὴν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου διαγραφὴν τῆς βελγικῆς κυβερνήσεως, καὶ τὸ πρὸς ταύτην καὶ πρὸς τὸς λοιπὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας σέβας τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων μὲ τὴν κατὰ τοῦ τύπου καὶ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν βαυθαλκὴν καταφορὰν τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἤθελον ἀγογγύστως ψηφίσει κατὰ τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος. Ὁ εἰσαγγελεὺς εἰς τοῦτο ἠμάρτησε, καὶ συμβουλεύομεν αὐτὸν νὰ καταδιώξῃ καὶ τὸν ἐνδέκατον ἀριθμὸν καὶ ἑνώσῃ ἀμφότερας τὰς κατηγορίας εἰς μίαν, ἵνα ἐρεθίσῃ τὴν ἀγανακτησιν καὶ τὸν γογγυσμὸν τῶν δικαστῶν. Ἐπληροφορήθην ὅτι ἐγίνοντο ἔρευναι πρὸς ἀνακαλύψιν τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος, ὑποθέτοντες ὅτι ὑπάρχει τοιοῦτος τακτικὸς καὶ ὅτι ὑπάρχει εἷς καὶ μόνος.

Πρὸ ἡμερῶν πολλὰ λέγονται καὶ διαδίδονται περὶ ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως. Φρονοῦν τινες ὅτι ὁ Κ. Βοῦλγαρος διαθέτει τὸν Κ. Μιαούλλην, διατρῖφν, κατά τινας, τρεῖς τῶν ὑπαρχόντων ὑπουργῶν, ἤτοι τοὺς Κ.Κ. Κουντουμιώτην, Βότσαρον καὶ Σίμον, κατ' ὅλους ὅτι γενικὴ ἐπέρχεται μεταβολή. Ἡ τοιαύτη μεταβολὴ, γενικὴ ἢ μερικὴ, δὲν εἶναι ἀπουδαία, καὶ δὲν παρέχει ἐλπίδα βελτιώσεως τῆς σημερινῆς κακεκτικῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως· ὡς μεταβολὴ προσωπικὴ ἁπλῆς, οὐδεμίαν ὑπόκρισιν τοῦ κυβερνήσεως συστήματος βελτίωσιν. Ὁ Κ. Βοῦλγαρος δὲν ἠσο χρῆς πρωθυπουργός; τὸ ὑπάρχον ὑπουργεῖον εἶναι συνέχεια τοῦ ὑπουργείου Βοῦλγαρη. Ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Βοῦλγαρη δὲν ἐγίνοντο οὐ μεγάλα κατὰ τοῦ τόπου καταδιώξεις, προσεφέρομεν τοῦ ὑπουργοῦ τὸ δικαιοσύνης Κ. Σκαλιστήρη; ζωηρὰ εἶσαι εἰδάτι εἰς τὴν μνήμην μας οἱ πρὸς διαφῆορὰν τῆς συνειδήσεως των ἐνόρκων προσπάθειαι.

Κρίνοντες ἐκ τῶν προτέρων, δυνάμεθα νὰ ἐγγυηθῶμεν ὅτι οὐδεμία ἐπέρχεται μεταρρύθμισις, καὶ τὸ ὑπουργεῖον Μιαούλλη διωνομασθήσεται ὡς ὑπάρχει.

Ἡ ἰδέα τῆς μεταρρυθμίσεως στηρίζεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει πλειονοψηφίαν εἰς τὰς Βουλάς. Συνομολογοῦμεν ὅτι δὲν ἔχει οὐδένα φίλον τὸ ὑπουργεῖον ἐν ταῖς Βουλαῖς, ὅτι στερεῖται οὐχὶ πλειονοψηφίας ἀλλὰ παμψηφίας, καὶ μολονοῦτο τὸ ὑπουργεῖον θὰ εὕρῃ πλειονοψηφίαν· διότι κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε εἰθισμένα ἡ βασιλεὺς θὰ κατεβῇ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, θὰ ῥίψῃ τὸν βασιλικὸν ὄγκον εἰς τὴν βουλευτικὴν πλάστιγγα καὶ ἐνοείτε κάλλιστα ὅτι ἡ πλάστιγξ θὰ κλίνῃ ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου· θὰ ῥίψῃ τὴν πορφύραν ἤτοι κάλυψιν τῶν ὑπουργικὴν γυμνότητα, καὶ τὸ ὑπουργεῖον θὰ πλειονοψηφήσῃ. Θέλετε συνομολογήσει ὑμεῖς οἱ ἐν συνταγματικῇ κοινωνίᾳ ζῶντες, ὅτι τοιαύτη διαγωγὴ οὐδόλως συμβιβάζεται μὲ τὰ συνταγματικὰ ἤθιμα· καὶ μολονοῦτο, δυστυχῶς, καθίσταται συμβαίνει, καὶ μολονοῦτο διὰ τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ τούτου μέτου θὰ μορφωθῇ καὶ πάλιν πλειονοψηφία ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως οὔτε δίκαι ψήφους ἔχει ἐν τῇ Βουλῇ. Τί δυνάμεθα νὰ πράξωμεν κατὰ τοιούτος ἐπιμδάσεως; νὰ ἐγερθῶμεν κατ' αὐτῆς; ἀλλὰ σεῖς μᾶς κηρύττετε ἀναρχικοὺς, ἀναγνώσται, σεῖς φωνάζετε ὅτι ἀναμαγνώσμεν τὴν βασιλείαν εἰς τὰς κυβερνητικὰς πράξεις καὶ προσβάλλομεν πρᾶσσπον ἀνεύθυνον. Σᾶς ἐνοοῦμεν ἀλλὰ πρέπει καὶ ὑμεῖς νὰ μᾶς ἐνοεῖστε, πρέπει νὰ μάθετε ὅτι ὁ τολμηρὸς, ὅστις θέλει ἀρνεθῇ τὴν ψῆφόν του, ἐγγράφεται εἰς τὴν μελανὴν βίβλον καὶ ἰσοδίως ἔστωσι τὸ ἀντικείμενον τῆς κατακιώξεως καὶ τῆς περιγρονήσεως. Ἐνοοῦτε κάλλιστα ὅτι ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἔχοντες τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως νὰ ὑποστῶσι τοιαύτα μαρτύρια, διότι κατὰ τὴν γαλλικὴν παροιμίαν tous les soldats ne sont pas braves.

Ἀυποῦμαι τῇ ἀληθείᾳ ὑποχρεωθεὶς νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ ζήτημα περὶ ἐπεμβάσεως τῆς βασιλείας εἰς κυβερνητικὰς καὶ διοικητικὰς πράξεις· ἀλλὰ συστυχῶς ἀκουσίως τὰ πράγματα μᾶς σύρωσι. Δὲν θέλω πλεον ἐπανέλθει.

Εἶπον ὅτι ἐπαναρχόμενος ἐν τῇ πρωθυπουργείᾳ ὁ Κ. Βοῦλγαρος, οὐδὲν ἀγαθὸν πράξῃ, οὐδεμίαν βελτίωσιν ἐπιφέρῃ, περιστρεφόμενος εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ συστήματος ἐπφλέμενον κύκλον, καὶ ὑπὸ τῆς κοθωμένης τῆς Κωμαρίλας διωτεῖται. Ἴσως μᾶς εἴπει εἰς, ἀντὶ νὰ ψέλλῃς Ἱερεμίαδας, ἀντὶ νὰ περιφρέῃσθε εἰς ἐπιφάνειαι, καταβείλετε τὰ μέσα τῆς θεραπείας καὶ τὰ πρόσφυα. Ἡ ἐρώτησις θεωρετικὴς ἐξεταζομένη καὶ ὑπὸ τοὺς συνταγματικοὺς τύπους καὶ τὰ συνταγματικὰ ἔθιμα εἶναι ὀρθὴ· ἡμεῖς πρῶτοι ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι εὔλογος· ἀλλὰ μὴ ζητήσετε τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου, τὸ διακωδωνῶν τὴν πρότασίν σας, ζητήσετε τὸ ὅλον, συνομολογήσατε καὶ ὑμεῖς ὅτι εἰς τὴν διάφνωσιν τῆς πολιτικῆς ἀσθενείας, εἰς τὸν πρόσδιορισμὸν τῶν καταλλήλων θεραπευτικῶν μέσων καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἀκμῶν καὶ τῶν χαμηρότων τῶν ἐθνικῶν ὑπόλοιπων, ἀπωιεῖται ἐλευθέρα κυβερνητικὴ ἐνέργεια, καὶ πρὸ πάντων ἐλεύθερα ἐκλογαὶ ἄνευ ἀναβιᾶξῃ τὸ ἔθνος τοὺς ἐκλεκτούς, καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν δὲ τούτων ν' ἀναδειχθῶσι οἱ ἐκλεκτότεροι εἰς οὓς νὰ ἐμπιστευθῇ τὸν θησαυρὸν ἡ διεύθυνσις. Τῶν ἐκλεκτῶν δὲ ἡ ἀνάδειξις θὲν εἶναι στιγμαῖον ἔργον· διότι τὸν ἐθνὸν τὸ σέβος καὶ ἡ ὑπόληψις ἀποκτᾶται διὰ μακροῦ χρόνου καὶ διὰ μεγάλων πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων. Δύσκολον λοιπὸν τὸ ζητούμενον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀδύνατον. Σκιωγράφωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ποιοθέσιν τὰ κατάλληλα μέσα τῆς βελτιώσεως τῆς κακεκτικῆς ἡμῶν καταστάσεως.

Κατ' ἐμὴν ποιοθέσιν τὸ σπουδαιότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον μέτον ἐστὶν ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὰς συστυχῶς ὑπαρχούσας αὐθρακικὰς ἀσυνομίας καὶ ἀντιπροσωπευομένας παρὰ τῆς αὐλικῆς Κωμαρίλας· ἐνίοτε ἡ αὐτονομία τῆς Κωμαρίλας ἔχει τὸν ὑπαλλήλων καὶ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον ἐνιότε τὸν πλοκάμων τοῦ, ὡς ὁ ἀνάσσας, καὶ σφίγγει αὐτὴς κατὰ τὴν ὑρίσκαιον τῆς καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς· ἐνίοτε θιαθέτει τὰ δ' ἀγαθοεργὰ πράξεις προαιρεσίᾳ ἀρθονα θωρίματα τῶν ὀμφανῶν εἰς τὴν διωρθῶν τῶν ἀδυνάτων συνειδήσεων· ἐνίοτε ἐκδίδει πρὸς τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους διατυρὲς ἐνιστικὰς ἐκείνων τῶν ὑπουργῶν, οἱ δὲ ὑπαλλήλοι φοβούμενοι τὴς Κωμαρίλας τὴν ὀργὴν ἐκτελοῦσι τὰς διαταγὰς αὐτῆς παρακούοντες τὰς τοῦ ὑπουργοῦ· μὲν ἐλπίζῃς βελτίωσιν ὁποιαδήποτε καὶ ἐὰν ἀναβῶσι τὸν ὑπουργὸν τὰς ὄρεις, ὁποιοσδήποτε καὶ ἐν ὀνομασθῇ πρωθυπουργὸς. Ἐπλίκεια κηρυττομένου τοῦ ὑπουργείου, ζητῆσῃ τοῦ ἔθνους τὴν συνδρομὴν διὰ τὴς ἐλευθέρας τῶν βουλευτῶν ἐκλογῶν, καὶ τοιουτοτρόπως εἰς ἐν συνεργήμενα καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Ἐξουσία ἐξετάσωσι μετὰ πυτρικῆς στοργῆς τὴν ἀσθένειαν καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας.

Τίς ἔστω ὁ τολμητὴς πρωθυπουργὸς ὁ μὲ στιβαρὴν χεῖρα καὶ μὲ σταθερὸν θέλησιν ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ὑψώσῃ τὸ παρακτωμένον, κατωβιέξῃ τὰ ἐν τῷ κρυπτῷ παρὰ τῆς ἀνεθυκαῖς Κωμαρίλας πρεσβεύματα καὶ εἴπῃ μετὰ θιάβρος τῷ βασιλεῖ, ἀποτάσσω τῷ παρεδόντι καὶ παραδόθητι τῷ ἐθνικῷ συστήματι; Τὸν ἐθνικὸν τοῦτον ἄνδρα θὲν γνωρίζω ἴσως ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἐλεκτῶν ὑπάρχει βεβαίως μεταξὺ τῶν πολλῶν· καὶ τὴν πεποίθησιν μου ταύτην στηρίζω εἰς τὰς περιστάσεις καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν.

Τὸ παρόδιον πρὸ καιροῦ ἤρχετε κλοκζήμενον· σπουδάζων τὴν ἱστορίαν διαμρίνω τοὺς κλοκζισμοὺς τοῦ καὶ ἀκούω τὴν ἀρτοῦν τῶν ἀστρεμμένων θειμίλων τοῦ· βλέπω πρωτεῖα τὸ ἔθνος ἀρνῶν πρὸς τὴν πρωθεν, καὶ θαῤῥαλέος πρὸς τὸ ἀρχαῖον σύστημα. Πρωθεῦνον, ἔσωμον νὰ κατωπόσῃ καὶ αὐτοῦ· ὅστε ἡ μάχη τοιχεῖς συγκροτεῖται καὶ θὰ ἀναβιεχθῇ ὁ ἀντιπροσωπεύων τοῦ ἔθνους τὰς πεποιθήσεις εἰς τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν πάλαι βεβαίως τὸ σεσωρομένον σύστημα κατωπίπτει καὶ τοῦ ἔθνους ἡ θέλησις ἐγερθήσεται ὑπερφάνως ὑπεράνω αὐτοῦ. Κρίσιμος ἡ στιγμὴ ἐκείνη διὰ τὴν βασιλίαν. Ἐξχρμαι νὰ τὴν πρόλαβῃ. Τὸ δύσκολον τὸν περιστάσεων καὶ ἡ Κωμαρίλα ἀναγωρίζει, ἀλλὰ στερεῖται εἰς τὴν ἀθρόνιον τὴς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπιβεῖα νὰ θεῖῤῥῃ, ὡς καὶ ἄλλοτε τὰς θυσαυλίας. Ἀλλὰ πίσω ὑπισταται, ἡ διάγνωσις τῆς ἤδη εἶναι ἐσφυλμένη. Τὴν συμβουλεύομεν ν' ἀνάξῃ τὴν ἱστορίαν εἰς ὁποιανδήποτε θ' λαι ἐποχὴν, καὶ θὰ μάθῃ ὅτι, ὑπογραῤῥ λόγῳ, ἰσχυρότερα αὐτῆς ἐπιφρόνησαν τοῦ ἔθνους τὰς ἐκφράσεις καὶ ἐνίφεν ὅτι ἔσω ὑφιεῖς· ἀλλ' ἄφνης εὑρέθησαν ἀνεστραμμένοι.

Κ.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος.

Κύριε! εἰς τὸν σημερινὸν Προϊὼν Κήρυκα μετὰ χαρᾶς ἀνέγνων, ὅτι οἱ σημαντικώτεροι τῆς πατρίδος ἡμῶν ἄνδρες, ἑνωσάντες τὴν ἀνάγκην νὰ παραιτήσουν τὴν μικροφιλοτιμίαν καὶ τὰ κομματικὰ πάθη πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Θρόνου, ἠνώθησαν ἐπὶ σκοπῷ ἡ ν' ἀντικρούσωσιν ἀνδροπρεπῶς τὴν ἐπιμονὴν τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν δεικνυομένην παρ' αὐτῆς καταφρόνησιν πρὸς τὴν θέλησιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους.

Εὔχομαι, ὅπως εὕχεται πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδία, νὰ εἶναι εἰλικρινὴς ἡ ἕνωσίς των. Ἔμφρων καὶ πατριωτικὴ ἀντιπολίτευσις ὑπόσχεται μυρία καλά· τοιαύτη πρὸ πολλοῦ ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη, ἀλλὰ σήμερον, ὅτε πρόκειται περὶ ζητημάτων ἐθνοσωτηρίων, ἡ ἐμφάνισίς της εἶναι γεγονὸς, ἀποδεικνύον ὅτι ἡ πολιτικὴ ζωὴ δὲν ἐμαράνθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι ὑπομηματικὸς μολονότι εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, κινεῖται καὶ ἐνόφεται ὅταν ἡ ἀδράνεια καὶ φθισικὴ ἀπάθεια τῶν κυβερνώντων τὸν ἐξουδενώνῃ ἐνώπιον τῶν ἀξιογενισμένων λαῶν καὶ τὸν παριστάνῃ νωθρὸν καὶ ἀνάξιον τοῦ ὀνόματος τὸ ὁποῖον φέρει.

Ποῖον ὑπῆρξε ἄχρι τοῦδε τὸ σύστημα τῆς Κυβερνήσεως; ἀπραξία, νωθρότης, ἀπάθεια, κλίσις ζωηρὰ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον, καὶ παράβλεψις τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ἔλλειψις ἑπομένως τοῦ εὐγενοῦς αἰσθήματος τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ διάθεσις νὰ σβύνῃ πᾶν γενναῖον αἴσθημα, τὸ ὁποῖον περιστάσεις γεννοῦν εἰς λαὸν καταγόμενον ἐξ ἡρώων καὶ διδασκάλων τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, λησμονοῦσα, ὅτι λαὸς τοιοῦτος ὑπομένει μὲν, ἀλλὰ δὲν μαραίνεται.

Ἂν αἱ φῆμαι, τὰς ὁποίας διαδίδουσιν αἱ ἐφημερίδες, εἶναι ἀληθεῖς, εὔχομαι νὰ ἐνώσῃσαν οἱ πατριῶται ἐκεῖνοι, οἵτινες θέλουν σχηματίσει τὴν πρώτην Ἐθνικὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅτι ἀναδέχονται ἔργον ζωῆς ἢ θανάτου· ζωῆς, διότι θέλουν καταδείξει ψευδεῖς τὰς βλασφημίας καὶ συκοφαντίας, αἱ ὁποῖαι ἀῤῥήσεαν τὴν ἀγάπην τῆς Εὐρώπης ἀπὸ λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε ἠγάπησαν καὶ ἐνῃργέτησαν· θανάτου, διότι, ἀν διὰ τὰς διχονοίας των ἡ ὑποκύψεως εἰς κολακείαν, ὑποσχέσεις ἢ ἀπειλὰς ἐνδώσουσιν, θέλουν δείξει τὸ Ἔθνος ἀνάξιον ἐλευθερίας, θέλουν ὑψώσει τοὺς ἐχθρούς του καὶ θέλουν τὸ βυθίσει εἰς αἶσχος, τὸ ὁποῖον αἰῶνες δὲν θέλουν ἐυνηθῆ καὶ ἀποπλύνουν.

Ἡ Ἐθνοφυλακὴ καὶ ἡ διαδοχὴ εἶναι ζητήματα, εἰς τὸν ὁποῖον ἡμῖν λύσιν ἤλθεν ἡ ὥρα· εἶναι δὲ τοσοῦτον ἐθνοσωτήρια, ὥστε ἐμφρόνως καὶ μετ' εἰλικρινείας διεξαγόμενα θέλουν σύρει τὴν συμπάθειαν τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν Βασιλέως, ὅςτις εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν ἔδειξε τὴν ἀγάπην του πρὸς λαὸν, τοῦ ὁποίου συμμερίζεται τὴν δόξαν καὶ τὸ εὖ εἶναι.

Τὸ ζήτημα περὶ διαδοχῆς εἶναι οὐχ ἧττον σοβαρὸν καὶ ἡ λύσις του κατεπείγουσα· ὁ θάνατος οὐδὲ βασιλεὺς σέβεται. Ἂν λοιπὸν κακὴ μοῖρα στερήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν Ἡγεμόνος ἀγαπητοῦ δὲν θέλει τότε ἔλθει εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σκεφθῇ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ, τι πᾶς σκεπτικὸς καὶ προνοητικὸς λαὸς χρεωσεῖ νὰ κάμῃ, πρὶν τὸν καταλάβῃ ἡ ἀπευκταία ὥρα; Ναὶ εἶναι καιρὸς πλέον νὰ σκεφθῇ τὸ Ἔθνος περὶ τοῦτου, ἐνόσῳ δύναται νὰ ἔχῃ καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Σ. Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων τὴν τύχην συμμερισθεῖς, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ἔχῃ καὶ τὴν καρδίαν συνδεδεμένην μὲ τὴν θέλησιν καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦτου.

Μάντζεστερ 29 Ὀκτωβ. 1860. *Μ.*

ΒΑΡΣΟΒΙΑΝΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ.

Ἐπιστολὴ ἐκ Βαρσοβίας ὑπὸ ἡμερομ. 25 Ὀκτωβρίου, δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν «Χρόνον,» λέγει, ὅτι συνδιασκέψεις δὲν ἐγένοντο εἰμὴ συνεντεύξεις μόνον μεταξὺ τῶν συνοδευόντων τοὺς ἡγεμόνας ὑπουργῶν καὶ διπλωμάτων. Ὁ φόβος περὶ νέας ἱερᾶς συμμαχίας εἶναι ὅλως ἀβάσιμος. Ἐθόβη νόξις περὶ συνασπισμοῦ κατὰ τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ἡ Ῥωσσία καὶ Πρωσσία ἐπιθυμοῦσι νὰ συμβιβάσωσι τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Γαλλίας πρὸς τὰ τῶν ἄλλων κρατῶν. Τὴν 23 ἐγένετο μεγαλὴ ἐπιθεώρησις 30,000 ἀνδρῶν, ἱππικοῦ, πεζικοῦ, καὶ πυροβολικοῦ ἐν τῷ πεδίῳ Παβώσκε, ὅπου καὶ πολὺ πλῆθος συνῆρθεν. Οἱ τρεῖς ἡγεμόνες μετ' ἄλλων πρηγκήπων ἀφίχθησαν εἰς τὸ πεδίον περὶ τὴν ἡμίσειαν μ. μ. οἱ μὲν δύο αὐτοκράτορες ἐν τῷ αὐτῷ ὀχήματι, ὁ δὲ μεσοβασιλεὺς τῆς Πρωσσίας καὶ ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τῆς Ῥωσσίας ἐν ἑτέρῳ. Ὁ πρίγκηψ Γορτσακόφ, ἀυτοκρατορικὸς Πολωνίας, ἔθωκε τὸ ἐπίτραχ μεγαλοπρεπῆ χορεύν. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τῆς Ῥωσσίας ἐχόρευσαν θιαῤῥοῦς χορούς, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ μεσοβασιλεὺς τῆς Πρωσσίας δὲν ἐχόρευσαν. Οἱ τρεῖς ἡγεμόνες περιφερόμενοι τὰ θώματα οὐδεμίαν ἀνησυχίαν ἐδείκνυον ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ αὐτῶν, ὡς λέγει ἡ ἐπιστολή. Πολυτελὲς δὲ θεῖνον ἐδόθη εἰς τὴν ἡμίσειαν τῆς νυκτός. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας κατεῖχε τὸ κέντρον τῆς τιμητίσης τραπέζης, ἔχων δεξιόθεν μὲν τὸν πρίγκηπα Γορτσακόφ καὶ τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, ἀριστερόθεν δὲ τὸν κύριόν σου Φρειδρὶ Βιλχέλμ καὶ τὸν μεσοβασιλέα.

Εἶναι ἐξωπερυστρόφτος, γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς, τὸ κατὰ τὴς Αὐστρίας ὑπόρχον μέσος. Τὸ αὐτὸ αἴσθημα ἐπικρατεῖ καὶ ἐν Γερμανίᾳ. Ὁ Κάυρος ὑπερχόμενος τῆς Πετρουπόλεως, λέγεται, ὅτι ἔπρεπε πρὸς τοὺς ὑπασιστὰς αὐτοῦ ἐπὶ σκοπῷ νὰ καταστείλῃ τὴν ἐκ τῆς προσεγγίσεώς συνεντεύξεως ἐπελθοῦσαν κακὴν ἐντύπωσιν· «Κύριοι, εἴρῆτε, ὅτι ἐγὼ προσκύνησα τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας καὶ εἰρηνικὴς καὶ ἐπιμειῶς λύσεις τοῦ ζητήματος τούτου· καὶ ἐὰν ἡ τελευταία αὕτη προσπάθεια ματαιωθῇ, τότε μόνον δύναται ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας συμφώνως μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ ὁμοῤῥυνούντων ἡγεμόνων νὰ προστρέξῃ εἰς τὰ ὅπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συνομολογηθέντων ἐν τῇ τελευταίᾳ συνθήκῃ δικαιωμάτων καὶ ἀρχῶν.»

Ὁ «Μηνύτωρ» ὅμως καὶ ἡ «Συνταγματικὴ» ἀναιροῦσι τὰ εἰρημένα. Ἐν τούτοις κατὰ τὰς παρὰ τοῦ κόμητος Ῥέχβερ ληφθείσας ὁδηγίας ὁ πρίγκηψ Μεττερνὴχ ἐξήγησε πρὸς τὸν Θουβενὲλ τὴν αὐστριακὴν πολιτικὴν· ἡ δὲ ἐξήγησις περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς τέσσαρα θέματα·

1.) Τὰς ἐσωτερικὰς πολιτικὰς πάσας ἐπιμαρτείας στενῶς συνεχομένας μετὰ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῆς πολιτικῆς, ἡ Αὐστρία θέλει εἰσκρινῶς πραγματοποιήσει τὰς διὰ τοῦ ἐπιλόγματος τῆς 20 ὀκτωβρίου ἀνεγρεθείσας μεταῤῥυθμίσεις.

2.) Ἐν πᾶσις τὰς ἐν Ἰταλίᾳ περιπλοκαῖς ἡ Αὐστρία θέλει διατηρήσει τὴν ἀμφοτέρας αὐτῆς πολιτικὴν. Οἱ παρόντες ἐξοπλισμοὶ καὶ συναθροίσεις στρατοῦ ἐν Βενετίᾳ δὲν ἔχουσι ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ ν' ἀποκρούσωσιν οἱαδήποτε προσβολήν.

3.) Ἡ Αὐστρία δὲν ἐγκαταλιμπάνει τὸ σύστημα τῆς μὴ ἐπεμβάσεως.

4.) Ἡ Αὐστρία νομίξει, ὅτι ἡ συγκάλεσις εὐρωπαϊκοῦ συνεδρίου, δὲν θέλει φάσει εἰς πρακτικὰ λύσεις τοῦ Ἰταλικοῦ ζητήματος, εἰμὴ προσυνεφώνουν αἱ μεγάλαι δυνάμεις εἰς κοινὸν τι πρόγραμμα, περὶ οὗ ἐν τοῦτοις δίεγε ὑπάρχει π

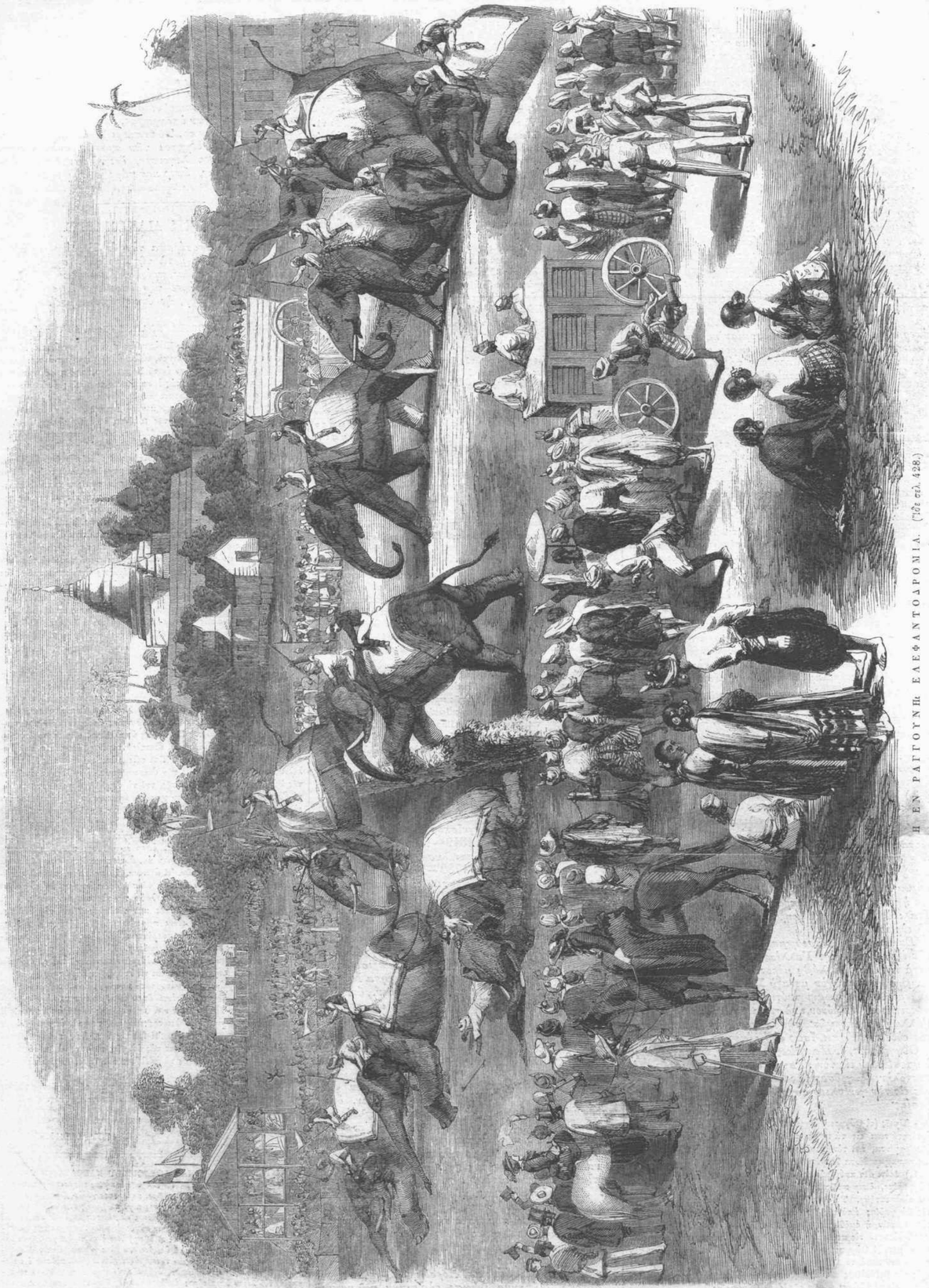

Η ΕΝ ΡΑΓΓΟΥΝΗ ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΡΟΜΙΑ. (Ἰδὲ σελ. 428.)

ΧΟΡΟΣ «ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΗ.» (Ἰδὲ σελ. 440.)

ΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΤΑΦΡΟΙΣ ΟΡΕΙΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ. (Ἰδὲ σελ. 440.)

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ἰδοὺ ἡ ἀκριβὴς μετάφρασις τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, δι' ὧν εἰσάγονται, ὡς ἐμνησθημεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ, αἱ μεταῤῥυθμίσεις ἐν τῇ Αὐστριακῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

I

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΔΟΥΣ ΜΟΥ.

«Ὅτε ἀνέβην τὸν θρόνον τῶν προγόνων μου, ἡ Μοναρχία ἦν ἐκτεθειμένη εἰς βιαίους τινας μοῦς.

«Μετὰ ἀγῶνα, ὅστις ἐπροξένησε μεγίστην θλῖψιν εἰς τὰ αἰσθήματα μου ὡς ἡγεμόνος, ἐν ἀναγκαίοις, οἷς συνέβη σχεδὸν ἐν ἁπάσαις ταῖς βασιλικαῖς τεταγμέναις χώραις τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου, νὰ συμπεστρωθῇ στενότερον τὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ γενικὴ τοῦ κοινοῦ ἐπιμαρία, καὶ ἡ ἀτρέλεια τῶν εἰρηνικῶν κατοίκων τῆς Μοναρχίας, κατέστησαν τὴν τοιαύτην συγκέντρωσιν τῆς δυνάμεως ἀπολύτως ἀναγκαίαν· καθόσον τὰ ἐξαιμέναι πάθη, καὶ αἱ ὑπηρεσιαὶ ἀναρχίας τοῦ παρελθόντος, καθίστων ἀδύνατον τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῶν διαφόρων στοιχείων, ἅτινα ἐπιφέτος συνεκρούσθησαν.

«Ἐπεθύμουν νὰ μάθω τοὺς πόθους καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν διαφόρων μεταρῥυθμίσεων τῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ πρὸς τοῦτο διὰ τοῦ ἀπὸ ἧς Μαρτίου 1860 ἐγγράφου μου ἐζητησα καὶ συνεκάλεσα τὸ ἐπιῤῥέμπουν συμβούλιον τοῦ Κράτους μου (Reichsrath).

«Κατὰ συνέπειαν δὲ τῶν ὑποβληθεισῶν μοι ὑπὸ τούτου ἐκθέσεων, ἐξαξὲ μοι σήμερον ἐκδοῦναι καὶ δημοσιεῦσαι Δίπλωμα ἀῤῥῶν τῶν πολιτικῶν ὀργανισμῶν τῆς Μοναρχίας, τὰ δίκαια καὶ τὴν θέσιν πολλῶν βασιλείων καὶ χωρῶν, καὶ τὸ νέον ἐγκύκλιον τῆς παραστάσεως τοῦ πολιτικοῦ δασμοῦ ἁπάσης τῆς Μοναρχίας. (Τὸ χωρὶς τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῶν ἀῤῥῶν χωρῶν ἐν τῷ Reichsrath. Σ. Μ.)

«Ἐπιλαμβὰν δὲ τὸ καθῆκον μου ὡς ἡγεμὼν συμβιβάζων τὰς ἐκ παραδόσεων δοξασίας περὶ νομιμότητος (Rechtsanschauungen) καὶ τὰς νομίμους ἀπαιτήσεις τῶν χωρῶν καὶ λαῶν μου μετὰ τῶν δεινεκόν ἀναγκῶν τῆς Μοναρχίας, καὶ ἐν πᾶσαι πεποιθήσει περὶ τῆς ὀρθίου ἐρείσεως καὶ πατριωτικοῦ ζήλου τῶν λαῶν μου, ἐπιτρέπω αὐτοῖς, ὅπως ἀναπτύξωσι καὶ ἐνισχύσωσι τοὺς συνταγματικοὺς νόμους, οἵτινες ἐδόθησαν ἢ ἀπεκατεστάθησαν ὑπ' ἐμοῦ. Ἐλπίζω δὲ, ὅτι οἱ συνταγματικοὶ οὗτοι νόμοι θὰ χάρισι καὶ προστασίᾳ τοῦ Παντοδυνάμου θέλουσι ἐδδραιώσει καὶ ἐμπεριστήσει τὴν χώραν, καὶ πίποιθα, ὅτι Ἑλεῦσις, εἰς οὗ τῆς χάριας κάθεται αἱ τύχαι τῶν Ἱερηλόπων καὶ τῶν ἐθνῶν, θὰ δὲ ἀκατοπόρίσῃ τὴν εὐλογίαν Του ἀπὸ τὰ μέτρα, ἅτινα Ἐγὼ ἐν εἰλικρινεῖ μερίμνῃ ἔλαβον πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ὑπηκόων μου.

«Ἐν Βιέννῃ, τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ».
(ἰδίᾳ χειρί.)

II

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΠΛΩΜΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ.

«Ἡμεῖς, Φραγκίσκος Ἰωσὴφ Α'. ἔλεῳ Θεοῦ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, Βασιλεὺς τῆς Λομβαρδίας καὶ Βενετίας, τῆς Γαλικίας, Λοδομερίας καὶ Ἰλλυρίας, Ἀρχιδοὺξ τῆς Αὐστρίας, κτλ, γνωστοποιοῦμεν ἀπὸ τοῦδε εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους·

«Τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων ἀπορασιάντων ἐσκεμμένος νὰ εἰσάξωσι βέβαιόν τινα τύπον διαδοχῆς διὰ τὸν ἐνδοξότατον ἡμῶν Οἶκον, ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Βασιλικὴ Ἀποστολικὴ Μεγαλειότης Κάρολος Γ'. ἵδρυσε τῇ 19 Ἀπριλίου 1743 τὴν ὁριστικὴν ἐκείνην καὶ ἀμετάβλητον τάξιν τῆς διαδοχῆς, ἥτις ἐστὶ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πραγματικὸν Διάταγμα», καὶ ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῶν νομίμων Κρατῶν τῶν διαφόρων ἡμῶν βασιλείων καὶ χωρῶν· ὡς ὑπὸ μιᾶς Πολιτείας, καὶ ἀποτελεῖ τὸν θεμελιώδη καὶ οἰκογενειακὸν νόμον.

«Ἡ μόνιμος δὲ τάξις τῆς διαδοχῆς, τὸ ἀδιαίρετον τῆς Αὐτοκρατορίας συμφώνως πρὸς τὰ δίκαια καὶ τὰς ἐλευθερίας τῶν προμημονευθέντων βασιλείων καὶ χωρῶν, καὶ ἡ πίστις, ἀροσίωσις, καὶ ἀνδρεία τῶν κατοίκων αὐτῆς, ἐδεσθήσαν τὴν Αὐστριακὴν Μοναρχίαν, ἥτις διὰ πολιτικῶν μέσων καὶ ἐθνικῶν συνθηκῶν βαθμηδὸν ηὐξήθη καὶ ἐνεδυναμώθη, ὅπως ἀντιστῇ πρὸς πᾶσαν προσβολὴν, καὶ ὑπερνικήσῃ πάντα κίνδυνον.

«Πρὸς δὲ τὸ συμφέρον τοῦ Οἴκου ἡμῶν καὶ τῶν ἡνιόχων ὑπηκόων εἶναι ἡγεμονικὸν ἡμῶν καθῆκον νὰ ὑποστηρίξωμεν ἡν πολιτικὴν δύναμιν καὶ ἐπιῤῥοὴν τῆς Αὐστριακῆς Μοναρχίας, καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν αὐτὴν διὰ τῆς ἰδρύσεως ταφῶν καὶ νομίμων καθιστώτων, καὶ διὰ τῆς προσηφειέ-ας τοῦ νὰ παραγκόψωμεν ἀρμονικὴν σύμπραξιν τῶν διαφόρων μερῶν τῆς αὐτοκρατορίας. Οἱ συνταγματικοὶ δὴ νόμοι, οἵτινες ψηφισθέντες μὲ τὴς ἱστορικὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰ δίκαια τῶν διαφόρων βασιλείων καὶ χωρῶν, εἶναι τὰ ἄριστα ἐχέγγυα τοῦ ὅτι οἱ ἐνδύντες αὐτὰς θέσμοί εἰσι ἀδιαίρετοι.

«Θεωροῦντες δὲ, ὅτι τὰ στοιχεῖα τῶν γενικῶν ἀρχαικῶν διατάξεων καὶ τῆς ἀρμονικῆς συμπράξεως ηὐξήθησαν καὶ ἐνδυναμώθησαν διὰ τῆς ἰσότητος πάντων τῶν ὑπηκόων ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ νόμου, διὰ τὸ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῆς παρεχομένης πᾶσι πάντας, διὰ τοῦ προνομίου, ὅπερ ἔχουσι πᾶσαι αἱ τάξεις καὶ κλάσεις εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶσι τὸ Κράτος, διὰ τῆς κοινῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ φράτωνται τὸν ὅπλον πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Κράτους καὶ νὰ ὑπομένωσι τὰ βάρη αὐτοῦ, διὰ τῆς καταργήσεως τῆς μεσολαβούσης τελωνιακῆς γραμμῆς (ἐννοεῖ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας Σ.Μ.) θεωρούντες προσέτι, ὅτι ἡ συνμέν-ρωσις τῆς ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ διεθνοῦσαι τῶν ἀνωτάτων καθιεστώτων τοῦ Κράτους ἐστὶν ἀπολύτως ἀναγκαία πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Μοναρχίας, καὶ πρὸς τὸ κοῦον τῶν διαφόρων αὐτῆς χωρῶν, ἐνα ἐξαιόσιμον τὰ διάφορα ἡμῶν βασίλεια καὶ χώρας, καὶ δώσωμεν τοῖς ὑπηκόοις ἡμῶν καλῶς ὡρισμένην μετοχὴν ἐν τῇ νομοθεσίᾳ καὶ τῇ διοικήσει, ἀπεφασίσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Πραγματικοῦ Διατάγματος καὶ κατὰ τὴν ἡμέτερον ἡμῶν θέλησιν τὰ ἑπόμενα, ὡς διαρκῆ καὶ ἀμετάβλητον θεμελιῶδη νόμον τοῦ Κράτους, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς γνώμων διεγυμῆς ἐν τῇ Κυβερνήσει Ἡμῶν τε καὶ τῶν ἡνιόχων ἀπογόνων. Ἀποπαρεξέμεν δὲ καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

1.) Τὸ δίκαιον τοῦ δημοσιεύειν, μεταβάλλειν, καὶ καταργεῖν νόμους θὰ ἐξασκῆται ὑφ' ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων ἀπογόνων τῇ συμπράξει τῶν νομίμως συγκαλουμένων Διαιτῶν, καὶ ἐφ' ὅσον τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους (Reichsrath), εἰς ὃ αἱ Διαιται ὁρίζουσι τὰ πέμπτον τῶν ὑφ' ἡμῶν ὡρισμένον ἀριθμόν.

2.) Ὑποθέσεις δὲ κανονιζόμεναι τῇ συμπράξει τοῦ Reichsrath εἰσὶν αἱ ἑκάδουσαι. Ἅπασαι αἱ νομοθετικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ δίκαια, τὰ καθήκοντα, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων ἡμῶν βασιλείων καὶ χωρῶν τοιοῦτοι δὲ εἰσὶν οἱ νόμοι οἱ ἀποβλέποντες τὴν γεωμετροπόρειαν, τὴν κυκλοφορίαν τοῦ νομίσματος, τὴν δημόσιον πίστιν, τὰς τελωνιακὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις. Ἔτι δὲ καὶ αἱ θεμελιῶδες ἀρχαὶ συστήματος πρὸς ἵδρυσιν τραπεζῶν, ἐχουσαν τὸ προνόμιον νὰ ἐκδίδωσι τραπεζικὰς ῥραμμάτια, καὶ ἡ νομοθεσία ἡ ἀφορῶσα τὰ ταχυδρομεῖα, τοὺς ἠλεκτρέφους καὶ τοὺς σιδηροδρόμους. Ὁ τρόπος τοῦ διευθύνειν τὴν ἀπογραφὴν τοῦ στρατοῦ θὰ συζητῆται εἰς τὸ ἑξῆς μετὰ τοῦ Reichsrath, καὶ θὰ γίνωνται αἱ ἀναγκαῖαι διατάξεις πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὸν συνταγματικὸν τρόπον. Τὸ Reichsrath θὰ συμπράττῃ προσέτι ἐν τῇ εἰσαγωγῇ νέων φόρων καὶ δασμῶν, ἐν τῇ ἀνυφώσει τῶν ἤδη ὑπαρχόντων φόρων καὶ δασμωμάτων, καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ ἀνυφώσει τῆς τιμῆς τοῦ ἁλατος. Τὸ Reichsrath θὰ ἐνεργῇ συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 17 Ἰουλίου ἐπιφανεῖσαν ἡμῶν πρὸς διασαφήνισιν νέων ἀρωνίων. Ἀλλ' ἀδύναται δὲ νὰ διατεχθῇ ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Reichsrath οὔτε ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ὑφισταμένων χρεῶν τοῦ Κράτους, οὔτε ἡ πώλησις, ἀντάλλαγμ, ἢ ὑποθήκη τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ Κράτους. Ἡ δὲ ἐξέτασις καὶ ἡ κανονισμὸς τοῦ χρεωστεκθέου τοῦ ἀγῶρῶντος τοῦς προϋπολογισμοῦς ἑκάστου ἔτους πρέπει νὰ γίνωται συμπράξει τοῦ Reichsrath, καθὼς καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ Κράτους, καὶ τῶν ἐξαιρμωμῶν τῶν οἰκονομικῶν ἑκάστου ἔτους διαιτήσεως.

3.) Πᾶσαι αἱ νομοθετικαὶ ὑποθέσεις, αἱ μὴ ἀναφερόμεναι ἐν τοῖς προμνημονευθεῖσι παραγράφοις, θὰ κανονιζῶσι ὑπὸ τῶν διαφόρων Διαιτῶν, ὑπὸ τῶν βασιλείων καὶ χωρῶν τῶν ἀναγνωσθεισῶν εἰς τὸ Οὐγγρικὸν Στέμμα κατὰ τὴν ἔνωσιν τῶν προμνησθεισῶν αὐτῶν συνταγμάτων, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις βασιλείοις καὶ χώραις κατὰ τὴν ἔνωσιν καὶ συμφώνως μὲ τοὺς συνταγματικοὺς νόμους τῶν ἐπαρχιῶν.

«Ἐπειδὴ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταύταις ὑπάρχουσι νομοθετικαὶ τινες ὑποθέσεις, μὴ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Οὐγγρικὸν Στέμμα, μηδὲ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀβασιλεικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Reichsrath, καὶ ἐπειδὴ αἱ ὑποθέσεις αὗται ἐπὶ μακρὰν χρονικὴν σειρὰν ὑπεβάλλοντο εἰς κοινὴν τινὰ διαχείρισιν καὶ κρίσιν, ἐπιφυλάττομεν ἑαυτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διαχειρισθῶμεν αὐτὰς τῇ συνταγματικῇ συμπράξει τοῦ Reichsrath, ἅμα δὲ καὶ τῇ βοηθείᾳ τοῦ περὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων § τοῦ Reichsrath.

«Κοινὰ δὲ διαχείρισις δύναται νὰ γείνῃ, καὶ ἐὰν αἱ καινοφυεῖσαι καὶ ὑπόθεσις δὴ ὑπάγωνται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Reichsrath, ἄτινα τοιοῦτος ἢ ὁ πόθος καὶ ἡ ῥητὴ ἐπιθυμία μιᾶς τῶν ἐπαρχιακῶν Διαιτῶν.

4.) Τοῦτο τὸ Αὐτοκρατορικὸν ἡμῶν Δίπλωμα θὰ τεθῇ ἀμέσως ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν βασιλείων ἡμῶν καὶ χωρῶν, καὶ ἐν ἀριστμῷ χρόνῳ θὰ συμπληρωθῇ εἰς τοὺς νόμους ἑκάστης χώρας, γεγραμμένον εἰς αὐθεντικὴν κείμενον, καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἐμιλουμένων ἐν αὐτῇ. Ἐδῶς δὲ μετὰ τὴν διαφορὰν τῶν αἱ πρόγονοι ἡμῶν θὰ προσθέσουν τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἡμῶν ὑπογραφὴν εἰς τὸ κιμένον Δίπλωμα, καὶ αὐθεντικὰ ἀντίγραφα αὐτοῦ θὰ στέλλωσι καὶ εἰς τὰ ὁλόρρα βασίλεια καὶ χώρας, ἔνθα θὰ συμπληρωθῇ καὶ ἐν τοῖς νόμοις τοῦ τόπου.

«Ὅθεν πρὸς μαρτυρίαν θέλομεν ἀπὸ τοῦδε τὴν ὑπογραφὴν ἡμῶν καὶ τὴν Αὐτοκρατορικὴν σφραγῖδα, καὶ διατάξομεν, ὥστε τὸ Δίπλωμα νὰ τεθῇ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ Κράτους τῆς ἡμετέρας οἰκογενείας.

«Ἐγένετο ἐν Βιέννῃ, τῇ πρωτευούσῃ καὶ διαμονῇ ἡμῶν, τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1860, καὶ τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡμετέρας βασιλείας.

«ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ.

«ΚΟΜΗΣ ΡΕΧΒΕΡΓΟΣ.

«Καθ' Αὐτοκρατορικὴν διαταγήν,

«ΒΑΡΩΝΟΣ Β. ΡΑΣΟΝΝΕΤΟΣ.»

Μετὰ δὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀνωτέρω αὐτοκρατορικοῦ μανιφέστου καὶ διπλώματος, ἀπαντῶμεν ἐν ταῖς Βιεννάιαις ἐφημερίσιν 25 αὐτογράφους τοῦ Αὐτοκράτορος ἐπιστολάς. Τούτων δέ ἡ μὲν πρώτη ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἠγαπητὲ Κόμη Ῥιχβέργε. Ὡς παράρτημα τοῦ Διπλώματος, τοῦ δημοσιευθέντος τήμερον πρὸς κανονισμὸν τῶν δημοσίων τῆς Μοναρχίας ὑποθέσεων, ἀπεφάσισα νὰ ἀναβιβάσω τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν, ἅτινα μέλλουσι νὰ σταλῶσιν ὑπὸ τῶν Διαιτῶν εἰς τὸ Reichsrath, εἰς 100 (ἡ κατὰ πρῶτον ὁρισθεῖς ἀριθμὸς ἦν 80 Σ. Μ.). Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν προσώπων, τῶν περιφθησομένων ὑφ' ἑκάστης χώρας, ἔσται ἀνάλογος τῆς ἐκτάσεως, τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ τῆς φορολογίας αὐτῆς. Αἱ ἀναγκαῖαι μεταῤῥυθμίσεις, καὶ αἱ μεταβολαὶ καὶ τροποποιήσεις, αἵτινες ἐγένοντο εἰς τὰ προκηρύγματά μου ἔγγραφα καὶ τὰς Αὐτοκρατορικὰς μου ἀπόφασις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ Reichsrath, θὰ ἔχωσι τὸν τύπον ὀργανικοῦ νόμου τοῦ Reichsrath, ὅστις ὑποβληθήσεται μοι πρὸς κύρωσιν.

«Βιέννη 20 Ὀκτωβρίου «ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ.» (ἰδ. χειρ.)

Ἡ δευτέρα ἐπιστολή, ἥτις ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ἀρχιδοῦκα Οὐίλχέλμον, ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ ὑπερτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ θὰ καταργηθῇ, καὶ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου θὰ σχηματισθῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀντιστρατήγου Κόμητος Δεγεμφέλδου. Ἡ δὲ τρίτη ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ἀρχιδοῦκα Ἀλβρέχτον, καὶ περιέχει τὸν διορισμὸν αὐτοῦ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ 8ου στρατιωτικοῦ σώματος. Ἡ δὲ τετάρτη περιλαμβάνει τὴν ἀνάκλησιν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Οὐγγαρίας Βενεδέκου, καὶ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπερτάτην διοίκησιν τοῦ Λομβαρδο-Ενετικοῦ βασιλείου, τῆς Καρινθίας, τῆς Καρνιόλας, τοῦ Τιρόλ, καὶ τῶν παραβαλασσίων χωρῶν. Ἡ πέμπτη ἐπιστολὴ ἀπολύει τῆς ὑπηρεσίας τὸν Κόμητα Θοῦν, ἡ ἕκτη τὸν Κόμητα Ναδάουι, καὶ ἡ ἑβδόμη τὸν Βαρόνον Θιέῤῥυν. Ἡ δὲ ὀγδόη περιέχει τὰ ἀκόλουθα.

«Ἠγαπητὲ Κόμη Ῥιχβέργε. Συμφώνως μὲ τὰς ἀποράσεις μου τὰς ἀφορώσας τὴν ὁριστικὴν ὀργανισμὸν τῆς Μοναρχίας, νομίζω καλὸν νὰ καταρχήσω τὴ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Διαπιστώνος, καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἅμα δὲ ἀποκαθίστησι τὰς βασιλικὰς μου καγγελλαρίας ἐν τε τῇ Οὐγγαρίᾳ καὶ ἐν Τρανσιλβανίᾳ. Ἡ ὑπερτάτη δὲ διεύθυνσις τῶν διοικητικῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Μοναρχίας θὰ περιέλθῃ εἰς ἕτερον Ὑπουργεῖον, ὅπερ θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα «Ὑπουργεῖον τοῦ Κράτους». Ὁ ἐν Οὐγγαρίᾳ σφραγιδοφύλαξ μου ἔσεται μέλος τοῦ ἀνωτέρου βουλίου.

«Ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀνατεθήσεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ἀρχάς. Θὰ σχηματισθῇ δὲ συμβούλιον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὅπερ θὰ κανονίζῃ τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ διδακτικὰ, καὶ θὰ χρησιμεύῃ ὡς συμπληρωματικὸν συμβούλιον εἰς τε τὸ ἀνακτοβούλιον καὶ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς.

«Καθ' ὅσον δ' ἀῤῥῶ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμοῦ βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας, ἀπεφάσισα νὰ ἀποκαταστήσω τὴν βασιλικὴν κουρίαν (τὸ ἀνώτατον συμβούλιον ἢ τὸ ὑπέρτατον δικαστήριον) ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ «Judex Curiae». Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἄλλας μου χώρας, ἐὰν περιστεῖλω τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως εἰς ὀλίγα δικαστήρια, ἰδῤῥύσω ἀκυρωτικὰ δικαστήριον ἐν Βιέννῃ, οὗτινος ὁ πρόεδρος θὰ ὑπερανίζῃ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ συμπράγματα τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ ἀνακτοβουλίῳ. Ὁ ἐν Οὐγγαρίᾳ σφραγιδοφύλαξ μου θὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Οὐγγαρίαν ἐν ταῖς δικαστικαῖς ὑποθέσεσι τῶν εἰς τὴν βάσιν τῶν προτάσεων τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ «Judex Curiae».

«Τὰ δὲ Οἰκονομικὰ καὶ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῆς Μοναρχίας θὰ ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῷ ἀνακτοβουλίῳ ὑφ' ἑνὸς ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου, οὗτινος ὅμως ἡ σφαῖρα τῆς ἐνεργείας δὲν θὰ ἔχει ἀκριβὲς διοικητικὴν ῥύσιν.

«Μέχρις οὗ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ νέος ὀργανισμός, αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους θὰ διεξάγωνται κατὰ τὸν συνήθη τρόπον.

«ΒΙΕΝΝΗ 20 Ὀκτωβρίου. «ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ.» (ἰδ. χ.)

Διὰ τῆς ἐννάτης ἐπιστολῆς γίνεται Ὑπουργὸς τοῦ Κράτους ὁ Κόμης Γολουχοούσκης. Ἡ δεκάτη ἐπιζολὴ διορίζει τὸν Βαρόνον Μέκσερυν Ὑπουργὸν τῆς Ἀζυνομίας ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Βαρόνου Θιέῤῥυ· ἡ δὲ ἑνδεκάτη ἀνακαλεῖ τὸν Κόμητα Δεγεμφάλδον ἐκ τῆς ἀρχηγίας τοῦ ἐν τῷ Λομβαρδο-Ενετικῷ Βασιλείῳ στρατοῦ, καὶ διορίζει αὐτὸν προσωρινῶς Ὑπουργὸν τοῦ Πολέμου. Διὰ τῆς δωδεκάτης διορίζεται σφραγιδοφύλαξ τοῦ Αὐτοκράτορος ἐν Οὐγγαρίᾳ ὁ Βαρόνος Βάης, ἐν τῇ 13ῃ καὶ 14ῃ διορίζονται ὑπουργοὶ ἄνευ χαρτοφυλακίου ὁ ἱππότης Δάσσερ καὶ ὁ Κόμης Ζέξεν, καὶ ἡ 15η περιέχει τὰ ἑπόμενα.

«Ἠγαπητὲ Κόμη Γολουχοούσκη· γνωστοποιήσας σήμερον τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς, καθ' ἃς αἱ Δίαιται καὶ τὸ Reichsrath ἔλαιν τῶν χωρῶν τῆς Μοναρχίας μου ὁρίζουσι τὰ συμφέροντασι ἐν ταῖς ἡμεταῖς ὑποθέσεσι, ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως μοὶ ὑποβάλητε ἄνευ ἀῤῥωδίας τὰ σχέδια τῶν ἐπαρχιακῶν διατάξεων καὶ νόμων, τὴν γενησομένην κατὰ τὰς ὑποδειχθείσας βάσεις. Πρέπει νὰ γροντίσητε, ὅπως ἅπασαι αἱ τάξεις καὶ τὰ συμφέροντα ἑκάστης κατ' ἰδίαν χώρας ἀρκούντως ἀντιπροσωπωθῶσι, ὥστε τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τῶν πιστῶν μου πολιτικῶν νὰ ἐκτανθῶσι κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν περιστάσεων καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Μοναρχίας. Αἱ ἐπαρχιακαὶ διατάξεις καὶ οἱ νόμοι ὀρθίωσι νὰ ἐξασφαλίσωσι εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τὸ προνόμιον τῆς συμπράξεως ἐν τῷ ἔργῳ τῆς νομοθεσίας εἰς ἁπάσας τὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπαγομένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Διαιτῶν, αἵτινες δικαιοῦνται νὰ ἀπευθύνωσι πρὸς με ἐφ' ὅλων τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀῤῥωσιῶν τῆς ἀνάγκας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπαρχίας, ἢ μὲ γνωστοποιήσεις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τοὺς πάθους τῶν, νὰ προβάλωσι προτάσεις ἐπὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων, νὰ συζητῶσι τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας καὶ νὰ ἀποφασίζωσι περὶ αὐτῶν, νὰ ἀῤῥῶσι τὰ ἐκπτέκα μέτρα πρὸς τὰς ἀναγκαίας συνδρομὰς καὶ τὰς χορήγησι τῶν ἐξόδων τῆς ἐπαρχίας, νὰ ἐπιτηρῶσι, ὅπως τὰς παρεχομένας χρηματικὰς συνδρομὰς γίνωσι κατὰλλήλως χρεῖαι, καὶ νὰ ἔχωσι τὴν ἀνεξάρτητον ἀσφάλειαν ἔναντι τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀνηκούσης περιουσίας. Ἅμα δὲ αἱ ἐπαρχιακαὶ διατάξεις καὶ νόμοι ἐδοθῶσι καὶ δημοσιευθῶσι, θὰ μοὶ κάμετε ἅπασαι προτάσεις ἀῤῥῶσας τὴν συγκάλεσιν τῶν Διαιτῶν.

«Πρὸς δὲ ἀπαιτῶ παρ' ὑμῶν νὰ κάμετε ὡς ὀφῇ τὰ τάχιστα προτάσεις διὰ τὴν ἀπορῶρισιν τῶν διαστατικῶν καὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων, καὶ νὰ μοὶ ὑποβάλετε τὰ νομοχεῖρα, τὰ ἀῤῥῶσα τοῦς δήμους καὶ τὰ κτήματα, καὶ τὰ γενησόμενα σχέδια τῶν καινουργῶν πρὸς εἰσαγωγὴν αὐτοκυβερνήσεως εἰς τοὺς χώρας καὶ τοῦς ἐπαρχίας.

«Θρίλιτε νὰ ἑτοιμάσετε πρὸς δημοσίευσιν τὰς ὑπ' ἐμοῦ κυρωθείσας ἐπαρχιακὰς διατάξεις καὶ νόμους διὰ τὴν Στυρίαν, Καρινθίαν, Ζαλσεβοῦργον καὶ Τιρόλ.

«ΒΙΕΝΝΗ 20 Ὀκτωβρίου. «ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ.» (ἰδ. χ.)

Αἱ δὲ ἑπόμεναι αὐτόγραφοι ἐπιστολαὶ τοῦ Αὐτοκράτορος εἰσι λίαν ἐνδιαφερουσαι, καθόσον δ' αὐτῶν ἡ Οὐγγαρία ἀνακτᾶται πολλὰ τῶν δικαίων καὶ προνομίων, ὧν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐστερήθη. Ἡ 16η ἐπιστολὴ περιέχει τὰ ἑξῆς.

«Ἠγαπητὲ Βαρόνε Βάη. Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἐμοῦ Διπλώματος, τοῦ γενομένου πρὸς κανονισμὸν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Μοναρχίας ὑποθέσεων, ἀνεύρασε τοὺς συνταγματικοὺς θεσμοὺς τοῦ ἐμοῦ βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας, ὀφείλετε νὰ μοὶ ὑποβάλετε τὰ προτάσεις πρὸς συμπλήρωσι τῆς Διαίτης, ἡν ἐπιθυμῶ νὰ συγκαλέσω ὡς οἷόν τε τάχιστα, πεθὼν νὰ κανονίσω ὁριστικὼς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τῆς Οὐγγαρίας κατὰ νόμιμον τρόπον διὰ τῆς ὁῆμοσιεύσεως ἑνὸς διπλώματος καὶ διὰ τῆς ἐμῆς στέψεως.

«Εἰς τὸ μέλλον ἡ παλαιὰ ἀρχὴ τοῦ σεβασμοῦ νόμου τῆς Οὐγγαρίας, ὅτι ἡ νομικὴ δύναμις δύναται νὰ ἐξασκῆται ὑπὸ μόνου τοῦ ἡγεμόνος τῇ συμπράξει τῆς Οὐγγρικῆς Διαίτης, ἔσεται ἐν ἰσχύι, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα, ἔνεκα τοῦ σημερινοῦ μου διπλώματος, ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Reichsrath.

«Ὁ ὁριστικὸς ὀργανισμὸς τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῆς χώρας θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς πρώτης Οὐγγρικῆς Διαίτης. Καταρχεῖσθαι δὲ ἤδη τῶν εἰδικῶν προνομίων τῶν εὐγενῶν, καὶ εἰσαχθείσης τῆς ἀρχῆς, ὅτι ὅλαι αἱ κλάσεις ἄνευ διακρίσεως γεννήσεως δύνανται νὰ ὑπηρετῶσι τὸ Κράτος, καὶ νὰ κτῶνται πραγματικὴν περιουσίαν, καταργηθεισῶν τῶν ἀγενεῶν καὶ τῶ

Ο ΚΟΜΗΣ ΔΕ ΜΟΝΤΑ-ΛΕΜΒΕΡΤ.

Ὁ Κάρολος, Κόμης δὲ Μοντάλεμβερτ ἐγεννήθη ἐν Λονδίνῳ τῇ 10ῃ Μαρτίου, 1810. Ἀντιπροσωπεύει οὗτος παλαιὰν τοῦ Βοσσοῦ οἰκογένειαν, ὁ δὲ πατήρ του ἦτον ἐκ τῶν ὁμοτίμων τῆς Γαλλίας καὶ πρέσβυς ἐν Στοκχόλμῃ τῆς αὐλῆς Καρόλου τοῦ Γ. Κατερημάθη δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ διά τινα κειρὸν ὑπὸ στρατιωτικὴν τῆς Ἀγγλίας ὑπηρεσίαν, ὅταν μετὰ τὴν ἐν Βιμέρᾳ μάχην καὶ τὴν ἅλωσιν τῆς Λισσαβῶνος ἐν ἔτει 1808, ἐσυνδέθησαν ὡς γενικὸς καταλυματίας τὸ ὃν πεζικὸν τάγμα, κατὰ τὴν διὰ τῆς Πορτουγαλλίας πρὸς τὸ ἱσπανικὸν φρούριον Ἀλμέϊδα πορείαν του· πληρωθὴ δὲ ὕστερον καὶ εἰς τὴν ἐν Κορούνᾳ μάχην.

Ὁ υἱὸς αὐτοῦ οὗτινος τὴν εἰκόνα ἐπισυνάπτομεν, ἐκ μητρὸς Ἀγγλίδος γεννηθείς, ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου του ὑπῆρξε θιασώτης τοῦ καθολικισμοῦ καὶ τῆς δημοκρατίας, ὧν ὁ Λαμεννὲ ἦτον ἀπόστολος, ἐκείθων τὴν ὑπηρετοῦσαν τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐφημερίδα «τὸ Μέλλον.» Ἀκολούθως ἤρξατο ὑποκινῶν σταυροφορίαν κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνοίξας κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1831 τὸ «Ἐλεύθερον Γυμνάσιον», τῇ συμπράξει τῶν Κυρίων Κοὺζ καὶ Λακορδέρου. Ἡ πρὸς τὴν τότε κυβέρνησιν σφοδρὰ ἀντιπολίτευσίς του τὸν ἔφερεν ἐπὶ τέλους ἐνώπιον τοῦ πλημμελιοδικείου· διαρκούσης τῆς δίκης ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐτελεύτησε, καὶ ἐπειδὴ ὁ Κ. Μοντάλεμβερτ διαδεχόμενος τὸν πατέρα του διεδέχθη καὶ τὸν τίτλον «Ὁμοτίμου», ἠτήσατο τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δικασθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπερτάτου συμβουλίου, ὅπερ κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς πρόστιμον 100 φρ. Τὴν ἀγόρευσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ῥηθέντος δυνάμεθα νὰ ἐκλάβωμεν ὡς ἀρχὴν τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ σταδίου· δὲν ἀνέλαβεν ὅμως τὴν ἕδραν του εἰμὴ τῷ 1840, ἔτος κεῖ' ὃ ἐγένετο ἐνηλίξ. Ἡ αὐστηρότης τῆς ὀρθοδοξίας τοῦ Μονταλεμβέρτου κυλίθη ἔτι μᾶλλον ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὁ Πάπας κατεδίκασε τὸν Λαμεννέ, ἔκτοτε δὲ ἤρξατο νὰ γράφῃ καὶ νὰ διδάσκῃ, ἀναδεικνύων ἑαυτὸν ὑπέρμαχον τοῦ Καθολικισμοῦ. Ἐν ἔτει 1836 ἐδημοσίευσε τὸν περίφημον «Βίον τῆς Ἐλισάβετ τῆς Οὐγγαρίας.» Τῷ 1842 ἀντέτεινεν ὅλαις δυνάμεσι κατὰ τοῦ περὶ ἀνατροφῆς σχεδίου τοῦ Βιλλεμέν, καὶ τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἐδημοσίευσε «Τὴν Καθολικὴν Προκήρυξιν.» Νυμφευθεὶς τῷ 1843 τὴν θεοσεβεστάτην Μερόθην θυγατέρα Βίλγου τινὸς ἱερέως, μετὰ μικρὰν ἀπὸ τῆς Γαλλίας ἀπουσίαν ἐπανῆλθεν, ὅπως ἀπαγγείλῃ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ὁμοτίμων τοὺς τρεῖς διασήμους αὐτοῦ λόγους, περὶ ἐλευθέρου ἐκκλησίας, περὶ ἐλευθέρας ἀνατροφῆς, καὶ περὶ τοῦ ἐλευθεροῦν μοναχικὸν τάξεων. Ἐν ἔτει 1847 ἱδρύσατο θρησκευτικὴν ἑταιρίαν ὑπὲρ τοῦ Σόνδερβουνδ. Δεκρίθη ἀκολούθως τὰ μέγιστα διὰ τὴν ὀρατορικότητα ἣν ἐδείξε πολλάκις ὑπερασπιζόμενος τὰς καταπιεζομένας ἐθνικότητας· τὴν δὲ 10 Φεβρουαρίου τοῦ 1848 ἐτελέσθη συνεργείᾳ αὐτοῦ μέγα μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Ἰρλανδοῦ πατριώτου καὶ ἥρωος Ὀκόννελ, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ὑπερ. Παρθένου.

Μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δημοκρατίας ὁ Κ. de Μοντάλεμβερτ ἐξελέχθη μέλος τῆς συνταγματικῆς τῶν Γάλλων Συνελεύσεως, τεῖνων ὁτὲ μὲν μετὰ τοῦ ἑνὸς, ὁτὲ δὲ μετὰ τοῦ ἄλλου τῶν διαιρούντων τὴν Συνέλευσιν τῶν κομμάτων. Ἀντέτεινε τότε κατὰ τοῦ μέτρου τοῦ τοῦ τρεῖν τὴν πόλιν ἐν καταστάσει πολιορκίας, κατὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδος, καὶ κατὰ παραδοχῆς Λουδοβίκου τοῦ Βοναπάρτου. Ἐν τέλει ὅμως τῆς συνέδου ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Δουφουρου πρὸς περιορισμὸν τοῦ τύπου, ἐπευφημῶν ἅλις δυνάμει τὴν ἐν Ῥώμῃ ἐκστρατείαν. Ἡ ἐπαρχία Δούδς ἐπικρωσεν αὐτὸν ἀντιπρόσωπον παρὰ τῇ νομοθετικῇ Συνελεύσει, ἐν ᾗ διεκρίθη κυρίως προστατεύσας νὰ περιστείλῃ τὸν ἐλεγκτὸν νόμον, ὑπερασπιζόμενος τὴν πρότασιν τοῦ προέδρου κατὰ τοῦ Βικτώρ Οὐγώ τοῦ μόνου ἀντιζήλου αὐτοῦ ῥήτορος. Καθ' ὃν χρόνον ἐγένετο τὸ πολιτικὸν τόλμημα, διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατὰ τῆς φυλακίσεως τῶν βουλευτῶν, οὐχ ἧττον ὅμως ἐξελέχθη μέλος τῆς συνεθραιστικῆς Ἐπιτροπῆς, θέσιν ἣν ἀποσεκθῆν, ἰδιωτεύσας μέχρι τοῦ 1852 ὅταν ἐψηφίσθη μέλος τοῦ νομοθετικοῦ σώματος. Γάλλος τις βιογράφος, Ἀπωνικῆς μὲν ἀλλ' ἐμφατικῶς εἶπε περὶ αὐτοῦ, «ἔτι μόνος, ὡς ἔγκριτα, ἀντεπροσώπευσε τὴν ἀντιπολίτευσιν.» Κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ 1857 ἐκλογὰς τοῦ νομοῦ Δοὺς κατεδέχθη ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔκτοτε ἀπεσύρθη τοῦ πολιτικοῦ βίου μέχρις οὗ τὸ ἐν τῷ «Ἀνταποκριτῇ» ἐμφανισθὲν ἄρθρον του, εἰσήγαγεν αὐτὸν ἐκ νέου εἰς τὸ θέατρον τοῦ κόσμου.

Οὐδεὶς πλέον ζηλωτής, διακριτικός, καὶ ἀλλόκοτος παντὸς Ἀγγλικοῦ ἐπιωνύματος ὅτου ὁ Μοντάλεμβερτ. Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ἐπίσης ὅτι εἶναι εἷς τῶν πρωτίστων τῆς Εὐρώπης ῥητόρων καὶ συγγραφέων, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τῆς ὑπερροῆς καὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀφοσιώσεως εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν ἐπαιδεύσεν ἐν γένει, εἶναι εἷς τῶν κορυφαίων τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἧς ἐξελέχθη μέλος τῷ 1852. Ὅταν κατὰ τὸ 1858 καταγράφῃ διὰ τὸ νὰ προτάξαλλε τὰς καταχρήσεις τῆς γενικῆς ψηφοφορίας, ὁ ἀγλικὸς τύπος ἐξέφρασε τὴν μεγίστην ὑπὲρ αὐτοῦ συμπάθειαν, γενώσκων κάλλιστα τὰς ὁρμώσας αὐτὸν ἀρχὰς καὶ τὴν ὀρθότητα τῶν σκέψεών του. Ὁ Μοντάλεμβερτ θεωρεῖται καθ' ὅλην τὴν ἔνοιαν τοῦ λόγου ὡς εἷς τῶν φίλων τῆς ἐλευθερίας τῆς παλαιᾶς σχολῆς, ἄξιος νὰ παρατεθῇ τῷ Νιεβούρῳ τῷ Μοντεσκίῳ καὶ τῷ Βουρκίῳ. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ κόσμος παρακμάσῃ καὶ ἐκφυλισθῇ, αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀνδρὸς θέλουσιν ἀείποτε σεβασθῇ ὑπὸ πάντων τῶν ἐξευγενισμένων.

Ο ΚΟΜΗΣ ΔΕ ΜΟΝΤΑΛΕΜΒΕΡΤ.

Ο ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΔΟΥΠΟΥΙΣ.

Ο ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΔΟΥΠΟΥΙΣ.

Ἰωάννης Ἐδουάρδου Δούπουις εἰσῆλθεν εἰς τὸ βασιλικὸν πυροβολικὸν ὡς σημαιοφόρος ἐν ἔτει 1825, καὶ κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1827 ἔγινεν ὑπολοχαγός. Φέρων δὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον ὑπηρέτησεν ἐν τῷ Ἱσπανικῷ στρατῷ κατὰ τὸ ἔτος 1836, καὶ, διακρούντων τῶν δύο ἀκολούθων ἐτῶν, κατὰ τῶν Καρλιστῶν, ἐν τῇ βορείᾳ παραλίᾳ τῆς Ἱσπανίας, καὶ συμμετέσχεν ἁπασῶν τῶν σημαντικῶν αὐτῶν στρατιωτικῶν ἐργασιῶν, τῶν γενομένων τὴν 10ην 14ην καὶ 16ην Μαρτίου ἔτι δὲ ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν του ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἐρνάνη, τῇ συναφθείσῃ τῇ 14ῃ Μαΐου 1837, καὶ ἐν ἄλλαις ὁμοίαις σημαντικαῖς περιστάσεσιν.

Ἅμα δὲ ἐξεβράγη ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος, ὁ ἐμπειρος καὶ διακεκριμένος οὗτος ἀξιωματικὸς ὑπῆγεν εἰς Κριμαίαν, καὶ μετέσχε τῆς ἐν τοῖς ἔτεσι 1854—55 ἀνατολικῆς ἐκστρατείας, τῆς πολιορκίας τῆς Σεβαστουπόλεως, καὶ τῶν ἀξιομνημονεύτων μαχῶν τῆς Ἄλμας, τοῦ Βαλουκλαβᾶ καὶ τοῦ Ἴνκερμαν.

ΣΙΤΗΡΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΗΝΩΜΕΝΑΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙΣ Τῷ 1850 ἐξήχθησαν ἐκ τῶν σιτοφόρων χωρῶν τῆς Ἀμερικῆς, Ἑλλνοᾶς, Ἰδιάνας, Ὀχίου, Κεντουκῆς, Μισσουρῆς, Τενεσσῆς καὶ Βεργινίας 352,000,000 βοῦσελ σιτηρῶν ἐκτιμηθέντων περὶ τὰ 170,000,000 τάλληρα. Ἐρέτος ἡ ἐξαγωγὴ ὑπολογίζεται ἐκ 500,000,000 βοῦσελ, ἡ δὲ ἀξία αὐτῶν εἰς 250,000,000 τάλληρα. Ὑπολογίζουσι προσέτι, ὅτι τὰ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν σιτηρὰ ἐξ Ἑλλνοᾶς, Ἰνδιάνας, Ἰόβας, Κεντουκῆς, Μίσσιγαν, Μισσουρῆς, Νέκς Ἐόρκης, Ὀχίου, Πενσυλβανίας, Βεργινίας καὶ Οὐίσκονσιν ἔσονται τοὐλάχιστον 125,000,000 βοῦσελ, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῶν 130,000,000 τάλληρα. Τὸ δ' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ποσὸν κατὰ τὸ 1850 τῷ 85,000,000 βοῦσελ, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῶν περὶ τὰ 90,000,000 τάλληρα.

ΠΑΘΗΣΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ Ἐπιστολὴ ἐκ Πετρουπόλεως λέγει, ὅτι μετὰ τὸν κριμαϊκὸν πόλεμον ἤρξατο γενικὴ καταγραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ῥωσσικῆς αὐτοκρατορίας, ἥτις ἤδη ἀποπερατωθεῖσα δεικνύει, ὅτι ὁ ὅλικὸς πληθυσμὸς συμποσοῦται εἰς 79,000,000. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θηλέων ὑπερβαίνει τὸν τῶν ἀῤῥένων κατὰ 1,750000. Αἱ κατώτεραι τάξεις τῶν δουλοπαροίκων, μακεραπόρων καὶ βιομηχάνων ἀποτελοῦσιν ὁμοῦ 53,000,000, οἱ δὲ εὐγενεῖς καὶ ἀνώτεραι ἐμπορικαὶ κλάσεις 1,000,000 περίπου. Τῶν εὐγενῶν οἱ δοῦλοι ἀριθμοῦνται εἰς 21,000,000. Ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς Σιβηρίας μετὰ τῶν σκηνοβίων φυλῶν Κασάνης, Ἀστρακάνης καὶ Ὀρενβούργου εἶναι 4,000,000.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ καὶ Οὐάλῃ διεξήχθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀκαρίσεις 20,531, συνεπαγαγοῦσαι δαπάνην ὑπὲρ τὰς 60,920 λιρ τοῦ μέτου ἀριθμοῦ δ' ἑκάστης ὄντως 2ῳ. 19σ. 4δ. Ἐν ταῖς εἰρηνικαῖς ἀκαρίσεσιν ὑπάγονται οἱ φόνοι καὶ οἱ ὑποπτοι, αἰφνίδιοι ἢ κατὰ συμβεβηκὸς θάνατοι. Ἡ δὲ ἀστυνομικὴ δύναμις ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐάλῃ σύγκειται ἐξ 20597 ἀνδρῶν, ὧν 152 μὴ φέροντες ἀστυνομικὴν στολὴν, λάθρα κατηγίνονται εἰς τὴν ἐξεχνίασιν ἀξιοποίνων πράξεων. Ἡ ἡλικὴ δαπάνη εἰς τὸν ἀσυνομικὸν τοῦτον στρατὸν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος συνίστατο εἰς 1,485,029λ. ἤγουν εἰς 72λ. καὶ 2σ. τὸν ἄνθρωπον. Αἱ δὲ κεφαλικαὶ καταδίκαι ἦσαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 52 τὸν ἀριθμὸν, ἀνηλαγοῦσαι πρὸς μίαν τὴν ἑβδομάδα ἐπηκολούθησαν ἐνέκ ἐκτελέσεις.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΣΕΛΗΝΙΑΚΩΝ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ. Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς ἐλθέσεις ἐν Βελγίῳ ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος 51 ἀτυλα διὰ τοὺς σεληνιακοὺς· 6 ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀντωέρπ, 11 ἐν Βραβάντ, 6 ἐν Δυτικαῖς Φλάνδερς, 16 ἐν Ἀνατολικαῖς Φλάνδερς, 6 ἐν Λιόῃ, 4 ἐν Λιέγη καὶ 2 ἐν Λιμβούργῳ. Ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν σεληνιακῶν ἐν Βελγίῳ εἶναι 4,907, ἤτοι εἷς μεταξὺ 920 ἀνθρώπων.

ΣΙΓΓΑΠΟΡΗ.

Ἡ πόλις Σιγγαπόρη ἵσταται ἐπὶ νησιδίου, χωριζομένη ἀπὸ τῆς Μαλαϊκῆς Χερσονήσου διὰ στενοῦ πορθμοῦ. Τῷ 1819, ὁ Σὴρ Σταμφόρδ Ῥάμφλες συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ συςήσῃ ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ἐν ἐξ ἐκείνων τῶν ἐμπορείων ἅτινα ὁμοειδῶς προηγήθησαν εἰς τὰς Ἀγγλικὰς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν κατακτήσεις. Τὸ ἐμπορεῖον τοῦτο μετ' οὐ πολὺ ἐγένετο ἀποικία, καὶ νῦν κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων Βρεττανικῶν κατακτήσεων.

Ἡ νῆσος Σιγγαπόρη ἔχει 25 περίπου μιλίων μῆκος 15 πλάτος, καὶ 275 ἐμβαδόν. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς διαποικίλλεται ἀπὸ μικρὰ λοφίδια, ὧν τὸ μέγιςον Βοκὸτ Τόμα ὑψοῦται μόνον 200 πόδας ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Αἱ ἀκταὶ, ὧν αἱ πλεῖσταί εἰσι χαμηλαὶ, ἀφθονοῦσι δένδρων μαγγρόβης καὶ κοκκοκαρυῶν. Ὅταν οἱ Ἄγγλοι ἔκαμαν κατοχὴν τῆς νήσου κατεκαλύπτετο αὕτη ἀπὸ δάση, τινὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἔτι καὶ νῦν πυκνότατα. Ἀρδεύεται δὲ ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν, ὧν τὸ ὕδωρ ἔχει πόσιν καὶ ὀσμὴν δυσάρεςον, προερχομένην ἐκ τῆς ὕλης τῶν ἄνω τῆς μελαίνης γονίμου γῆς στρωμάτων. Τὸ ἀνασυρόμενον ὅμως ἀπὸ τὰ βαθέα φρέατα ὕδωρ στερεῖται τῶν ἄνω ἰδιοτήτων.

Ὁ Γρανίτης ἀφθονεῖ εἰς τὰ βόρεια καὶ ἀνατολικά· ὁ σίδηρος ἐπίσης· ὁ λευκοσίδηρος ὅρως, ὁ τοσοῦτον κοινὸς τῇ ἀντικρὺ ἠπείρῳ, δὲν εὑρέθη εἰσέτι ἐπὶ τῆς νήσου. Τὸ κλῖμα εἶνε τερπνὸν, καίτοι θερμόν· αἱ ὧραι τοῦ ἔτους ὀλίγον διαφέρουσιν ἀλλήλων κατὰ τὴν θερμοκρασίαν. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἠρεμεῖ· ἡ δ' ἐκτεταμένη καὶ ὁμαλὴ τῆς θαλάσσης ἐπιφάνεια σπανίως ταράσσεται ἀπὸ τὸν ἄνεμον· Τὰ προϊόντα τῆς νήσου μόλις ἐξαρκοῦσι πρὸς κατανάλωσιν, ἀν καὶ Σῖνες καταγίνονται ἀνενδότως εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὀρύζου, τοῦ καφὲ καὶ τῆς σακχάρεως. Ὅταν οἱ Ἄγγλοι κατέλαβον τὴν νῆσον τῷ 1819, κατῴκουν ἐπ' αὐτῆς μόνοι 150 ἄνθρωποι, ὧν οἱ πλεῖοι ἁλιεῖς Σῖναι καὶ Μαλαῖοι πειραταί. Τῷ 1824 ὁ πληθυσμὸς ηὔξησε μέχρι τῶν 7,000, καὶ νῦν ἔφθασε τὰς 150,000. Οἱ Εὐρωπαῖοί εἰσιν ὀλίγοι, οἱ δὲ Σῖναι ὑπερβαίνουσι τὰς 60,000, ὧν τὸ ἥμισυ μένουν ἐν τῇ πόλει, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἅπαντες ἐργατικοί, νοήμονες καὶ ἀνώτεροι τῶν Μαλαίων, οἵτινες καταγίνονται μόνον εἰς τὰ περὶ τὴν ἁλιείαν, ὑλοτομίαν καὶ τὴν συλλογὴν τῶν θαλασσίων φωκῶν. Τὸ μικρὸν τῆς Σιγγαπόρης ἐμπόριον κεῖται εἰς χεῖρας τῶν Σινῶν, οἵτινες ἅμα κερδήσωσιν ἱκανὰ, ναυλόνουσι Γιόγκην καὶ ἐπεστρέφουσιν εἰς Καντώνην, Μάκαον ἢ Φωκέην· ἐπανέρχονται ὅμως πολλοὶ καὶ δεύτερον προτιμοῦντες τὴν ἀσφαλῆ καὶ εὐδαίμονα τῶν Ἄγγλων κυβέρνησιν, ἀντὶ τῆς σκληρᾶς καὶ πλεονέκτου Σινικῆς.

Ἐν Σιγγαπόρῃ ἐνίοτε πλεονάζουσι πολλοὶ ἀπὸ τὴν Καλκούταν καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἰνδίας ἐξόριστοι καὶ ἐγκληματίαι πρὸς καταστολὴν τῶν ὁποίων στέλλεται χωροφυλακὴ κατάλληλος ἀπὸ τὴν Μαδράς.

Μεταξὺ Ἰνδῶν καὶ Σινῶν δὲν ἐπικρατεῖ πάντοτε σύμπνοια· οἱ Σῖνες ἰδίως ἀποστρέφονται τοὺς Ἰνδοὺς, ἐξυβρίζοντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς ἐνίοτε· οἱ Ἰνδοὶ χωροφύλακες ἀφ' ἑτέρου ἀντεκδικοῦνται τιμωροῦντες τοὺς Σίνας καὶ διὰ τὰ παραμικρότερα, συλλαμβάνοντες καὶ σύροντες αὐτοὺς διὰ τῶν ὁδῶν εἰς τὴν εἱρκτὴν μετὰ μεγάλης βίας καὶ σοβαρότητος.

Οἱ Εὐρωπαῖοι μένουσιν ἐντὸς τοῦ οἴκου διαρκούσης τῆς ἡμέρας ὡς ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσονος. Ὁσάκις δ' ἐξέρχονται, ἐπιβαίνουσιν ἐντὸς τῶν λεγομένων Παλαγγίνων, ἤτοι μικρῶν ὀχημάτων, διοικουμένων ὑπό τινος Ἰνδοῦ, ὅστις παρακολουθεῖ τρέχων πεζός. Τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, πάμπολλα τῶν φορείων τούτων τρέχουσι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, διοικούμενα μετὰ μεγίστης ἐπιτηδειότητος.

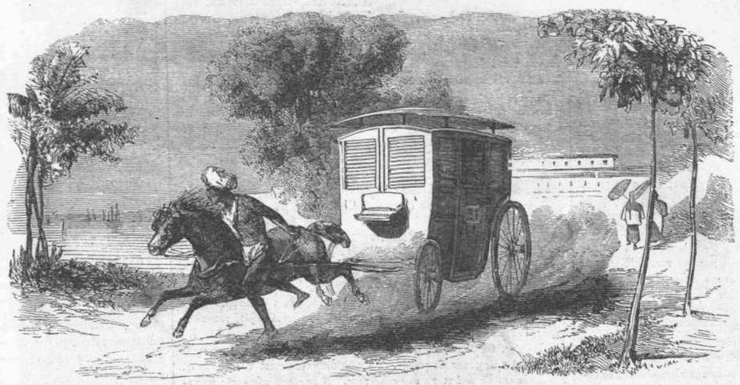

ΠΑΛΑΓΚΙΝΗ ΣΙΓΓΑΠΟΡΗΣ.

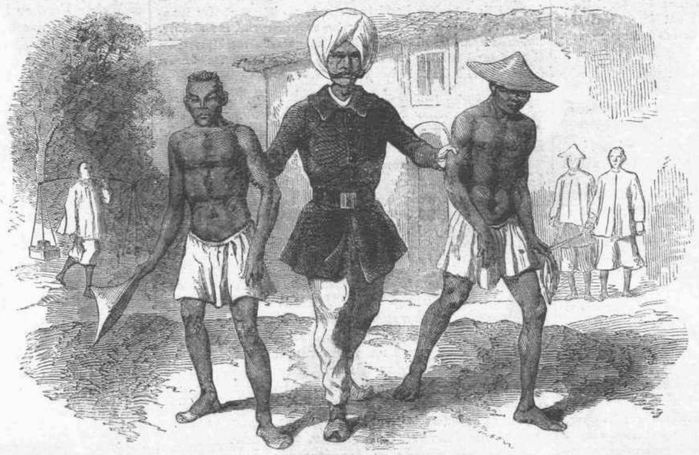

ΙΝΔΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΞ ΚΑΙ ΠΤΑΙΣΤΑΙ ΣΙΝΕΣ.

ΑΡΚΤΟΙ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ ΟΡΧΟΥΜΕΝΑΙ.

ΑΡΚΤΟΙ ΕΝ ΙΑΔΙΑΙΣ ΟΡΧΟΥΜΕΝΑΙ.

Ἡ εἰκονογραφία ἡμῶν παρίστησι μίαν τῶν συνήθων περιπατητικῶν ἐν Ἰνδίαις διασκεδάσεων. Ἐν ταῖς θερμαῖς ταύταις χώραις παρατηρεῖ συνήθως ὁ περιηγητὴς αὐτόχθονας Ἰνδοὺς μετὰ ζώων ἀνηκόντων εἰς κλίματα ψυχρά. Ἐκ πρώτης μὲν ὄψεως ἡ θέα αὕτη φαίνεται ἀνεξήγητος· ἀλλ' ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι τὰ τοιαῦτα ζῶα περιφέρονται οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις Εὐρωπαϊκαῖς χώραις, ἀλλὰ καὶ εἰς κλίματα ἔτι θερμότερα, ὡς τὸ τῆς Ἀνατολῆς καὶ Ἑλλάδος, ῥᾳδίως ἂν ἐξηγήσαιμεν τὴν φαινομένην ταύτην ἀνωμαλίαν. Ἄρκτοι πολλαὶ ἀπαντῶνται συνήθως ἐν τοῖς Ἰμαλαΰοις ὄρεσιν· ἐκεῖθεν δὲ λαμβανόμεναι μεταφέρονται εἰς διαφόρους χώρας καὶ εἰς Ἰνδίας, ἔνθα διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς ὀρχήσεως αὐτῶν οἱ ὁδηγοὶ προσκτῶνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ ἄρκτος δὲ τῶν Ἰμαλαΰων ἐστὶ καλλιτέρα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ τὸ εὐμαθὲς αὐτῆς, ἡ αἱ τῶν ἔτι βορειοτέρων κλιμάτων. Ἄριστοι δ' ἀρκτοφύλακες θεωροῦνται οἱ Ἰνδοὶ διὰ τὴν εὐπείθειαν, ἣν ἐπιβάλλουσιν ἐπὶ τῶν ἀγρίων τούτων ζώων.

ΑΥΤΟΧΕΙΡΙΑ. Δὲν ἠξεύρομεν, ἂν ἔγκειται εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἀγγλου τὸ κλίνειν πρὸς αὐτοχειρίαν ἢ ἆρα ἰδίων τῶν ἀδυνάτων ἐν γένει χαρακτήρων τὸ αὐτοκτονεῖσθαι. Τὸ δεύτερον μᾶλλον φαίνεται πιθανώτερον. Ἐν τοσούτῳ συνεχῶς ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας αὐτοκαιρέσεις, διαπραττομένας εἰς διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις, καὶ τὸ κακὸν δὲν περιορίζεται μόνον παρ' ἀπιδεύτοις καὶ ἀνευ ἀνατροφῆς ἀνθρώποις, ἀλλ' ἔχει ἐκτενέστερα ὅρια. Δὲν δυναμεθα βεβαίως ν' ἀνοίξωμεν στήλην αὐτοχειριῶν εἰς τὸν Βρεττανικὸν Ἀστέρα, ὡς πράττουσιν αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες· οὐδὲν γὰρ ἐντεῦθεν ἡθῦ τὸ ὄφελος· ἀλλὰ διὰ τὴν ποικιλίαν τῆς ὕλης καταχωρῶμεν ἐνίοτε καὶ τοιαύτας ἐπιφόβους καὶ φευξίμους πράξεις, δεικνυούσας τὴν ἀδυναμίαν καὶ παραδοξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτῆρος. Οὗτω πρὸ τινων ἡμερῶν ἱερεὺς, νέος τὴν ἡλικίαν, εὑρέθη νεκρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης, ἔχων τὸν λαιμὸν κεκομμένον. Τὴν πρωΐαν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του, ἀνεβῆς εἰς τὸν οἶκον θάλαμον, διεπράξατο τὸ ῥηθὲν. Ὁ ἄνθρωπος ἐδείκνυον ἐπιφάσεις ἰδιοτροπίας τινες, εἴς τε τὸ φέρεσθαι καὶ λαλεῖν, ἐνῷ κατὰ τὰ ἄλλα εἶχε καλῶς καὶ οὐδεὶς τῶν οἰκείων τοιοῦτόν τι ὑπώπτευε. Ἠρὶ τριῶν ἡμερῶν μάλιστα εἶχε λειτουργήσει ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ λόγον ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος ἐξεφώνησε, θέμα λαβὼν, ὡς λέγουσι, τὴν αὐτοχειρίαν, ἣν θέντως κατέκριναν ὡς πρᾶξιν φευκτὴν καὶ ἀδειλίαν.

ΙΤΑΛΙΑ.

—

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΚΑΠΥΗΣ.

Ἐπιστολὴ ἐξ Ἀγ Ἀγγέλου, πλησίον τῆς Καπύης, φέρουσα χρονολογίαν 25 Ὀκτ. λέγει·

« Δεύσαν τέλος πάντων τὸν Βολτούρνον. Ἡ μοῖρα τοῦ Μεδίκη ἔσχε πρώτη τὴν τιμὴν νὰ πατήσῃ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης, διαβάσα τὸν ποταμὸν γθὲς τὴν 3 π. μ. διὰ λέμβων. Ὁ Μεδίκης, ἅμα διαβάς, ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ Μόντε Τερονσαλέμε ὁδόν, καὶ χθὲς τὴν πρωΐαν περὶ τὴν 9ην ἐβλέπομεν τὴν ἐθνικὴν σημαίαν κυματίζουσαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Ἡ μοῖρα τοῦ Σαρδοῦ στρατηγοῦ Περνῶν διευθύνθη πρὸς τὸ Κωμπάσον, ἐνωθεῖσα μετὰ τῆς μοίρας τοῦ στρατηγοῦ Σοννάζ, οὔσης εἰς Μαῤῥαλόνιον. Σήμερον περὶ τὴν 2 μ. μ. γίνεται ἐτέρη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ αἱ Γαριβαλδειοι μοῖραι τῶν στρατηγῶν Ἔβερ καὶ Βιξίου ἠκολούθησαν τὴν τοῦ Μεδίκη εἰς τὰ ὅρη. Οὕτω δ' ἡ διάβασις τοῦ Βολτούρνου ἐπιρατώθη, τῶν Νεαπολιτανῶν οὐδαμῶς ἀποπειρατωθέντων νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτήν. Βόμβαι τινὲς ἐῤῥίφθησαν ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Καπύης, ἀλλ' ἔπεσον πολὺ μακρὰν καὶ ἐβράγησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μεταξὺ τοῦ χωρίου ἀγ. Ἀγγέλου καὶ ἁγ. Μαρίας. Φαίνεται ὅτι ὁ Νεαπολιτανικὸς στρατὸς διῤῥίφθη εἰς δύο σώματα, τὸ ἰσχυρότερον ἐτοποτετήθη ἐν τῷ περικεχαρακωμένῳ στρατοπέδῳ ἐν Σέσσᾳ· τὸ ἕτερον ἐστάλη εἰς Βολτοῦρνο, ἵνα φυλάξῃ τὴν στενὰ τοῦ Πεσκιμόντε, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διάβασιν τοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Δελαρόκα. Μολονότι δὲν ἠκούσαμεν τὴν κλαγγὴν τοῦ κανονίου ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, εἶναι ὅμως ἀνακπόφευκτον ὅτι οἱ ὀλίγοι στρατοὶ θέλουσι συγκρουσθῆ, ἴσως αὔριον· ἡ πάλη ἔσεται ἐπίμονος ἀλλ' ἡ ἔκβασις θὲν δύναται νὰ ἦναι ἀμφίβολος. Θέλετε ἰδεῖ ὅτι οἱ Πεδεμόντειοι θέλουσι τρέψει τοὺς Νεαπολιτανοὺς καὶ ὅτι ὁ Γαριβάλδης θέλει δώσει τὸν coup de grâce εἰς τὸ σῶμα τοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μιχαλὰ στρατοῦ.

Ἡ πρώτη συνάντησις τῶν Νεαπολιτανῶν μετὰ τῶν Σάρδων ἐγένετο τὴν 24ην ἐν Ἀζερίᾳ· εἰς στρατηγὸς, 50 ἀξιωματικοὶ, 800 στρατιῶται, κανόνια καὶ σημαῖαι ἔμενον εἰς χεῖρας τῶν Σάρδων· ἡ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Τσιαλδίνη γενομένη ἔκθεσις τῆς μάχης εἶναι ἑξῆς·

« Τὴν πρωΐαν ταύτην (24 λήγοντος μηνὸς) μεταξὺ 7 καὶ 8 ὥρας, ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ μου προτεθλίβη ἐπὶ τὴν ὑψωμένον τοῦ Μακερόνη ὑπὸ τριῶν στηλῶν τοῦ ἐχθροῦ, συγκειμένων ἐκ 3, ἢ 6,000 ἀνδρῶν, ἤτοι 3,000 πεζῶν χωροφυλάκων, 1,500 ἀνδρῶν τοῦ ἀ. συντάγματος τῆς γ. μμοῦς, 1200 ἑως 1500 πολιτοφυλακῆς (urbains), καὶ δύο πυροβόλων. Ὁ στρατηγὸς Γριφφίνος ἐπίσης τὴν πορείαν, καὶ ἐμεινεν εἰς τὴν θέσιν του ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἔχων δύο μόνα τάγματα Βερσαλλιέρων καὶ μίαν ἐνωματίαν πυροβολικοῦ· παρετήρει δὲ τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ· εἶδε δὲ ὅτι μία στῆλη προὐχώρει κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἵνα προσβάλῃ τὸ κέντρον του, καὶ αἱ δύο ἕτεραι ἐλάμβανον τὰς ἐκατέρωθεν παρόδους, ἵνα περικυκλώσωσιν αὐτόν. Προὐχώρησα μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ταχύτητος διὰ μακρᾶς καὶ δικοπεδοῦς ὁδοῦ μὲ τὴν μοῖραν Ρεγίνων, ἀφίνων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰς τάγματα καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὸ κέντρον· εἰς ὀλιγώτερον τῆς ἡμισείας ὥρας χρόνον ἐτρέψαμεν τὸν ἐχθρὸν ἐντελῶς, οὗτινος τὸ θόῤῥος ἦν πολὺ ἀνώτερον τοῦ τῶν ἡμετέρων στρατιωτῶν. Μία ἴδε τῶν λαγχαφόρων τῆς Νοβάρας, ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Μοντίλιον, αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γριφφίνι διευκομένη, ἦ εἶπετο τὸ 7ον τῶν Βερσαλλιέρων, κατεδίωξε τοὺς φυγάδας μέχρι τῆς Ἰζερίας. Δὲν δυναμαθὰ μίχρι τοῦδε νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν συλληφθέντων αἰχμαλώτων. Μόνον δύναμαι νὰ ἀκαρίσω ὅτι ὁ στρατηγὸς Δούχας Σκότ, ὁ διοικὼν τὰ στρατεύματα ταῦτα, πολλοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἄλλοι καὶ πολλαὶ ἑκατοντάδες στρατιωτῶν εἶναι εἰς χεῖρας μας.

Τὸ ὅλον σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Γριφφίνι, ἡ ἴδη τοῦ Μοντίλιου, τὸ ὅον καὶ 7ον τῶν Βερσαλλιέρων καὶ τὸ 1ον τάγμα τοῦ 9ου Συντάγματος τοῦ πεζικοῦ, θαυμασίως ἠγωνίσθησαν. Ἔπεμψα εἰς Σουλμόνην τὸν στρατηγὸν Σκότ, πρὸς ὁ συναινεῖ, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ μου Κόμητος Βορομέου.

Τὴν ἑσπέραν ταύτην, ὅτε θὰ ἔχω πληροφορίας λεπτομερείας, θέλω σᾶς πέμψει λεπτομερεστέραν ἔκθεσιν τῆς παραδόξου ταύτης μάχης, ἥτις μέγα θέλει ἔχει ἀποτέλεσμα, καὶ εἰς ἣν τινες τῶν ἡμετέρων ἐπλησιάσθησαν μόνον.

Ὁ διοικὼν τὸ 4ον σῶμα Στρατηγὸς
ΤΣΙΑΛΔΑΪΝΗΣ.

—

Ὁ Γαριβάλδης ἐξέδοτο τὴν ἑπομένην διαταγὴν τῆς ἡμέρας, ἵνα ἀγγείλῃ τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ τὴν νίκην.

«Ὁ ἀνδρεῖος Τσιαλδίνης ἐνίκησε. Πλησίον τῆς Ἰζερνίας οἱ Βουρβόνειοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἀφέντες 800 στρατιώτας καὶ 50 ἀξιωματικοὺς αἰχμαλώτους, πυροβόλα καὶ σημαίας. Ἐντὸς ὀλίγου οἱ ἀνδρεῖοι στρατιῶται τοῦ βορείου στρατοῦ θέλουσι τείνει ἀδελφικὴν χεῖρα εἰς τοὺς ἀνδρείους στρατιώτας τοῦ Καταλαφιμίου καὶ Βολτούρνου. 24 Ὀτωῤῥ. Ι. ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ.»

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἴδησιν τῆς 27 Ὀκτ. ἐκ Τουρίνου συμπλοκή τις ἐγένετο τῶν στρατευμάτων τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, καὶ τῶν Πεδεμοντείων τοῦ 1ου σώματος μεταξὺ Τεάνου καὶ Σέσσας. Μετὰ δίωρον μάχην, ὁ ἐχῤῥὸς ἀφεὶς πολλοὺς αἰχμαλώτους ἀπεχώρησεν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Καριλιάνου.

Τὴν ἀγγλικὴν λεγεῶνα, περὶ ἧς ἐν τῷ προηγουμενῳ ἡμῶν φύλλῳ εἴπομεν, ὅτι ἐπεθεώρησεν ὁ Γαριβάλδης ἐν Κασέρτᾳ, ἄρτι ἐλθοῦσαν, ὑπεδέχθησαν ἐν Νεαπόλει μετ' ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ. Τὰ ἀτμόπλοια Αὐτοκράτωρ καὶ Μελάτζων, ἀγορασθέντα ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γαριβάλδη, μετέφερον ἐκ τῆς Ἀγγλίας τοὺς Ἄγγλους τούτους ἐθελοντὰς, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε ἐλπιλήσαμεν. Τὰ ἀτμόπλοια κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Νεαπόλεως τὴν 14 Ὀκτωβρίου. Πλῆθος λαοῦ, ἀνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἐνθουσιωδῶς συνωδεύσαν τοὺς γενναίους τούτους ἄνδρας, ἅμ' ἀποβιβασθέντας, ἀνακράζοντες, «Ζήτω ἡ Ἀγγλία, ζήτωσαν οἱ Ἄγγλοι.» Ἐπιστολὴ δέ τις ἐκ Νεαπόλεως, ἣν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ Ἀθάνας λαμβάνομεν, ἀναφέρει τὰ ἑπόμενα·

ΝΕΑΠΟΛΙΣ, Ὀκτωβρίου 23.

«Οἱ Ἄγγλοι ἐθελονται, ὧν χθὲς σοὶ ἀνήγγειλα τὴν εἰς τὸ στρατόπεδον ἀνακρίκρασιν, δὲν ἐῤῥαδύναν νὰ λαθοῦσι τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός. Ἀπὸ τῆς ἐλευσεώς των ἐφαίνοντο ἀνησυχοὶ καὶ παρεπονοῦντο ὅτι ὁ δικτάτωρ δὲν ἐτοποθέτησεν αὐτοὺς εἰς τὰς προφυλακάς. Τὴν 19 τὴν πρωΐαν περὶ τὴν 8, ἐθεάσαμεν ἀφ' ἑαυτῶν πρὸς τὸν Ἅγ. Ἄγγελον· ἐζήτησαν διὰ μυρίων μέσων νὰ προσβάλωσι τοὺς βασιλικοὺς, ἐνοχλοῦντες τοὺς προτεθειμένους σκοποὺς αὐτῶν, ἵνα διατηρήσωσι τὸ ἐχῤῥικὸν στρατόπεδον. Ἐπέτυχον. Ἱκανοὶ τὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἐχῤῥῶν, ἐξεδίωκτες τὸν χαρακωμάτων αὐτῶν, ἐῤῥίφησαν κατὰ τῶν ἡμετέρων. Δεινὴ συμπλοκὴ ἐπηκολούθησεν. Ἄγγλοι, Πεδεμόντειοι, Γαριβαλδειοι μετέπεσον αὐτῆς. Ὁ ἐχῤῥὸς ἀπεκρούσθη, πολλοὺς ἀπώλεσε. Ἄγγλοι τὲς λοχαγὸς, ὁ γενναῖος Δέξον, ὁρμᾷ, ὑψωμένος τὸ ξίφος ἔχων, πρὸς τὰ βουρβωνικὰ χαρακώματα, καὶ πίπτει. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, οἱ βασιλικοὶ ἐνδυναμωθέντες ἀνανεοῦσι τὴν προσβολήν. «Οἱ Ἄγγλοι, γράφει ἀνταποκριτὴς τῆς ἐκ τοῦ στρατοπέδου πρὸς Ἰταλικὴν τινὶ ἐφημερίδα, μαχόνται ὡς ἐμμανεῖς, οἱ Πεδεμόντειοι ὡς ἠκαμμένοι εἰς τὰ πολεμικά, οἱ δὲ Γαριβαλδειοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ.» Ὁ ἐχῤῥὸς ἀπεῤῥοφήθη καὶ πολὺν ἀριθμὸν ἐκινοῦσε φονευθέντας καὶ πληγωθέντας ἐν τῷ πεδίῳ. Ἀλλὰ μετὰ πλείονος ἀποφάσεως ἡ πρότερον οἱ βασιλικοὶ ἐξέρχονται ἐκ νέου, ἵνα μᾶς προσβάλωσιν. Οἱ ἡμέτεροι τοὺς προσβάλλουσι νῦν διὰ τῆς λόγχης. Οἱ βασιλικοὶ πτοηθέντες ῥίπτουσι τὰ ὅπλα καὶ πολεμοῦσθαι καὶ τρέποται εἰς φυγήν. Τὸ πῦρ διέρκεσε περὶ τὰς ἓξ ὥρας. Συνέλαβομεν δὲ καὶ τινας αἰχμαλώτους. Ἡ ἐπιμονὴ αὕτη τῆς προσβολῆς μετὰ τοσούτας ἀπωλείας, δεικνύει ὅτι ἔχουσιν ἱκανὰς ἔτι δυνάμεις οἱ βασιλικοί. Ἡ εἴδησις ὅτι 12,000 ἄνδρες διοικούμενοι ὑπὸ τοῦ Κουτροφιάνου διευθύνθησαν πρὸς τὴν Ἰζερνίαν, ἵνα ἐμποδίσωσι τὴν διάβασιν τῶν Πεδεμοντείων στρατευμάτων, ἐπεβεβαιώθη. Πάντα δὲ πράττουσιν ἵνα ἐψυχώσωσι τοὺς στρατιώτας, λέγουσι ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ καὶ οἱ Ῥῶσσοι αὐτοὶ θέλουσιν ἔλθει, ἵνα θέσωσι πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν Φραγκίσκον Β'.»

Κατὰ τὴν σημπλοκὴν ταύτην ἐφονεύθησαν ἐκ μὲν τῶν Γαριβαλδείων δύο, καὶ τρεῖς ἐπληγώθησαν, ἐκ δὲ τῶν Ἄγγλων πέντε καὶ 14 ἐπληγώθησαν ἐκ δὲ τῶν Πεδεμοντείων τρεῖς, καὶ ἑννέα ἐπληγώθησαν.

Ἐν τῇ νήσῳ Βεντοτένῃ οἱ φυλακισμένοι, 600 τὸν ἀριθμὸν, κατορθώσαν νὰ ἐξέλθωσι τὸν φυλακῶν καὶ νὰ ἐγκλείσωσι τοὺς δεσμοφύλακας καὶ τὴν φρουραν, συγκειμένην ἐξ 90 στρατιωτῶν. 120 ἄνδρες ἐπιβάντες τοῦ ἀτμοπλοίου Βελόσης ἀπῆλθον, ἵνα ἀνακτήσωσι τὴν νῆσον.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς δημοσιεύει διάταγμα τοῦ Δικτάτορος δι' οὗ παραχωρεῖται ἡ κατασκευὴ τῶν σιδηροδρόμων τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας εἰς τοὺς Ἀδάμ καὶ Λεμούρη, μετὰ τριῶν ἄρθρων τροποποιούντων οὐσιωδῶς τὴν παραχώρησιν. Οἱ λαβόντες τὴν παραχώρησιν ὑποχρεοῦται νὰ τροποποιήσωσι τοὺς ὅρους αὐτῆς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν ἰταλικῶν βουλῶν, καὶ νὰ ἀρήσωσι τὴν κατασκευὴν τῶν μεταξὺ Ἀπουλίας καὶ Ἀβρουζίου γραμμῶν εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Σφάντε, καὶ πάντοτε θέλουσι πράξει συμφώνως πρὸς τὸ bene placido *τῆς ἀνωτάτης ἐξουσίας, τῶν Βουλῶν.*

Δι' ἑτέρου σπουδαίου διατάγματος ἀναστέλλεται τὸ τῆς 14ης σεπτεμβρίου 1860, τὸ ὁποῖον στερεῖ τοὺς ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους τῶν κεφαλαίων αὐτῶν, καὶ ὁρίζει κεφάλαιον οὐχὶ πλέον τῶν 2,000 δουκάτων κατ' ἔτος ἑκάστῳ· ὡς πρότερον δὲ ἐπιτρέπεται νὰ διαχειρίζωνται αὐτοὶ τὰ κεφάλαιά των.

Ἐν τῇ ἐφημερίδι, ἣν ὁ Ἀλέξ. Δουμᾶς ἐκδίδει ἐν Νεαπόλει καὶ ἥτις καλεῖται Ἀνεξάρτητος, ἐδημοσιεύθη διατριβή τις φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γαριβάλδη καὶ ἐπιγραφὴν τὴν ἑξῆς· «Περὶ τῆς ἑνεστώσης καταστάσεως τῆς Εὐρώπης, καὶ ὁποία εἶναι συμφέρον εἰς τὰς κυβερνήσεις καὶ τοὺς λαοὺς νὰ ἦναι.» Ἡ κυρία αὐτῆς ἰδέα συγκεφαλαιοῦται ἐν τοῖς ἑξῆς·

«Ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ Εὐρώπη σχηματίζει ἐν Κράτος, τίς ἤθελε διικανοῦσθαι νὰ ταράξῃ αὐτὴν, τὴν εἰρήνην αὐτῆς, τὴν ἡμέρόα τοῦτον τοῦ Κόσμου; Εὐρωπαϊκὴ ὁμοσπονδία ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους προταθεῖσα, καὶ διαχύουσα ἀσφάλειαν καὶ εὐτυχίαν καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην θὲν ἤθελεν εἴσθαι καλλιτέρα πάντων τῶν πολιτικῶν συνδιασμῶν, οἵτινες βασανίζουσι καὶ παραγγίζουσι τὸν θυστυχῆ τοῦτον λαόν;..... Θερμὰς ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσωσι τοὺς λόγους μου ἐπείνοι, ἐὰν οὐχ ὁ Θεὸς ἐνεπιστεύθη τὴν Ἀγ. ἐντολὴν τοῦ πράττειν τὰ ἀγαθὸν, καὶ βεβαίως θέλουσι πράξει τοῦτο, προτιμῶντες ψευδοῦς καὶ ἐφημέρου μεγαλείου, τὸ ἀληθὲς μεγαλεῖον, τὸ θεμελιούμενον ἐπὶ τῆς ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ.

Αἱ ὑπουργικαὶ δυσκολίαι ἐξωμαλύνθησαν. Ὁ Δουμᾶς ἐν τῇ ἐφημερίδι του γράφει τὸ ἑξῆς βραχύτατον κύριον ἄρθρον. «Παραπονοῦνται τινες ἐν Νεαπόλει ὅτι δὲν ὑπάρχει Κυβέρνησις· ἀλλ' ἐὰν ἀριθμήσωμεν πάσας τὰς ὑπαρχούσας, εὑρίσκομεν τοὐλάχιστον τέσσαρας· α') τὴν τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ, ὅστις εὑρίσκεται νῦν ἐν τῷ βασιλείῳ· β') τοῦ βασιλέως Φραγκίσκου Β'. ἐν Γαέτᾳ· γ') τοῦ Δικτάτορος ἐν Κασέρτᾳ· καὶ δ') τὴν τοῦ Ἀντιδικτάτορος ἐν Νεαπόλει· ἔχομεν δὲ τέσσαρας, μὴ συμπεριλαβόντες τοὺς ὑπουργοὺς, οἵτινες εὑρίσκονται δὲν ἠξεύρω ποῦ. Α. Δ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἐν Πανόρμῳ εἶναι τὸ ἑπόμενον· ὑπὲρ μὲν τῆς ἑνώσεως ἐψηφοφόρησαν 36, 232, κατὰ δὲ, 20. ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν καταγραμμένων εἶναι 36,267· 15 δὲν ἐνεφανίσθησαν. Ἐν δὲ τῇ πόλει καὶ τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Νεαπόλεως 185,468 ὑπὲρ καὶ 1609 κατά· καὶ εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως. Καθ' ὅλον τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, πλὴν δύο ἐπαρχιῶν, ὧν ἀγνοεῖται τὸ ἀποτέλεσμα, 1,102,499 ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ καὶ 9,371 κατά.

Τοῦ Φαρίνη διορισθέντος ἐκτάκτου Βασιλικοῦ Τοποτηρητοῦ ἐν Νεαπόλει, ὁ Μεγγέλης ἀνέλαβε τὸ ὑ-

πουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ δὲ Μοντεζέμολος διωρίσθη τοποτηρητὴς τῆς Σικελίας.

Ἡ Αὐστρία μεγάλας κάμνει προπαρασκευὰς ἀλλὰ καὶ ἡ Σαρδηνία πράττει ὅ,τι δύναται ἵνα ἀποκρούσῃ πᾶσαν προσβολὴν ἐπιτυχῶς, συγκεντρόσουσα στρατὸν ἐν τοῖς μεθορίοις. Στρατὸς δὲ 110,000 τακτικῶν πολεμιστῶν καὶ 80 ταγμάτων ἐθνοφυλακῆς περὶ τὰς 64,009 εἶναι οὐχ ἀξιοκαταφρόνητος. Ἡ Ῥώμη διατελεῖ ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ· ἡ Παπικὴ Κυβέρνησις πολλὰς ἐλπίδας ἔχει ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς Βαρσοβιανῆς συνευτέξεως καὶ μάλιστα μετὰ τὰς διακοινώσεις τῆς Πρωσσίας καὶ Ῥωσσίας. Ὁ Λαμορσιέρος, πρὸς ὃν ἐπρότειναν νὰ δεχθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ἀπέῤῥιψε τὴν πρότασιν καὶ ἀναχωρεῖ ἐντὸς ὀλίγου, μὴ δυνάμενος νὰ παραβῇ τὸν λόγον, ὃν ἔδωκε· πολλοὶ ὅμως τὸν συλληφθέντων ἀξιωματικὸν ἐπανῆλθον εἰς τὴν Παπικὴν ὑπηρεσίαν, λέγουντες ὅτι ὑπέσχοντο νὰ μὴ πολεμήσωσι τὴν Σαρδηνίαν, ὄχι δὲ καὶ νὰ μὴν ὑπηρετήσωσι τὸν Πάπαν. Ὁ Λαμορσιέρος συνεβούλευσεν τὸν Πάπαν νὰ σχηματίσῃ στρατὸν 5,000 ἀνδρῶν, ὅστις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πυρὴν μεγαλειτέρου, καὶ εἶπεν ὅτι παρελθόντος τοῦ ἔτους θέλει ἐπανέλθει, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Ἐν τῷ Μηνύτορι τῆς 15ης Ὀκτ, 1860 ἐδημοσιεύθη ὅτι ὁ στρατηγὸς Λαμορσιέρος οὐδεμίαν ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Ῥώμῃ Γάλλου Πρέσβεως ἔλαβε, δι' ἧς ἠγγέλλετο αὐτῷ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἔγραψε πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Σαρδηνίας, ὅτι, ἂν ὁ Σαρδικὸς στρατὸς εἰσέβαλλεν εἰς τὰς παπικὰς ἐπαρχίας, ἤθελεν ἀντικρούσει πᾶσαν εἰσβολὴν, ὡς διεθρυλλεῖτο. Ὁ Λαμορσιέρος ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Ῥώμης» διέταξε νὰ ἀγμοσιευθῇ ὅτι ἀληθῶς ἔχουσι τὰ ἐν τῷ Μηνύτορι γραφέντα, ὅτι οὐδεμίαν ἔλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Δουκὸς Γραμμῶν· ἀλλ' ὅτι ὁ ἀνθυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἔπεμψεν αὐτῷ τὴν ἑπομένην ἐπιστολὴν, σταλεῖσαν ὑπὸ τοῦ Δουκὸς Γραμμῶν εἰς τὸν Γάλλον πρόξενον ἐν Ἀγκώνι, ἐνῷ ἦτο εἰς τὸ Μοντε-Σάνο μεταξὺ Μακεράτας καὶ Λορέτου.

« Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔγραψεν ἐκ Μασσαλίας πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Σαρδηνίας, ὅτι ἐὰν τὰ Πεδεμοντειακὰ στρατεύματα εἰσέβαλλον εἰς τὸ Ποντιφικὸν ἔδαφος θέλει ἀναγκασθῇ νὰ ἀντικρούσῃ τοῦτο· διὰταγαὶ ἐθόθησαν ἤδη νὰ ἐπιβιάσθῇ στρατὸς ἐκ Τουλώνος καὶ ἄνευ ἀναβολῆς ἔρχεται. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Αὐτοκράτορος δὲν ἀνέχεται τὴν ἔνοχον εἰσβολὴν τῆς Σαρδικῆς Κυβερνήσεως. Ὡς πρόξενος τῆς Γαλλίας θέλετε κατὰ συνέπειαν κανονίσει τὴν διαχωρίσας.

« ΓΡΑΜΜΩΝ »

Εἰσελθὼν δ' εἰς Ἀγκῶνα τὴν 18ην Σεπτ. ἐβεβαιώθη, ὅτι ὁ Γάλλος Πρόξενος ἔλαβε τοιαύτην ἐπιστολὴν. Προσθέτει δὲ ὅτι, ὁτιδήποτε καὶ ἂν εἴπῃ ὁ Μηνύτωρ, αὐταὶ αἱ ἐκφράσεις τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Δουκὸς Γραμμῶν ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐπρόκειτο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον νὰ σταλῇ στρατὸς εἰς τὸ Παπικὸν Κρατος. Ὁ Δοὺξ Γραμμῶν συνεπείᾳ τῆς δημοσιεύσεως τούτων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Ῥώμης ἐπαρουσίασε διακοίνωσιν πρὸς τὸν Καρδινάλιον Ἀντωνέλλην.

Ὁ Καρδινάλιος Βεράρδης παρτήθη τοῦ Ὑπουργείου, ὁ δὲ ἀδελφός του ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπελύθη.

Ἡ περὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Γαριβάλδη εἰς Καπύην εἴδησις, ἣν διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου ἠγγείλαμεν, ἦτο πρόωρος, διαψευσθεῖσα ὑπὸ νεωτέρων τηλεγραφημάτων. Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἔφθασεν εἰς Σέσσαν, καὶ τὴν 30ην ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς Νεάπολιν, ὅπου μεγάλαι προπαρασκευαὶ γίνονται πρὸς ὑποδοχὴν· πιστεύεται δὲ ὅτι οὐδεμία σύγκρουσις γενήσεται κατὰ τὴν μεταξὺ Βολτούρνου καὶ Καριλιάνου χώραν, διότι ὅλος ὁ στρατὸς τοῦ ἐχθροῦ μετὰ τὴν ἕλευσιν τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Τσιαλδίνη, ἀπεσύρθη εἰς Γαέταν. Συγκεντρωθέντων τῶν Σαρδικῶν στρατευμάτων, ἐγένετο κατασκόπευσις τὴν 29ην ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Καριλιάνου, καὶ βολαί τινες ἀντηλλάχθησαν μετὰ τῶν προφυλακῶν. Ὁ Γαριβάλδης καὶ ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ, ὧν αἱ πολεμικαὶ ἐργασίαι γίνονται ἐκ συμφώνου, παρασκευάζονται πρὸς μάχην μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.

—

Τὸ ἑπόμενον εἶναι περιγραφὴ συμπλοκῆς τινος κατὰ τὴν μάχην τοῦ Βολτούρνου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου.

« Εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Βολτούρνου κεῖται τὸ χωρίον ἅγιος Ἄγγελος παρὰ τὴν ὑπώρειαν σειρᾶς ὀρέων. Ὁ Γαριβάλδης ἐπὶ δέκα ἡμέρας σκεφθεὶς καὶ μελετήσας τὰ πράγματα, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτεθῇ καὶ νὰ διαβῇ τὸν ποταμὸν καὶ πρῶτον θέσας μεγάλας ὁλκὰς πυροβόλα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, καὶ κατεστάσθε κανονοστοιχίας κατὰ τὴν ὁδὸν ἐξ ἀγ. Μαρίας εἰς Κάπυην, ἥτις διέρχεται διὰ τοῦ ἁγ. Ἀγγέλου· ἡ εὐθεῖα ὁδὸς διέρχεται διὰ μέσου πυκνοῦ δάσους, ἐνθα ὑπάρχουσι ὀλίγα τρεῖς μεμονωμένα ἀγροτικαὶ οἰκίαι περὶ τὰ 500 μέτρα τοῦ ἁγ. Ἀγγέλου ἀπέχουσαι. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης τὴν νύκτα τῆς 29 Σεπτεμβρίου, κανονοστοιχία περιέχουσα 2 πυροβόλα δωδεκάλιτρα ἐτοποθετήθη. Ἡ κανονοστοιχία αὕτη, ἐντὸς τῆς ὁλῆς τῶν πυροβόλων τῆς Καπύης οὖσα, καὶ ἐκκατέρωθεν ὑπὸ τοῦ μνησθέντος πυκνοῦ δάσους προφυλασσομένη, ἦτο ἡ μᾶλλον προὐχώρουα ὅλεις τοῦ στρατοῦ τοῦ Γαριβάλδη, καὶ αὕτη ἐπέσχε τὴν διαβασιν τοῦ ἐχθροῦ. Τὴν 29 ὁ Γαριβάλδης διατάξας νὰ τεθῶσι πυροβόλα ἐπὶ τοῦ λόφου, ἤρξατο νὰ πυροβολῇ κατὰ τὸν Νεαπολιτανικὸν στρατεύματων ἐπὶ τῆς ἀντίπεραν ὀχθης. Οἱ ἀκροβολισταὶ τῆς μοίρας τοῦ Δούχ, ἐπιμηθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ταγματάρχου Ὀβίνδαν εἰς τὸ προσκείμενον εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ δάσος, ἵνα πυροβολῶσι κατὰ τὴς κανονοστοιχίας τὸν Νεαπολιτανῶν, ἥτις ἀπεκρίθη εἰς τὸ ἡμέτερον πῦρ. Ὁ ἐχῤῥὸς ἐπεμψεν ἐν τούτοις καὶ τρία τάγματα Ἐλβετῶν ἀκροβολιστῶν, ἵνα ἀποκρούσωσι τοὺς ἡμέτέρους ἀκροβολιστάς. Το πῦρ τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ δουνοῦ τεθειμένων πυροβόλων ἦτο τρομερόν, κατασίγασαν ἐντὸς τριῶν ὡρῶν τὰς κανονοστοιχίας τοῦ ἐχῤῥοῦ. Γενώσκετε βεβαίως οἱ Νεαπολιτανοὶ τὴν μικρὰν δύναμιν ἐν ἁγ. Ἀγγέλῳ ἐξέλθοι τὴς Καπύης τὴν πρωΐαν τῆς 1 Ὀκτωβρίου περὶ τὴν 4 1/2 ὥραν μεθ' ἱκανῆς δυνάμεως, ἵνα γείνωσι κύριοι τῶν ἡμετέρων κανονοστοιχιῶν. Ἡ προέχουσα αὕτη δέσις κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς μοίρας τοῦ Δούχ, συνεσταμένης σχεδὸν ἐκ 2,000 ἀνδρῶν. Ἐὐτυχῆς κατὰ τὴν νύκτα εἶχον τεθῆ προφυλακαὶ εἰς τὸ δάσος 200 πόδας ἀπὸ τοῦ ἐχῤῥοῦ· περὶ τὸ λυκαυγὲς πυροβολισμὸς, τὸ πρῶτον μικρὸς καὶ μετὰ ταῦτα σφοδρὸς, ἀνήγγειλε τὴν κατὰ τὰν προφυλακὰν προσβολὴν, καὶ μετὰ μίαν ὡραν ἤρξατο ἡ μάχη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν· 500 ἄνδρες τῆς μοίρας ταύτης ἐπέμφθησαν πρὸ τίνων ὡρῶν ἵνα ὑπεραπίσωσι τ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ,

Αἱ μηνιαῖοι τελωνειακοὶ ἀπολογισμοὶ τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἄρτι δημοσιευθέντες, δεικνύουσιν ἐλαττωσὶν τινα σχετικὸς πρὸς τὸν ἀντιστοιχοῦντα μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὰ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τέλη τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἦσαν 11,082,000 φρ. ἐνῷ κατὰ τὸν ἀντιστοιχοῦντα μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἦσαν 15,194,420φ. καὶ τῷ 1858, 15,716,814φ. Διὰ τοὺς πρώτους ἐννέα μῆνας τοῦ παρόντος ἔτους ἦσαν 100,593,000 φρ. κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους 142,250,597 φρ. καὶ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1858, 141,785,576 φρ. Ἡ ἐλαττωσις αὕτη ἦτο ἀναπόφευκτος ἕνεκα τῶν γενομένων μεγάλων ὑποτιμήσεων εἰς διάφορα κύρια εἴδη τῆς γενικῆς καταναλώσεως.

Ἡ κτηματικὴ πιστωτικὴ τράπεζα ἐξήτησε ἐγγραφὰς μετοχῶν 37,500,000 φρ. ἅτινα συνεπληρώθησαν ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν· τὸ προσφερθὲν ποσὸν καὶ τοι μόλις γνωσθὲν, ἀναμφιβόλως ὑπερβαίνει τὸ ζητηθέν.

Ἡ γενικὴ ἑταιρία τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς πιστωτικῆς τραπέζης εἰδοποιεῖ ὅτι τὴν 1ην ἐλευσομένου μηνὸς θὰι γίνεται πληρωμὴ μερίσματος τοῦ πρώτου ἡμίσεως τοῦ τ. ἐ. 3 φρ. ἑκάστην μετοχὴν, (ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μὲ 4 0/0 τοῦ κεφαλαίου).

Ο ΧΟΡΟΣ Ο ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΗ.

Ἡ ὄρχησις, καὶ τοι μὴ οὖσα τῶν ἐλευθερίων διασπειδάσεων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, πλείστην ὅμως φαίνεται ὅτι ἔλαβεν ἀνάπτυξιν καὶ συνετέλει ὡς μέσον τέρψεως νῦν δὲ ἡ παντόμορφος ὄρχησις ἐξόχως προώδευσε, καὶ ἡ κανονικότης καὶ συμμετρία τῶν κινήσεων, ἡ ταχύτης τῶν στροφῶν, αἱ χιαρευομέαι, πλέιστον καταθέλγουσιν ἐν τοῖς θεάτροις, ὅπου μετὰ τὰς παραστάσεις ἡ ἐν τῷ μεταξὺ, παντὸς εἴδους ὀρχήματα γίνονται πρὸς τέρψιν τῶν θεατῶν. Ἐν τῇ παντομίμῃ ὀρχῆσαι οἱ Ἰσπανοὶ ἐπὶ πλέιστον ἐπιδέδουσι, παιδεύθεν εἰς τὴν τοιαύτην ὀρχηστικὴν ἀσκούμενοι. Ἡ ἠμετέρα εἰκονογραφία παριστᾶ μίαν τῶν περιφήμων ὀρχηστρίδων, ὀνόματι Ζόνη Ρεχάρδου, χορεύουσαν τὴν πρὸ τινων ἐτῶν ἐφευρεθεῖσαν Βραζιλιανὴν, ὑπὸ τὸ πρόσωπον Ἰνδῆς γυναικὸς, γοητευούσης ξένον ναύτην διὰ τῶν κινήσεων αὐτῆς μία ἐκ τῶν σταθερῶν στάσεων ἐν τῷ χορῷ τούτῳ εἶναι καὶ ἡ ἐν τῇ εἰκόνι παρισταμένη. Ὅπισθεν δὲ τῶν ὀρχουμένων φαίνεται μία τῶν ὠραιοτάτων σκηνογραφιῶν τοῦ θεάτρου ἐν Λονδίνῳ, τοῦ καλουμένου τῆς Α. Μεγαλειότητος, ἔνθα ἠρθάσα ὀρχήστρια, ὡς καὶ ἐν διαφόροις θεάτροις τῶν Παριζίων, διέπρεψε καὶ ἐπευφημήθη.

ΟΙΕΝΤΑΙΣ ΤΑΦΡΟΙΣ ΟΡΕΙΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ.

Ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν παρίστανται αἱ τάφροι, ἐν αἷς ἐστάθμευον οἱ ὀρεινοὶ τῶν Ἄγγλων στρατιῶται, ἐκτεθειμένοι εἰς τὸ ῥαγδαιότατον πῦρ τῶν Ῥώσσων. Ἀπέχει δὲ τὸ στρατόπεδον τοῦτο μίαν ὥραν τοῦ Βαλουκλαβᾶ, καὶ αἱ ἐκ τοῦ Ῥωσσικοῦ στρατοπέδου ἐκπρενδουζέμεναι βόμβαι ἐπρόξευον διὰ τῆς ἐκρηξέως των θανάτους φοβεροὺς, διαφωγόντων πολλάκις τῶν στρατιωτῶν ὡς ἐν θαύματος. Ὁσάκις ἔβλεπον οὗτοι τὴν βόμβαν ἐσερνοδουζομένην, ἐκρώγαζον ἅπαντες ἐντρόμοις «ἔρχεται», καὶ οὗτοι, μαθόντες τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, ἀπέφευγον τὸν ἐξ αὐτῆς προερχόμενον κίνδυνον. Πολλάκις δὲ εἰς τὰς ἐντρόμους ταύτας κρουγὰς ἀνεμογγύετο καὶ γέλως· διότι πολλοὶ ἀκούοντες τὴν δυσάρεστον ταύτην ρωνὴν, ἀλλ' ἀγνοοῦντες τὴν διεύθυνσιν τῆς βόμβας, ἀντὶ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν, ἐπλησίαζον ἔτι μᾶλλον αὐτῇ. Οἱ στρατιῶται, φέροντες ἕνεκα τοῦ ψύχους μακροὺς ἐπενδύτας, ἐρίνοντο μᾶλλον ὡς μοναχοὶ, ἢ ὡς στρατιῶται ὀρεινοί. Ἀνὰ πεντήκοντα δ' ὁργυιὰς ἐφύλαττον νυκτοφύλακες, ὧν καθθκον ἦν νὰ ἐπαγρυπνοῦσι τὸ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Ῥεδὰν πεδίου, τὸ ἀπέχον 300 ὀργυιάς, καὶ νὰ φωνάζωσιν εἰς τὰ ὅπλα, ἐὰν Ῥωσσικὸν τι στράτευμα ἐρχόμενον ἐπερχόμενον ἐκεῖθεν ἢ ἀλλαχόθεν. Ἦν περίεργος τῷ ὄντι ἡ τοποθεσία αὕτη τῶν Ἄγγλων ἐν ταῖς τάφροις, καὶ μάλιστα τὴν νύκτα, ὅτε, καλυπτομένης τῆς σελήνης ὑπὸ τῶν νεφῶν, πυκνὸν σκότος διεχέετο καθ' ἅπαν τὸ στρατόπεδον, ῥαγδαία βροχὴ ἔπιπτε, ἡ ἀστραπὴ ἤστραπτε, καὶ ὁ ἐν σκήπτων κεραυνὸς ἀντήχει, ἀνταποκρινόμενος, οὕτως εἰπεῖν, πρὸς τὸν ἀδιάλειπτον ἦχον τῶν πυροβόλων. Ἐκ δὲ τῆς κατακπεπτούσης βροχῆς μεγάλαι χείμαῤῥοι ἐσχηματίζοντο, οἵτινες ῥέοντες ἐντὸς τῶν τάφρων, ἐξήγαγον ἐλεθῆν τοὺς κλοὺς σου τοὺς ὀρεινοὺς ὡς θεβρεγμένους ποντικούς, καὶ ἑτέρουν αὐτοὺς πάσης ἀνκπαύσεως διότι, μὴ εὑρίσκοντες ξηρὰν γωνίαν γῆς, ὅπως κοιμηθῶσι, διανυκτέρευον πολλάκις, καὶ ἡμιλείστους ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐστρεφον ἐντρόμως τὰ βλέμματα πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν ἐπήρχετο ἡ διαβολικὴ βόμβα, ἅμα ἤκουον τοῦ νυκτοφύλακος κραυγάζοντος «προσοχή.» Βεβαιούμενοι δὲ περὶ τῆς διευθύνσεως αὐτῆς, ἔτρεχον πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος, ὅπως ἐξασφαλισθῶσι κατὰ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν τῆς ἐκῤῥήξεως αὐτῆς, καὶ ἐὰν δὲν ἐπροξένει οὐδεμίαν βλάβη, τότε ἠκούετο πανταχόθεν ὁ γέλως τῶν ἐπιχειρούμενων εἰς τὰς θέσεις των στρατιωτῶν. Τινὲς δὲ τούτων, οὐχὶ θεβαίως ἐκ τῶν γενναιοτέρων στρατιωτῶν, ἔτρεχον τοσοῦτον ὁρμητικῶς, ὥστε προσκρούοντες πρὸς ἀλλήλους, κατέπιπτον καὶ ἐπληγώνοντο, γινόμενοι οὕτω θύματα τῆς μεγάλης αὐτῶν προθυμίας πρὸς τὴν φυγήν. Ἅπαντα δὲ τὰ παθήματα ταῦτα, ὅσον ἐπιβλαβῆ καὶ ἂν ἦσαν, διεποίκιλλον τοὐλάχιστον τὴν μονοτονίαν τῆς κατηφοῦς νυκτὸς, καὶ ἠνάγκαζον τοὺς στρατιώτας νὰ ὦσι πάντοτε ἑτοιμοι πρὸς πᾶσαν ἐνδεχομένην τῶν Ῥώσσων προσβολὴν, καὶ νὰ ἐξασκῶνται ἐν τε τοῖς πόνοις καὶ ταῖς κακοπαθείαις τῆς στρατείας.

ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΩΝ ΟΥΕΛΣ.

Ἐκ τοῦ καταῤῥάκτου τοῦ Νιαγάρα, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ Βριττανικοῦ Ἀστέρος, ὁ Πρίγκιψ ἀπῆλθεν εἰς Ἀμιλτῶνα, διὰ μέσου τῆς εὐφόρου καὶ γραφικῆς ἐκείνης χώρας, ὅτ' ἐξ τοσοῦτον ὀφθόνως ἡ φύσις ἐπρόικισε τὸν ἄνω Καναδᾶν, τυχὸν ὑποδοχῆς λαμπρᾶς· χωρὶς, καὶ ὀρμονικὴ συμφωνία ἐδοθησαν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ πόλει, ἐν ᾗ τὰ καθίκοντα αὐτοῦ, ὡς ἐπιδοξου διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Βασιλίσσης, τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐπερατοῦντο τέλος· διότι ἡ Ἀμιλτὼν ἦτο ἡ τελευταία πόλις τῶν ἐν τῷ Καναδᾷ κτήσεων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, εἰς ἣν ἔμελλε νὰ διαμείνῃ. Πρὶν δ' ἀποχωρήσῃ τὸν Καναδᾶν, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐν Ἀμιλτῶνι γεωπονικῆς ἐκθέσεως ἀπεύθυνε προσφώνησιν πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ παρόντας, ἀπαντήσας πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς αὐτὸν γενομένην, καὶ ἀποδοὺς διὰ μέσου τοῦ ἐκ πασῶν τῶν πόλεων συῤῥεύσαντος εἰς τὴν Ἔκθεσιν πλήθους, τὰς ἐγκῤῥιβείας αὐτοῦ εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ Καναδᾶ διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν, ἧς ἔτυχε παρὰ τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς Βασιλίσσης, ἥτις ἐξελέξατο αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν της, ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸν ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ κτῆσις τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Ἡ ὑπόστασις ἐκ τῆς Ἀμιλτῶνος μέχρι τοῦ Οὐένδσωρ, πολὺ χνῆμένης ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Σαιγκλαίρ, καὶ ἐπὶ τῶν ὁρίων τῶν Βρεττανικῶν κτήσεων, εἶναι περὶ τὰ 200 μιλ. δ' ἀτμοπλοίων δὲ μικρῶν συγκοινωνεῖ μὲ τὴν ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης τοῦ ποταμοῦ κειμένην πόλιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Δετροὺϊ (Detroit), ἀρχαίαν Γαλλικὴν ἀποικίαν, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ. Ἡ μεταξὺ Ἀμιλτῶνος καὶ Δετροὺϊ χώρα, ὡς καὶ πᾶσα ἡ τοῦ ἄνω Καναδᾶ, εἶναι εὐφρωτάτη καὶ καλῶς καλλιεργημένη· τῆδε κακεῖσε τὰ ὀζώδη στελέχη πιτύων φαίνονται μακρόθεν ὡς ἐπιτύμβιοι λίθοι τῶν ἀποτεφρωθέντων θασῶν, σκυβρωπὸς καὶ πενθίμως ἐν τῷ μέσῳ τῶν περικυκλούντων μεστῶν καλάμων τοῦ ἀραβοσίτου· ἀλλοῦ βλέπει τις λειβάδια ἐκτεταμένα, ἀλλοῦ μεγάλην ἔκτασιν γῆς πλήρη διαφόρων εἰδῶν κολοκύνθης, ἅτινα φυτρόνουσι μεταξὺ τῶν αὐλάκων τοῦ ἀγροῦ, ὅστις ἐσπαρη καὶ ἐθερίσθη, αἱ δὲ ὀγκώδεις θημωνίαι εἶναι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σεσωρευμέναι· τοσοῦτο εἶναι ἡ γονιμότης τῆς γῆς ἐκείνης. Στρέμματα ἀγρῶν πλέθουσιν ὀπωροφόρων δένδρων, ἅτινα ὑπὸ τὸ βάρος τῶν καρπῶν, οὓς φέρουσι, κύπτουσιν, ὡς ἡ ἰτέα, πρὸς τὴν γῆν· αἱ δὲ ἀρουραὶ ἢ κίτρινοι αὐτῶν ὀπῶραι σπυθροβολοῦσι, δύοντος τοῦ ἡλίου. Πᾶσαι αἱ τῶν σιτοβολώνων τῶν ἀγροτικῶν οἰκιῶν θύραι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θερισμοῦ εἶναι ἀνοικταὶ, καὶ σωρὸ καρπῶν δημητριακῶν φαίνονται ἐντός. Βόες ἕλκουσι βραδέως ἁμάξας πλήρεις θημονιῶν, καὶ πανταχόθεν βλέπει τις σηρεῖα ἀρθονίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἐνεργείας καὶ προόδου· ἅπαν ἀπέραντα κατασπάπτοντα καὶ καλλιεργοῦντα. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τοσοῦτο ἦτο ἡ εὐφορία εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὥστε οἱ γεωπόνοι δὲν εἶχον μέρος νὰ ἐναποθέσωσι τοὺς καρποὺς, διότι ἐπλεκρώθησαν αἱ ἀποθῆκαι των. Ἑκατομύριαι στρεμμάτων τῆς εὐφόρου ταύτης γῆς περιβεβλημένα τὸ ἄγριον μεγαλεῖον τῆς ἐρημίας, φαίνονται προσκαλοῦντα τινα, ἵνα καθαρίσῃ τὴν χέρσον, καὶ οὕτως ἡ γῆ ἀναπτύξῃ τὴν φυσικὴν αὐτῆς γονιμότατα.

Περὶ τὸ λυκόφως ἡ φίρουσα τὸν Πρίγκιπα ἀτμάμαξα ἀφῆκε τὰς ἐκχερσωμένας καὶ καλλιεργημένας γαίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰ φοβερὰ τοῦ Καναδᾶ δάση, ἅτινα θαθεῖαν ἀπέχεον μελαγχολίαν ἐφ' ἁπάσης τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν δασῶν τούτων σιγὴ καὶ συγκότητι, ἐν τῇ ἀρρίᾳ αὐτῶν σκυθρωπότητι καὶ ἐρημίᾳ, ὑπάρχει τι, πλεῤῥοῦν ἄκρας μελαγχολίας τὸν ὀθυπόρον, ἐν ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ. Ὅσῳ προχωρεῖ τις αἱ πίτυες ἐλαττοῦνται, καὶ εἶναι ἀναμεμιγμέναι μετὰ γιγαντιαίων φηγῶν, μελιῶν, καὶ σφενδάμων. Ἀς φαντασθῇ δέτις ἀπέραντους ἐκτάσεις τοιούτων δασῶν, ὧν τὰ ποικίλα χρώματα, ὡς τὰ ἐν καιρῷ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου φαινόμενα εἰς τὸν ὁρίζοντα, ἀποτελοῦσι συνδυασμὸν ὡραιότατον, λόφους καὶ κοιλάδας, βουνὰ καὶ ὄχθας ποταμῶν, διαποικιλόμενα ὑπὸ τῶν χρωμάτων τούτων, καὶ δύναται νὰ σχηματίσῃ μικρὰν τινα ἰδέαν τῶν ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ τοποθεσιῶν ἐν καιρῷ φθινοπώρου, προδρόμου τοῦ θρυμτέρου ἐν τῷ κόσμῳ χειμώνος. Εἰς τὸ Οὐένδσωρ, τὴν ἐσχατὴν πόλιν ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ Καναδᾶ, ἔφθασε περὶ τὴν 9 μ. μ. δὲν ἐσταθῆ δὲ ὀλίγον, ἀλλ' ἀμέσως ἐπιβιβάσθη ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ ἤμελλε νὰ μεταβιβάσῃ αὐτὸν εἰς τὰς Ἡνωμένας πολιτείας, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης τοῦ ποταμοῦ κειμένην πόλιν Δετροὺϊ, πρωτεύουσαν τοῦ Μίχιγαν. Ἡ πόλις αὕτη, συγκοινωνοῦσα μετὰ τῶν μεγάλων τεσσάρων λιμνῶν τῆς Ἀμερικῆς Ἐρίας, Οὔρωνς, Μίχιγαμ καὶ Σουπίριορ, καὶ ἔχουσα ἀρίστην ἐμπορικὴν θέσιν, κατέστη ἡ γενικὴ ἀποθήκη τῶν σιτηρῶν τῶν μερῶν ἐκείνων. Νῦν ὅμως δὲν εὑρίσκεται εἰς τοσοῦτον ἀκμαίαν κατάστασιν, ὅσον πρὸ πέντε ἐτῶν. Δὲν εἶναι δ' ἀσύνηθες ἐν Ἀμερικῇ νὰ βλίπῃ τις πόλεις μικρὰς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀπεράντων πεδιάδων νὰ πλουτῶσιν αἴφνης θαυμασίως καὶ νὰ προοδεύωσι, καὶ μετὰ τινα ἔτη θαυμασίας εὐημερίας καὶ προόδου νὰ παρακμάζωσιν, ἐπειδὴ νέαι πόλεις παρασύρουσι πρὸς ἑαυτὰς τὸν χείμαῤῥον τῆς μεταναστεύσεως. Εἰς τὴν νῦν παρακμὴν αὐτῆς συνετέλεσαν καὶ οἱ πρό τινων ἐτῶν κατασκευασθέντες σιδηρόδρομοι· ἀλλ' ἡ ἐμπορικὴ θέσις της εἶναι τοιαύτα, ὥστε ἡ παρουσα αὐτῆς κατάστασις θέλει ἐντός ὀλίγου βελτιωθῇ. Ἀναχωρήσας ὁ Πρίγκιψ ἐκ Δετροὺϊ ἀπῆλθεν μετὰ δεκαωρου διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὀδοιπορίαν εἰς τὴν πόλιν Σικάγον. Ἡ ὁδὸς ἐπὶ 140 μιλ ὡς καὶ ἐν τῷ ἄνῳ Καναδᾷ, διέρχεται ἐν μέσῳ κήπων, οὓς πληροῦσι ὑψηλοὶ ῥοδακινέαι αὐτὶ μηλεῶν καὶ ἀπιδεῶν, ἃς βλέπει τις διερχόμενος τὸν ἄνω Καναδᾶν. Ἀλλ' ὅσῳ πλησιάζει τις πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Μίχιγαμ ἡ χώρα ἀναλαμβάνει τὴν ἀγρίαν καὶ ἔρημον αὐτῆς ὄψιν, καὶ λόφοι ἄμμου ὑψοῦνται πανταχόθεν. Ἀφ' οὗ δὲ τις προχωρήσῃ ἀναφίνεται ἡ ὀχρὰ καὶ ἐπίπεδος ἀκτὴ τῆς λίμνης Μίχιγαν, ἥτις παρίστηται ὡς καλασσαίον κάτοπτρον, ἀκίνητος καὶ νεκρὰ, διότι οὐδὲ ἐλαχιστον κῦμα φαίνεται ῥυτιδοῦν τὰ κυανὰ καὶ σκυθρωπὰ αὐτῆς ὕδατα· εἰς τὴν ὄψιν δὲ ταύτην τῆς λίμνης ἐπιστρέψῃ καὶ ἡ ὅλως ἔρημος καὶ ἄγονος περὶ τὰς ἀκτὰς χώρα. Ἐν τῇ λίμνῃ ταύτῃ μιᾷ τῶν τεσσάρων μεγάλων λιμνῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς, αἵτινες πλεύσιμοι οὖσαι πλείστον συντέλουσιν εἰς τὸ ἐμπόριον, συνέβη πρό τινος καιροῦ σύγκρουσις ἀτμοπλοίου τινὸς μετὰ τινος ἱστιοφόρου πλοίου· περὶ τῆς συγκρούσεως, περὶ ἧς ἀλλαχόῃ εἰς ἐν τῶν προηγουμένων φύλλων τοῦ Βριτανικοῦ Ἀστέρος ἐγένετο λόγος, εἶνα περιττὸν νὰ εἴπωμέν τι· ἀρκούμεθα δὲ μόνον νὰ ἀναφέρωμεν ἐπιπτώσιά τινα τοῦ συστυχήματος τούτου· Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπῆρχε καὶ παῖς τις τοῦ στρατοῦ, τυμπανιστὴς, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ τύμπανον. Τῆς συγκρούσεως γενομένης καὶ τοῦ ἀτμοπλοίου βυθιζομένου, ὁ τυμπανιστὴς ἐμβαλὼν πῶμα εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τυμπάνου, καὶ ἀνασύρας ἐπὶ τῶν ἐπ' ὤμων ἐῤῥίφθη εἰς τὰ κύματα. Οὗτοι βοηθούμενος ὁ παῖς ἔφθασε σχεδὸν πλησίον τῆς ἀκτῆς· ἀλλ' ἐνῷ ἐπλησίαζε, μία τῶν ἐπιφανειῶν τοῦ τυμπάνου ἐσχίσθη καὶ τὸ τύμπανον ἐπλησθῆ ὕδατος· τότε ὁ παῖς, ῥίψας αὐτὸ καὶ λαβὼν ξύλον τι ἐκ τοῦ κιαφίου, κατόρθωσε νὰ φθάσῃ τὴν ἀκτὴν καὶ νὰ σωθῇ. Τὸ τύμπανον ἐκβρασθὲν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ἀπαθὲς εἰς τὸν δι' αὐτοῦ σωθέντα παῖδα. Τὴν μεγίστην δ' ἐντύπωσιν παρήγαγεν ἡ σωτηρία ἀνδρός τινος, ὀνόματι Δαβιδ Ἐδιτσων καὶ τῆς γυναικός αὐτοῦ. Ὁ εὐγενὴς ἀνὴρ ἐφάνη εἰς ἀπόστασίν τινα ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, κρατῶν διὰ μὲν τοῦ ἑνὸς βραχίονος τὴν γυναῖκά του, διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου εὐθρυσον σανίδα, ἥτις τὸν ἐβοήθει· ἐν ᾧ ἐπλησίαζε πρὸς τὴν ἀκτὴν κῦμα τι ἀνέτρεψε τὴν σανίδα, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῆς, οἵτινες ἠφανίσθησαν ἐπί τινα δευτερόλεπτα· ὅτε ἀνέδυσαν τῶν κυμάτων, ἡ γυνὴ ἦτον μακρὰν τῆς σανίδος· ὁ ἀνὴρ ἀφίνει τὴν σανίδα καὶ ὁρμᾷ κολυμβῶν πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ λαβὼν αὐτὴν, ἐπεστρέφετο εἰς τὴν σανίδα, ὑφ' ἧς βοηθούμενος μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας ἐπλησίασε πρὸς τὴν γῆν· καὶ ἐπὶ ῥηχῶν πατῶν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς χεῖρας φέρων ἐβαδίζε πρὸς τὴν ἀκτὴν· ἀλλ' ἀποκαμὼν τέλος ἐλιποθύμησε, ὀλίγον προχωρήσας· ἐρχόμενος δὲ κατόπιν αὐτοῦ ὁ Ἐδουάρδος Σπένσερ, φοιτητὴς πανεπιστημίου τινος, ὅστις πολλοὺς τῶν ναυαγῶν ἔσωσε, δέσας σχοινίον περὶ τὴν ὀσφὺν καὶ θυθιζόμενος ἐντὸς τῶν κυμάτων, ἐβοήθησε καὶ ἔφερεν εἰς τὴν γῆν. Τῆς ἀνα-

ΑΦΙΞΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΑΙΞ-ΛΑ-ΣΙΑΠΕΛ.

Η ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ.

Αἱ προκείμεναι εἰκονογραφίαι παριστῶσι τὴν ὑποδοχὴν, τὴν γενομένην τῇ βασιλίσσῃ Βικτωρίᾳ ἐν τῇ πόλει Αἰξ-λα-χαπὲλ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἐν Βερολίνῳ ἀνακτόρων. Ὁ πρίγκιψ ἀντιβασιλεὺς τῆς Πρωσσίας ὑπεδέχθη τὴν Αὐτῆς Βριττανικὴν Μεγαλειότητα εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Αἰξ-λα-σχαπὲλ. Ἡ ἄφιξις τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου ἀνηγγέλθη διὰ τῆς ἀντηχήσεως 21 πυροβόλων. Τὰ παρκτιτκμένα στρατεύματα παρουσίασον ὅπλα, καὶ ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε τὸν βασιλικὸν ὕμνον, ἐνῷ αἱ βασιλικαὶ ἅμαξαι διέθεσον ἠρέμα ἐν μέσῳ τῶν ζητοκρυγῶν τοῦ παρεστῶτος πλήθους. Ὁ πρίγκιψ ἀντιβασιλεὺς τῆς Πρωσσίας συνώδευσε τὴν βασιλικὴν ταύτην συνοδίαν μέχρι τῆς Δαρισύας, καὶ ἐκεῖθεν ἄρκτε τὸν συνταγματάρχην Κόμητα Γόβζιν, ὅπως συνοδεύσῃ αὐτὴν μέχρι τῆς Μαϋέντης. Ὁ Λόρδος Χουνόρδ δὲ Οὐάλδεν, πρέσβυς τῆς Α. Μ. ἐν Βρυξέλλαις, συνώδευσε τὴν βασίλισσαν ἀπὸ Ἀντουέρπης μέχρι Βερβέρης, ἔνθα ὁ ἐν Βερολίνῳ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Λόρδος Βλουμφιλδ ἐπαρίμενε τὴν ἄφιξιν αὐτῆς. Ἐν Φραγκφόρτῃ δὲ ὑπεδέχθησαν τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα ἡ πρηγκηπέσσα τῆς Πρωσσίας μετὰ τοῦ μεγάλου Δουκὸς καὶ τῆς μεγάλης Δουκίσης τῆς Βάδης, καὶ μετὰ ταῦτα ἐδείπνησαν μετὰ τῆς βασιλίσσης ὁ πρίγκηψ Κόνσορτ καὶ ἡ πρηγκηπέσσα Ἀλλίς. Ἐπὶ τέλους δὲ ἔφθασαν εἰς Κοβούργον, ἔνθα μεγίστη ὑποδοχὴ ἐγένετο τῇ βασιλικῇ ταύτῃ συνοδίᾳ ἐνώπιον τῶν βασιλικῶν ἐν Κοβούργῳ ἀνακτόρων, οἷς βλέπουσιν οἱ ἀναγνώστεται ἡμῶν ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν προκειμένων εἰκονογραφιῶν.

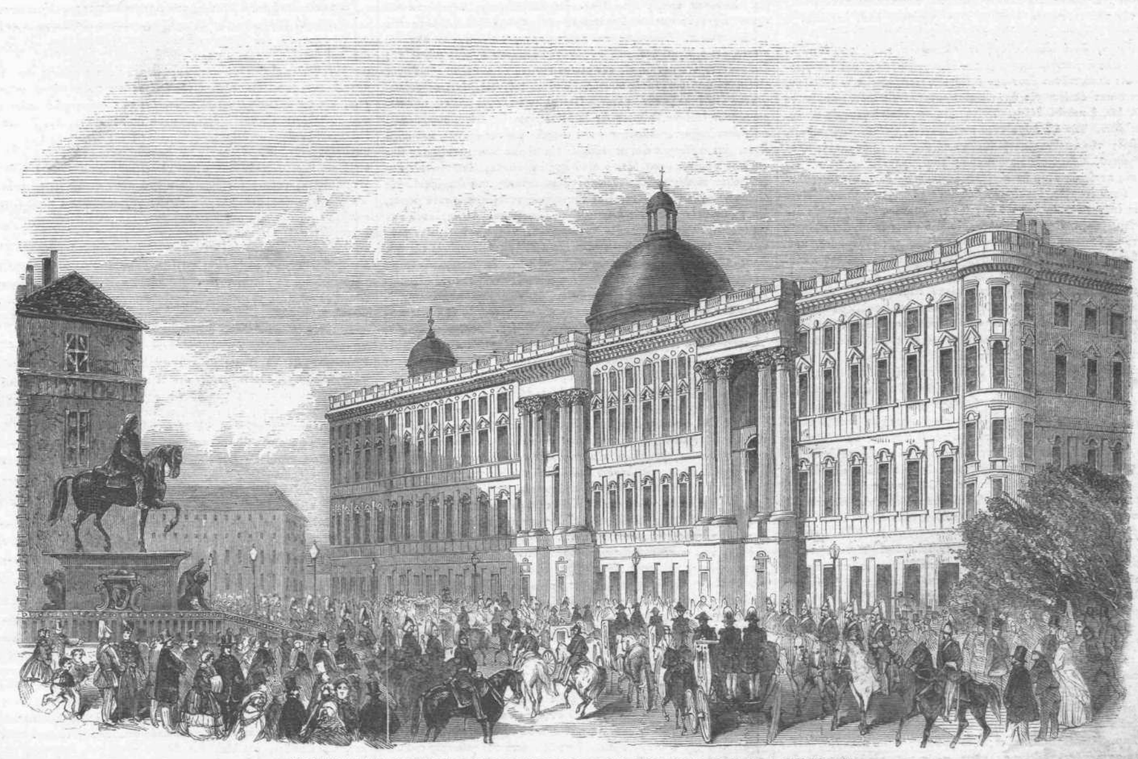

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΟΒΟΥΡΓΩι ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ.

ΑΙ ΔΥΟ ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

«Ἀναγίνωσκε τὴν φύσιν, καὶ αὕτη ἐστὶν ὁ ἄριστος τῆς ἀληθείας φίλος».

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ ὁρατῷ καὶ ἀοράτῳ κόσμῳ· ὄχι βέβαια διὰ τῆς ἀμέσου ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγωγῆς πάντων τῶν αἰσθημάτων, εἰς ἣν κατάστασιν ταῦτα ἤδη εὑρίσκονται, ἂν καὶ ἠδύνατο δι' ἁπλῆς μόνον θελήσεως, ἀλλὰ διὰ μιᾶς διαδοχῆς πράξεων, συνῳδὰ συστήματί τινι ἢ τάξει τῆς προόδου, πρεπούσῃ τῇ θείᾳ ἀνευδεεῖ Μεγαλειότητι. Εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου ἰσορεῖται οὕτως καὶ δικαίως καὶ ὀρθῶς παρὰ πάντων τῶν χριστιανῶν πιστεύεται καὶ ὁμολογεῖται. Ἐπειδὴ ὅμως οὔτε ἔλεψαι οὔτε ἐκλείψουσι πνεύματά τινα σκεπτικὰ ἀγαπῶντα μᾶλλον τὴν ἔρευναν καὶ ὁμοιάζοντα τῷ ἀπίστῳ Θωμᾷ, καὶ ἵνα ἴδωσι καὶ πιστεύσωσιν, ἀπαιτοῦν ἀποδείξεις ψηλαφητὰς ἐπιβεβαιούσας τὴν ἀλήθειαν τῆς θείας ταύτης ἐμπνεύσεως διὰ τὴν ἱερὰν ταύτην ἱστορίαν, καὶ ἐπειδὴ πᾶν ὅ,τι ἱστορεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοπνεύστου Μοϋσέως, ἱστορεῖται καὶ ἀναφέρεται κατὰ θείαν ἔμπνευσιν καὶ ὑφήγησιν, διότι ὁ ὑφηγητὴς καὶ διδάσκαλος αὐτῆς ἐστὶν αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, διά τοῦτο ὁ πιστὸς ὄχι μόνον δὲν πρέπει ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὴν ἔρευναν, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὀφείλει προκαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ψηλάφησιν τῆς ἀληθείας, ὧν εἰς τοῦτο βεβαιότατος, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα, αὐτὴ ἡ ἰδία φύσις κηρύττει τὴν ἀλήθειαν.

*Ἐπὲρ τὰς 3,000 ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος ἐστερεῖτο μέσων τοῦ νὰ βεβαιωθῇ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ θείου συγγραφέως. Ὅθεν καὶ τῷ ἐφαίνοντο τὰ πάντα δυσπαράδεκτα ἢ μᾶλλον ἀπορρίπτεα· ἀλλ' εὐτυχὼς ἡ πρόοδος τῆς γνώσεως βαθμηδὸν ἐξέτεινε τὴν σφαῖραν τῆς γνώσεως αὐτοῦ, καὶ τῷ ἐχορήγησε τὰ μέσα, ἵνα μελετήσῃ τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, καὶ οὕτω βεβαιωθῇ μετά τινος ἀκριβείας τὴν τάξιν τῆς κατὰ διαδοχὴν ἐμφανίσεως τῆς ζωϊκῆς καὶ φυτικῆς οὐσίας ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου τούτου· ἡ γνῶσις αὕτη ὀφείλεται κυρίως τῇ ἐπιστήμῃ τῆς γεωλογίας, ἥτ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΑΓΓΛΙΑΣ.

Φόνος χρήας διὰ σφύρας.

Τῇ 25 Ὀκτωβρίου ἤρξατο ἐν τῷ κεντρικῷ Κακουργοδικείῳ Λονδίνου ἐνώπιον τοῦ ἀρχιδικαστοῦ ὡς προέδρου ἡ δίκη τινὸς πλαστουργοῦ τὸ ἐπάγγελμα, καλουμένου Γεωργίου Μούλλας, ὅστις κατηγορεῖτο ὡς ἐκ προμελέτης φονεύσας εὐκαιστάτσαν χήραν, Μαρίαν Ἔμελιν ὀνόματι. Ἡ συζήτησις ἐκίνει μέγα ἐνδιαφέρον. Ὁ κατηγορούμενος, ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ἐνοχῆς, διὰ φωνῆς σταθερᾶς καὶ εὐκρινοῦς ἀπεκρίθη, ὅτι ὧν ἦτον ἐνοχος, not guilty. Διακρούσας τὴς δίκας, ἐδείκνυε πλᾶρη ἀταραξίαν, συνεχῶς ὑποβαλλων τὸν συνήγορο αὐτοῦ προτάσεις πρὸς ὀφελίαν, καὶ ἐκ διαλειμμάτων κρατῶν σημειώσεις ἐπὶ τῶν μαρτυριῶν. Ἐν τῷ δικαστ. θελτίῳ περιγράφεται ὡς 58 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ μᾶλλες φαίνεται τοσοῦτον προβεβηκώς, καὶ τοι φυσῶν ὀχληκοτοῦδιλα. Ἔχει δὲ ὄψιν νοήμονα καὶ μᾶλλον εὐπροδιαθετικόν.

Ἡ κατηγορία ἦτον ἀναπτυλιγμένη ὑπὸ τοῦ δικαιγόρου Πόρῆρ σὺν τῷ Κλἐρκ καὶ Ὀφῆλδῆρ, ἡ δὲ ὑπεράσπισις τῷ Βεστ καὶ Πάλμερ.

Ὁ Πόῆρος, ἐκθέτων τὴν ὑπόθεσιν, εἶπον, ὅτι ἤθελον αἴσθαι ἀνιαρὸν αὐτοῖς καθήκον νὰ δειχθῇ ἐκ μέρους τῆς κατηγορίας ὅτι τὴν ἀπήνστάσαν καὶ βαρβαροτάτον φόνον, εἰ ὅσον ποτὲ διεπράχθη τοῦ μέχι τοῦτο καὶ συγγενοῦ ἀγλίαμ. Σύνοδος ἦν ἐν τοσοῦτον σοβαρᾷ ἐρεύνῃ νὰ ὑπομνησθῶσιν τοὺς ἐνόρκους, ὅπως ἀποδίδωσιν ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτῶν πᾶσαν ἐκ προκαταλήψεως ἰδέαν καὶ πᾶν γεγονὸς, ὅπερ συχνὸν παρελθὸν εἰς γνῶσιν των ἐκ τῶν προτέρων, προσίχοντες μόνον εἰς τὰς παρουσᾶς αὐτῶν ἐνόρκους ἀκούσεις μαρτυρίας. Πᾶσαν τοιαύτην ὑπόμνησις ἐπίστευον, ὅσε σχεδὸν ἦτο πάντοτε μὴ ἀκαιρεῖν ἄνδρα ἡ πεῖρα ἦμον αὐτὸν νὰ πεστεύῃ, ὅτι, ὁσάκις ἀνθρωπίνη ζωὴ ὑποκειμένη καὶ ἄνδρα ζωὴ παρέμενε ἐν ἀγωνιστηρίῳ αὐτῶν, οἱ ἐνόρκοι ἀεὶ ἀπεφάσιζον κατὰ τὰς ἐπ' ἀκροαστηρίου προσαγομένας ἀποδείξεις. Μετὰ τοῦτο πρὸς εἰς τὴν ἐνθεσιν τῶν γεγονόσων τῆς ὑποθέσεως διὰ γλαφυροῦ, μετρησιοῦ, καὶ ἀνεπιτηδεύτου τρόπου. Ὁ ἐκ τῆς ἔδρας τοῦ κατηγορουμένου καθήμενος, εἶπε, ἐγκαλεῖται ἐπὶ τῷ μεγίστῳ τῶν κατὰ τοὺς νόμους πεποιλεπημένος, ἤ χριστιανικῆς χώρας γνωσθεὶς ἐρεμιάσας δύο καθῆκον τῆς καταδίωξοις ἦτο ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐνοχὴν δι' ἐνεργειῶν των καὶ ὅλως ἀναμφισβήτητων ἀποδείξεων. Τοιοῦτον εἴδους ἔγκλημα διαπράσσεται ἐν γίνει μυστικῆς, καὶ τοῦτου αὐτόπτες μάρτυς δὲν ὑπάρχει. Μόῆς ἀσφάλειαν λοιπὸν τῆς κατακλίσεις ἐγκλήματος τοιοῦτου μυστικῶς διαπραχθέντος, ἡ κατηγορία ὀφείλει νὰ βασισθῇ ἐπὶ γεγονότων καὶ τὰ γεγονὸς ἦ ἦτον σπουδαῖον, ἀλλὰ πάντων ἐπὶ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἀπολογήτων. Αὐτὸ ἐστὶν ὁ κάλυμμὲν περιστατικῆ ἀποδείξις, οὖσα, ὡς λέγουσί τινες, ἡ ἰσχυροτάτη καὶ κολλάστη τῶν δυναμέων νὰ πρὸσκρῆσιν ἐπὶ δικαστηρίου, ἐνῷ ἄλλαι προσθέλουσι τοῦνο ὡς ἀθέσιμον. Κατ' αὐτὸν σκοπὸ γεγονότων ποικιλομένων κατὰ σπουδαιότατα, καὶ ἐκάστου μὲν φαινομένου ἀνεξαρτήτου τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ πάντων τεινόντων πρὸς ἕνα μόνον σκοπόν, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν, ἐφ' ἧς δύναται ἀσφαλὼς νὰ βασισθῇ ὀρκωτικὸν δικαστήριον, ὡς πολλάκις ἐδασάσθησαν ἄνομοι, ὅπως ῥύσωσιν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐγκλημὰ τι ἐπράχθη. Ἡ Μαρία Ἔμελιν ἦτο χρᾶα κυρία, 70ῆς περίπου τὴν ἡλικίαν, ἀλλ' εἰς ἄκρον ἰδιότροπος καὶ φιλάργυρος, καὶ κατοικοῦσα κατὰ μόνας μετὰ τὴν μὸῆ τεσσάρων ἢ πέντε ἐτῶν χωρείας, μηδὲ ὑπηρέτην ἢ ὑπηρέτριαν ἔχουσα ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς. Ἦτο δὲ ἰδιοκτῆτις πολλῶν μικρῶν οἰκιῶν, ὧν ἡ ἰδία ἐπίσπρακτε τὰ ἐνοίκια παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν. "Ὅλα ἡ γειτονία ἐγνώριζε τὰς ἰδιοτροπίες της, καὶ ἦτο γνωστόν, ὅτι κατὰ πᾶσαν δευτέραν ἐγίνετο ἡ εἴσπραξις τῶν ἐνοικίων, καὶ ὅτι ἡ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰσπραττομένη ποσότες ἀνέβαινεν εἰς 30, 40, ἢ καὶ 50 λίρας. Τοῦτο ἦτο σπουδαῖον γεγονὸς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Τὴν 17 Αὐγούστου παρελθόντος, ἡμέραν παρασκευήν, ὁ γαμβρὸς τῆς ἀποθανούσης, θαῦμον τὸ ὄνομα, ἐκ θυγατρὸς προτέρου γάμου, εἰδοποιηθεὶς παρὰ τινος Ἔμμ, μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πενθερᾶς του, ἵν' εὑρίσαι φανερωμένην ἐν τινι σκευοφυλακείῳ. Ἦτον ἐναργὲς, ὅτι εἶχεν ἀποθάνει πρὸ ὀλίγου χρόνου. Ἦτον ἐναργὲς ἐπίσης ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ κρανίου τραυμάτων, ὅτι ἐφονεύθη διὰ κτυνόδους βίας. Περὶ τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ὁ φόνος ἐπράχθη, οὐδεμία ἔδυνατο νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία. Τὴν δευτέραν τῆς ἑβδομάδος, καθ' ἣν ὁ θάνατος ἀνακαλύφθη, τὴν εἶχον ἴδει ἰσταμένην ἐπὶ τοῦ παραθύρου τοῦ θαλάμου της μετὰ ὀλίγων ἄλλων κυρῶν, αὕτινες κατῴκουν ἀντικρὺ αὐτῆς. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν περὶ τὴν 8ην ὥραν τῆς πρωΐας, παιδίον τι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πραγματευτοῦ, σταλὲν μὲ κάποιον παρεγγέλεον εἰς τὴν οἰκίαν, ἔκρουσεν ἐπανειλημμένος τὴν θύραν, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἡμέρας μετέβη ἐκ νέου, ἔκρουσεν, ἀλλ' οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη.

Καὶ ἄλλοι ἄνδρωποι ὑπῆγαν δι' ὑποθέσεις τὴν τρίτην εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἰς τοῦτους συνέβη τὸ αὐτό. Ἐντεῦθεν λοιπὸν καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὧν ἐφύκησαν τὴν ἐπίμονον τῆς δευτέρας φωνὰ ἐν τῇ αὐλῇ, ἀναμφίβολος συνάγεται, ὅτι ὁ φόνος ἐπράχθη μεταξὺ τῆς 7 ἐπερινῆς ὥρας τὴν δευτέραν καὶ πρὸ τῆς 8 προινῆς ὥρας τῆς ἑπομένης ἡμέρας. Δεύτερον δὲ ζήτημα ἦτο, τὶς ἐπράξε τὸ ἔγκλημα; Πολὺ φυσικῶς ἐπροξένησε μεγάλην συνάσθησιν εἰς τὰ πέριξ. Ἀναμοιβὴ πρῶτον μὲν 100 λιρῶν, ἔπειτα δὲ 300 προσφέρθη, καὶ τότε ὁ κατηγορούμενος τῇ 8 Σεπτεμβρίου ἔκαμεν ἀνακοίνωσιν τινὰ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἀστυνομίαν. Ὁ Μούλλας ἐπορεύετο τὰ πρὸς τὸ ἔργον ἐργαζόμενος ὡς πλαστουργὸς καὶ κερμαστὴς. Πρότερον ἐχρησιμοποίησεν ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ καὶ ἐδῶ καὶ ἐν Ἰρλανδίᾳ. Ἐγνωρίζετο ὡς ἄνδρωπος ἔξυπνος καὶ μὲ πόρον, καὶ πολλάκις τὸν μετεχειρίσθη ἡ χρεία νὰ ὦτι ἐχρεωλύσετο νὰ κόψῃ ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς. Τὴν ἐγνώριζε λοιπὸν πολὺ καλὰ, καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὅτε ἦτον ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ τοῦ Στέπνεϊ, ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ ρακαμένου σύζυγου της. Περὶ τὴν 7 ἡ 8 ἑσπερινὴν ὥραν τῆς 8 Σεπτεμβρίου ὁ κατηγορούμενος προσέτεινον εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην Τάνηρ τῆς ἀνακριτικῆς ἀστυνομίας, ὃν πολὺ καλῶς ἐγνώριζεν, ἐκκινησάσης πρὸς αὐτὸν οὐσιωδῶς τοῦτον· « Γνωρίζετε, κύριε, ὅτι κατηγόρησα πρὸ καιροῦ εἰς τὴν ἀνακαλύψιν τοῦ φονέως τῆς Κ. Ἐρσῆς. Πρὸ πολλοῦ ἔχει τὰς ὑποψίας μου, καὶ τώρα ἔξεύρω τὸν ἄνδρωπον. » Ὁ ἐνωμοτάρχης ἀρώτησε τὸ ὄνομά τον, ὁ δὲ κατηγορούμενος ἀπήντησεν, ὅτι ὀνομάζεται Ἔμμ. Ὁ ἄνδρωπος οὗτος ἦτο γνωστὸς ὡς ὁ κατηγορούμενος εἰς τὴν φονευθεῖσαν· διότι πολλάκις συνέτρεχον αὐτὼ εἰς τὴν ἐσπραξὶν τῶν ἐνοικίων. Ἐγνώριζε δὲ τοῦτον καὶ ὁ Μούλλας· διότι πολλάκις συνέφαγεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ Ἔμμ κατώκει εἰς τινα οἰκίαν ἐν τῷ καλουμένῳ κεραμουργείῳ τῆς Ἔμελης. Ἡ κατάθεσις τοῦ κατηγορουμένου ἦτον, ὅτι ἐπιμηνυθεὶς τὴν οἰκίαν ταύτην τὴν 8 Σεπτεμβρίου μεταξὺ 8ης καὶ θης ὥρας, εἶδε τὸν Ἔμμ ἐξερχόμενον τῆς οἰκίας καὶ παρενδυόμενον εἰς τε ἐρείπιον ἐν τῷ κεραμουργείῳ, εἶτα δὲ ἐπιστρεφόμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μετὰ δέκα λεπτὰ πάλιν ἐξερχόμενον, καὶ διευθυνόμενον πρὸς τινα οἰκίσκον, ἔνθα κατέθεσεν ἐν δέμα. Ὁ ἐνωμοτάρχης ταῦτα ἀκούσας, προσδιώριζεν ὅμαρ τινὰ ἀπὸ τὴν ἐπακόρεω, ὅπως μετεθεώρει ὁμοῦ ἐπιτοπίου. Ὁ Μούλλας εἶπε « Μὲ πεγάσης μονικῆς σὸν » καὶ ὁ Τάνηρ τὸ ἀπεκρίθη, « Ὄχι βέβαια. Συνέταξα ἔγγραφον ἔκθεσιν τῆς κατωθεῖσης σου, καὶ ὅ,τι ὀφεῖλες ἐντεῦθεν προκύψῃ, θὰ ἴναι ἰδικόν σου. » Ὁ κατηγορούμενος εἶπεν « Ἔλα καὶ θὰ ταιριάσωμεν μαζῦ, » ἐννοῶν, ὡς ἐνόμιζεν ὁ ἐνωμοτάρχης, μερίδα τῆς προκηρυχθείσης ἀμοιβῆς, καὶ οὐτὸς ἀπεκρίθη σβεῦσιν.

Τὴν ἐπαύριον ἡ ἀστυνομία μετέβη εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον, ἀρεύνησε τὴν οἰκίαν καὶ τὸν οἰκίσκον, ἀλλὰ δὲν εὑρέθη τίποτε, καὶ πιθανῶς δὲν ἐπερίμενον νὰ εὕρωσί τι. Ἐν τούτοις ἐθέλω καὶ ὁ Μούλλας, καὶ τοι διατεχρῆς ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου νὰ μείνῃ ὀπίσω, εἶπε, « Δὲν ἐῤῥάξετε οὐδὲ τὰ μισὰ κύτταρα ἐκεῖ ὀπίσω· » Ὀπτοὶ δὲ παρατηρήσεις, ἀνεκινήθησαν ὃν ὅλαι, οὕτινες ὁ Ἔμμ ἀρνήθη πάσαν γνῶσιν. Ἦτον ἐν δέμα περιτυλιγμένον διὰ χάρτου καὶ δεμένον μὲ πολυσύχονον ὡς ἔκεινο, μὲ τὸ ὁποῖον ζώνονται οἱ ἐργάται. Ἐνδον ἦσαν τινα μετάλλινα κοχλιάρια, δύο φακεσιᾶς ὅλοι, καὶ ἐν χρυσαυτὸ ἐνάλμα 10λ. φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ΚΚ. Ἐπικεκριμένα καὶ Σ.ας, οὕτινος ἦσαν ἐνεκαστατὰ καὶ εἶχον πληρόσει εἰς τὴν γυναῖκα τὸ ἐνοίκιον καθ' ἣν ἐσπέραν ἐφονεύθη. Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐξῆχθε κοθαρὸς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ πρᾶγματικὸς ἐκεῖ τοποθετήσας τὸ δέμα, καὶ τὸ χρυσαυτὸ ἐνάλμα ἔχων εἰς τὴν κατοχὴν του, ἦτον ὁ φονεύς. Τῶρα τίς ἦτοιν ἐκεῖ τὸ δέμα; Ἡ κατηγορία ἰσχυρίζεται, ὅτι τὸ δέμα ἐτέθη ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Μούλλας ἐπὶ σκοπῷ νὰ κατηγορήσῃ ψευδῶς τὸν Ἔμμ. Τοῦτο ἀποδεικνύεται τοσοῦτον ἐναργῆς πρὸς τοὺς ἐνόρκους, ὡς ἐὰν ἔθελον τὸ πρᾶγμα γεγνῶσεν, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύοντων καθιστᾷ ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον οὐ μόνον τοῦ φόνου, ἀλλὰ καὶ ἀποτείχης πρὸς κατασκορᾶν ἑτέρου πρᾶσσόν. Πόσον εὔλογος ἦτον ἡ κατάθεσις τοῦ Μούλλας, ἀφέσεται εἰς τοὺς ἐνόρκους ἡ ἐκτίμησις. Τῷ ὄντι ὅλος ἀπίθανον ἦτον μετὰ τόσουμε εἰλιμμένας ἀπὸ τὸ φόνου νὰ ἐξῆλθῃ ὁ Ἔμμ τῆς οἰκίας, φέρων εἰς τὸν οἰκίσκον πειστήριον τῆς εἰς τὸ ἔγκλημα ἐνοχῆς του. Ἦτο πρωΐας καὶ ὀπτοῦν, τὸ αὐτὸ, ἐὰν ἦτο φονεύς, νὰ μὴ ἐξαναγκάσῃ τὸ ἐνοίκιον, ὅπερ ἤθελον αἴσθαι ἀχρεῖον εἰς αὐτὸν, καὶ οὐδαμοῦ νὰ παρόκῃ τρωκτὴν κατ' αὐτοῦ ἀποδεῖξιν. Πρὸς τῇ ἀπολυσθήσει τοῦ μόνου ἐθέλον ἀποδεῖξῃ, ὅτι μόνον ἢ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ δέματος εἶδον τὴν Μούλλας περὶ τὴν οἰκίαν ἐκείνην. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην προεφυλάκισθη παραχρῆμα ὁ Ἔμμ, ὡς καὶ ὁ κατωμνυτὴς αὐτοῦ. Ἐν τῷ οἰκήματι τούτου εὑρέθη τεμάχιον σχοινίου ἀπαρᾶλλακτον πρὸς ἐκεῖνο τοῦ δέματος, καὶ ἐν τεμάχιον κιρσοῦ, ὡς ἐκεῖνο, δι' οὗ ἦτο κεκρυμμένον τὸ δεύτερον σχοινίον, τὸ ὁπσὸν περιέθενε τὸ δεύτερον περιτύλιγμα τοῦ δέματος. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἔθελεν ἐν τῷ οἰκήσκῳ τὸ δέμα, πιθανὸν νὰ παρεκινήθη εἰς τοῦτο, ὅπως καταστήσῃ πιθανότερον τὴν κατ' ἐκείνου κατηγορίαν, ὁν ἐγνώριζεν, ὅτι ἔπεται τοῦτο, καὶ αὐτὸ σκοτεύῃ μετακιρεύοντας τὸν κερὸν ἐκείνου. Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ὁ κερὸς εὑρέθη ἐν τῇ οἰκήματι αὐτοῦ, καὶ τὰ δύο ταῦτα γεγονότα σχηματίζουσι σπουδαῖον ἀπόδειξιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας φύονται οἱ ἐνόρκοι νὰ κρίνωσιν, ἐὰν ὁ Μούλλας παρεστάθεσε τὸ δέμα. Καθόσον ἀφορᾷ τὸν Ἔμμ, διεχρήσεται, ὅτι τὴν νύκτα τοῦ φόνου εἶχεν ὑπάγει εἰς Στρατφορδ ἐπὶ σκοπῷ νὰ εἰσπράξῃ τὰς γραίας ἐνοίκια. Τέσσαρες καὶ πέντε μάρτυρες ὄνματι καὶ κατοθέσωσιν, ὅτι ὁ Ἔμμ ἦτο μετ' αὐτῶν τὴν ἑσπέρας σχεδὸν μέχρι τῆς δωδεκάτης, ὅτε μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐξ ἧς οὐδόλως ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτός. Τούτου τεθέντος, ἐκείνος τοὐλάχιστον δὲν ἔπραξε τὸν φόνον. Περιπλέον ὑπάρχει καὶ τις τῶν περιστάσεων ἐκείνων, αἵτινες ὡς ἐκ θείας προνοίας ἐνίοτε τυγχάνουσι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητος καὶ ἀνακαλύψιν τῆς ἐνοχῆς, καὶ αὕτη εἶναι, ὅτι ὁ Ἔμμ οὐδόλως ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του μεταξὺ τῆς 8ης καὶ θης προινῆς ὥρας, ὅτε ὁ Μούλλας ἰσχυρίσθη, ὅτι τὸν εἶδε κατοθέτοντα τὸ δέμα. Ὁ ἄνδρωπος ἦτον ἀσθενὴς καὶ ἐὰν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας πρὸ τῆς 10ης ὥρας. Καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔχει ἰκανὸν βάρος, ὅπως διαφωτίσῃ τὰς τοῦς ἐνόρκους τὴν ὑπόθεσιν. Αἱ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀποδείξεις δὲν περιφρίζοντο μέχρι τοῦ σημείου τούτου. Ἐν τινι οἰκίᾳ τῆς συνοικίας ἐκείνης ἐργασθεὶς μέχρι τῆς 6ης ὥρας τῆς ἑσπέρας, εἶχεν ἀνκχωρῆσ σφόρον, ἐν μετεχειρίζετο εἰς τὸ ἔργον καὶ ὁ ἰατρὸς Γίλλς, ὃν προσεκάλεσαν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ φόνου, ὁνόματι κα κατάθεσε, ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ κρανίου τραύματα κατηγρήθησαν διὰ τοιούτου ὀργάνου, ὥστε, ἂν οἱ τύποι παραβλεθοῦσι πρὸς τὴν σφύραν, αὐτὰ θέλουν ἀκριβῶς προσαρμοσθῆ. Ἡ σφύρα αὕτη εὑρέθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐν τῷ οἰκήματι τοῦ κατηγορουμένου. Τὴν 6 ἑσπερινὴν ὥραν τῆς δευτέρας ὁ κατηγορούμενος ἄφισε τὸ ἔργον, σκοπὸν ἔχων νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἑπόμενον. Περὶ τὴν 8 τῆς ἑσπέρας ἐκείνης ἀνδρωπάς τις τὸν εἶδε διευθυνόμενον πρὸς τὴν οἰκίαν τῆς γραίας. Ἐὰν ἦναι ἀθῶος, ὀφείεται διὰ μαρτύρων ν' ἀποδεῖξῃ, ποῦ ἦτον ἐκείνην τὴν νύκτα, ἐὰν ὄν ἦτον ἐκεῖ. Ὁ νόμος ἢ ἡ πρακτικὴ δὲν ἀπαιτοῦσι βεβαίως παρὰ τοῦ κατηγορουμένου τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητος του· ἀλλ' ἐὰν δώσῃ ἄλλην αἰτιολογίαν τῶν κατ' αὐτόν, τοῦτο ἀναμφιβόλως τὸ λόγῳ τὸ τοσοῦτον ἄλλως ἰσχυρὸν κατ' αὐτοῦ τεκμήριον. Ὑπάρχει καὶ ἄλλος κρίκος ἐν τῇ ἀλύσει τῶν ἀποδείξεων. Εἰς τὴς 5 καὶ 10 τῶν πρωΐ τῆς 14 Αὐγούστου, ἤγουν τῆς μετὰ τὸν φόνον ἡμέρας, ὁ κατηγορούμενος συνοστήθε, διαρχόμενος τὸ Στέπνεϊ Γρῆν, ὑπὸ τινος ἀνδρώπου, ὀνόματι Μεχκῆλ, εἰς ὃν ἔφκαν πολὺ τεταραγμένος, καὶ ἔχων ἐξογκωμένα τὰ δυλάκια του, ὅπερ τοσοῦτον ἐξέπλῆξε τὸν ἄνδρωπον, ὥστε, πρὶν ἢν συλλαχθῇ, ἐιδοποίησε περὶ τούτου τὴν ἀστυνομίαν. Καὶ ταῦτα, ὅτε τὸ πρᾶγμα ἐμνημονεύθη πορυσσὴς τοῦ κατηγορουμένου, παρεστρέβλε εἰς τοῦτον μεγάλῃ ψυχικὴ ταραχή. Ἐρῶθησαν δὲ καὶ πρᾶγματα ἐν τῇ κατοχῇ του, ὑποδεικνύοντα ἀμφίβολος τὴν ἐνοχὴν του. Ὅστις θέκοτε ἂν ἔτον ὁ φονεύς, θὰ φύεται νὰ ἐπέτυχε πολλὰ χρήματα διὰ μετὰ δυκάτων τῆς χῆρας εὑρέθησαν 48 λίρας εἰς γραμμάτια, χρυσὸν, καὶ ἀργυρὸν, κατρυμένα ὑπὸ τινα ξύλα ἐν τῇ ἀνῳκοκκκείῳ· ἐν τοῦτοις δακτυλίδιον φορεῖτο ὑπὸ τὸ σύζυγου τὴς εὑρέθη ὑπὸ τὸ σῶμα, ἄπερ ὁ φονεὺς δὲν ἠδυνήθη φάνεται νὰ εὕρῃ. Μία κυκλοφόρος ὅμως, ἣν εἶχεν ἡ ἀποθανοῦσα, ἐξεπωλήθη ὑπὸ τῆς γυναικὸς τοῦ κατηγορουμένου μόνον ἢ ὀλίγα ἡμέρας πρὸς τὴς γεγονότας ἀποκαλύψεως. Τὸ ἐνταῦμα, οἱ φακοί, τὰ κοχλιάρια ἀγρῥῥήθησαν ὑπὸ τοῦ φονέως ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἰδίᾳ νυκτί. Παρὰ τὸ νεκρὸν σῶμα ἦτο σπ πολλῆσ τοιχόχαρτα, διὰ νὰ τρέψῃ εἰς χρήματα, καὶ τοῦτο ἴσως τὴν παρεκίνησε νὰ δεχθῇ ξένον· ὥστε θὲν ἦτον ἀναγκαῖα ἡ ὑπόθεσις, ὅτι ὁ φονεὺς πρέπει νὰ ἦτο γνωστὸν αὐτῇ προσώπον. Τὸ κυρώτερον θέμα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἐφαίνετο ἡ κατὰ τοῦ Ἔμμ καταμάνυσις· ἀλλ' ἐγένετο φανερὸν ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ὅτι ὁ Μούλλας κατεγίνετο πρὸ πολλοῦ εἰς ἐξεχνόσιαν τῆς ὑποθέσεως, ὀρμόμενος εἰς τοῦτο ὑπό τῆς προκηρυχθείσης ἀμοιβῆς. Ὁ συνήγορος ἐνταῦθα ἀνέντεψε τὴν ἐπίφοβον τάσιν τοῦ προκαρῦτεινε τοιαύτας ἀμοιβάς, ὡς κατ' ἀρχαιοτέρους χρόνους ἐκάλουν χρήματα αἵματος. Τὰ ἄλλα θέματα, ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο ἡ κατηγορία, ἦσαν ἡ σφύρα, ἡ κονδυλόθηκη καὶ οἱ τύποι τῶν ὑποδημάτων. Ἐπὶ τούτοις τοῖς ὀλίγοις γεγονόσι, συνδυαζομένοις μετὰ τῆς ἐκτάκτου μαρτυρίας τοῦ Ῥαῦμόνδου καὶ Μεχκῆλ περὶ τῆς συναντήσεως τοῦ Μούλλας κατὰ τὴν νύκτα τοῦ φόνου καὶ τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ζητεῖται παρὰ τῶν ἐνόρκων ἡ κατοκίδεις τοῦ κατηγορουμένου. Ἰδὲ πρὸ τῆς ἰσχυρισμοῦ τοῦ Μεχκῆλ, ὅτι ὁ ἄνδρωπος, ὃν συνήντησεν, εἶχε τὰ θυλάκια αὐτοῦ ὡς ἐξογκωμένα, οὕτος τείνει ν' ἀκυρώσῃ τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ συναντηθεὶς ἦν ὁ φονεύς· διότι ὀλίγα πρᾶγματα ἀφρῥήθεσαν ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ταῦτα ἄν ἐθύνατο νὰ ἐξογκώσωσι τὰ θυλάκια. Ἐνῷ δὲ φαίνεται νὰ ἐχῷθε ἱκανὸν αἷμα ἐκ τῶν ἐπενδύσεων τρακμάτων, οὐδὲ κοῖς ἐν τοσοῦτον δὲν εὑρέθη ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ Μούλλας. Ἀς πρὸ τὴ τῆ δέματι κοχλιάρια καὶ φακοὺς, ταῦτα θὲν ἀπεδείχθη, ὅτι ὑπῆρξέν ποτε εἰς τὴν κατοχὴν τῆς θανούσης· Τὸ ἐνταῦμα, τὸ εὑρεθὲν ἐν τῷ δέματι, εἶναι κατὰ τι περίεργον· ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι δὲν ἦτον ἀπαθογραμμένον, καὶ πολὺ πιθανὸν ἡ ἀποθανοῦσα νὰ τὸ εἶχε θέσει καθ' ὃν στιγμὴν τὸ ἔλαβε πρὸς τινα νὰ τὸ ἐξῷρῥῶσῃ. Ἂς πῆς τοῦς τύπους τοῦ ὑποδήματος, ἐμπρόσθεν δὲν ὑπάρχει μαρτυρία, ὅτε τὸ ὑπόδημα ἀνῆκεν εἰς τὸν κατηγορούμενον, ἔπειτα καὶ ἡ ἀπόδειξις, ὅτι τὸ ὑπόδημα ἐφορμόζεται ἐπὶ τῶν τύπων, ἦτο πολὺ τῇ ἀλθεὶᾳ ἔλαφρά. Ἐθλὼν εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἔμμ, εἶπεν ὁ σύνηγορος, ὅτι ὀλοῦς ἐσκόπει νὰ πρόσῳῥῃ τὸ ἔγκλημα κατὰ τινος· ἀλλ' ἐγὼ καθήκον νὰ θεῖξῃ εἰς τοὺς ἐνόρκους, ὅτι ὑπῆρχον ἰκανοὶ ἀμφιβολίαι νὰ δικαιολογήσωσι τοὺς ἐνόρκους, ὅπως ἀπρωνοθῶσιν, ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Μούλλας κατηγορία θὲν ἀποδείχθε. Ἐὰν τὴν παρούσαν ὑπόθεσιν ὑπῆρχε τὸ ἰδιάτερον τοῦτο χρωματοριστικόν, ὅτι ἀνάγκη εἶναι ἡ κατηγορία ν' ἀποδεῖξῃ οὐ μόνον ὅτι τὸ ἔγκλημα ἐπράχθη ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἕτερον ἄτομον τὴν αὐθῶν πάσης εἰς αὐτὸ συμμετοχὴν. Καὶ τοιαῦτ' ἀπόδειξις ἦτον ἀρκετὴ πανοῤῥὴ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἔχνος τῆς ἰδίας πράξεως, τὸ δὲ φαινόμενος τῆς συλλαβῆσεως πολλὰς ἑβδομάδας μετέπειτα, ἐθύνατο πολλαχῶς νὰ ἐξαλειφθῇ πᾶσα κηλὶς αἵματος.

Ἔπειτα ὁ ἀρχιδικαστὴς προέβη εἰς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν. Ἀρχόμενος περιέγραψεν ἐν συνοψεῖ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὰ γεγονόσια, ἐφ' ὧν ἐδικάζετο ὁ κατηγορία. Παρετήρησε δὲ, ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ δίκῃ οἱ ἐνόρκοι ἦσαν ἀπηλλαγμένοι τῆς ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἐγιαρομένης ἐνίοτε δυσκολίας πρὸς βεβαίωσιν κατὰ πρῶτον λόγον, ἐπειδὴ ἦθεν ἐν Γαλλίᾳ νὰ δουλεύσῃ αὐτῷ, καὶ ἐπειδὴ πάντοτε ἐθέλχθη ποῖ πιστὸς, ἐνεργητικὸς καὶ δραστήριος, ἐξηθάκατο τὴν παρακοὴν τοῦ ἀνωτέρου προνομίου, ὅπερ παρέχεται αὐτῷ σήμερον τὴν 9 τῆς πελήνης Βαγσὸν τοῦ ἔτους 1221. Καὶ πιρεπλέον ὁ λόκι χαριτόθρυτος κύριος, ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος, πολεμάρχου, αἰσλκωκοῦ ἐπίσης ἐὐκρότου τὴν βαθεῖαν ν' αἰσθαν καὶ κοῦκι εἰς τὴν παρκῆρωαν ταύτης. »

Πιστοποιοῦνται τὰ εἰρημένα οὕτω.

« Πιστοποιεῖται, ὅτι ἡ πρακτικοῦμεν μετάῤῥρασις συμφωνεῖ πρὸς τὸ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ διατάγματος. Στρατηγὸς Μάκης Δαρρύνης. »

ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΕΝ ΣΟΥΗΔΙΑ.

Ἐν Στοκόλμοις λέγεται ἐκτεθεωρητεῖ, ὅτι « ὁ ἀρκόσιον ἐν Σουηδίᾳ ἔξεστο ὑπὸ χαρᾶς, ἤθεν ἐν τῇ ἐπιλόγῳ ἐμπορεῖοι βασιλικὸ διάτκμα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21 Σεπτεμβρίου, δ' οὗ ἐντάλις καταρᾶται τὸ σύγκμα τῶν διαβατηρίων. Τὸ ἐρρεμὲν διάτκμα καταῤῥᾷ πάντας τοὺς περὶ διαβατηρίων ὑφισταμένους νόμους καὶ διατάσσει, ἵνα μηδέποτε τοὐντοῦθεν ζητῆται διαβατήριον, μήτε παρὰ τοῦ εἰσέλτος μήτε παρὰ τοῦ ἐξέλτος, ἢ ἐν τῷ κράτει ταξιδεύοντος. » Ὁμοιον σύστημα ἐπιφρατεῖ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ταξιδεύετε ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου, εἰσέρχεσθε ἢ

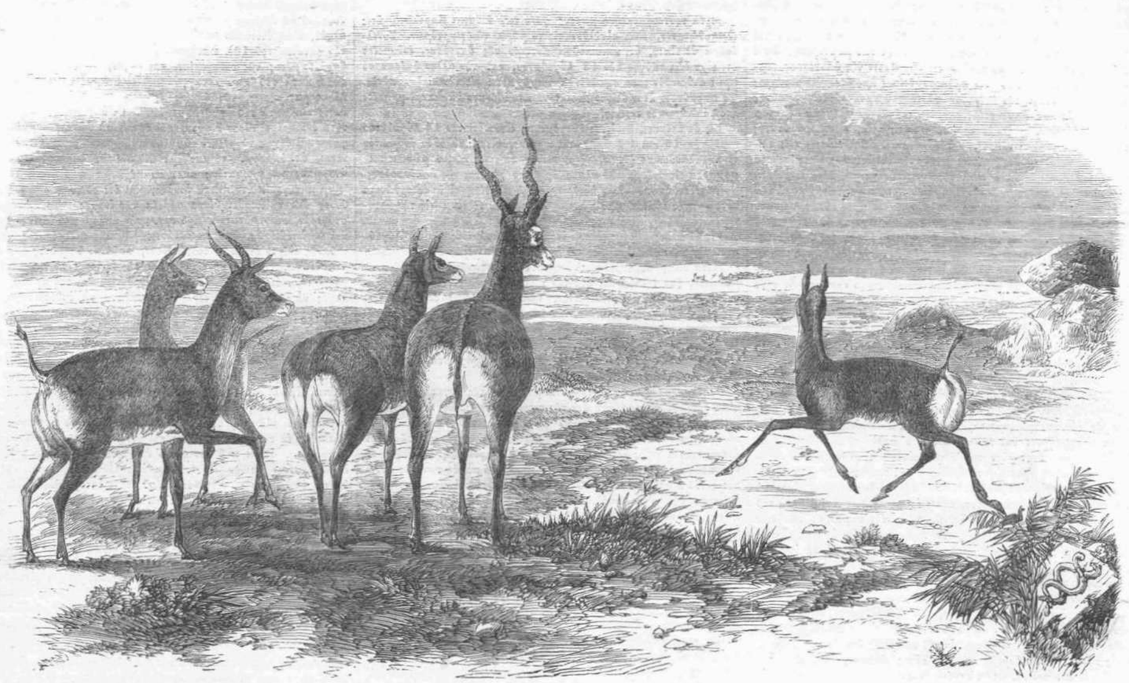

ΔΟΡΚΑΔΕΣ ΠΤΟΗΘΕΙΣΑΙ.

Η ΘΗΡΑ ΤΩΝ ΔΟΡΚΑΔΩΝ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ.

Αἱ δορκάδες τῶν Ἰνδιῶν ἀπαντῶνται συνηθέστερον εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας, πορευόμεναι ἀνὰ στίφη συγκείμενα ἐξ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἐνίοτε δὲ καὶ ἐξ ἑκατὸν τοιούτων ζώων. Εἰσὶ δὲ δειλότατοι καὶ δυσπρόσιτοι· ἀλλ' ἐν χώραις, ἔνθα δὲν παράττονται συχνὰ θύνκαί τις νὰ πλησιάσῃ αὐτὰς μέχρις ὅπλου βολῆς διὰ μακρᾶς ὑπομονῆς καὶ προφυλάξεως, καὶ τότε ἀπαιτεῖται μεγίστη ἐπιτηδειότης περὶ τὴν σκόπευσιν τοῦ κυνηγοῦ· διότι παρετηρήθησαν πολλάκις δορκάδες πληγωμέναι τὸ σῶμα, ἢ ἔχουσαι τεθρανσμένην τὴν κνήμην, νὰ διατρέξωσιν οὕτω μίλια πολλὰ καὶ νὰ διαφύγωσι τὰς χεῖρας τῶν κυνηγῶν. Τὰ ζῶα ταῦτα, καί τοι φύσει δειλά, εὐκόλως ὅμως τιθασεύονται ὑπὸ τῶν αὐτοχθόνων Ἰνδῶν, καὶ παρακολουθοῦσιν αὐτοὺς ἐν εἴδει κυνῶν.

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ εἰκονογραφίᾳ παρίστανται αἱ δορκάδες πτοηθεῖσαι ὑπὸ ἑτέρου στίφους δορκάδων, τρεχουσῶν ἐπὶ τῆς ὀφρύος μακρὰν κειμένου λόφου· ὅτε ἀντὶ νὰ φύγωσιν ἀτάκτως τῇ δὲ κάκεῖσε, ἵστανται στάσιμοι καὶ ἄγρυπνοι, ἐνῷ ἡ μεγαλαιτέρα αὐτῶν ἀκαπεῖ

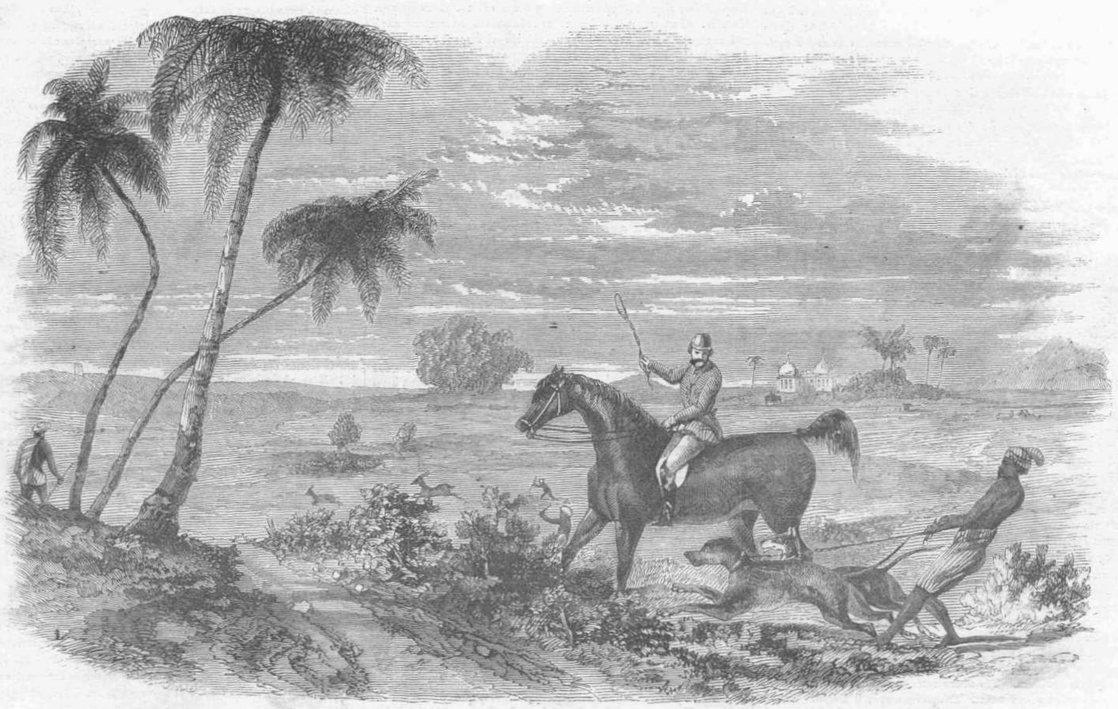

ΔΟΡΚΑΔΕΣ ΕΚΛΙΩΝΘΕΙΣΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΘΑΜΝΩΝ.

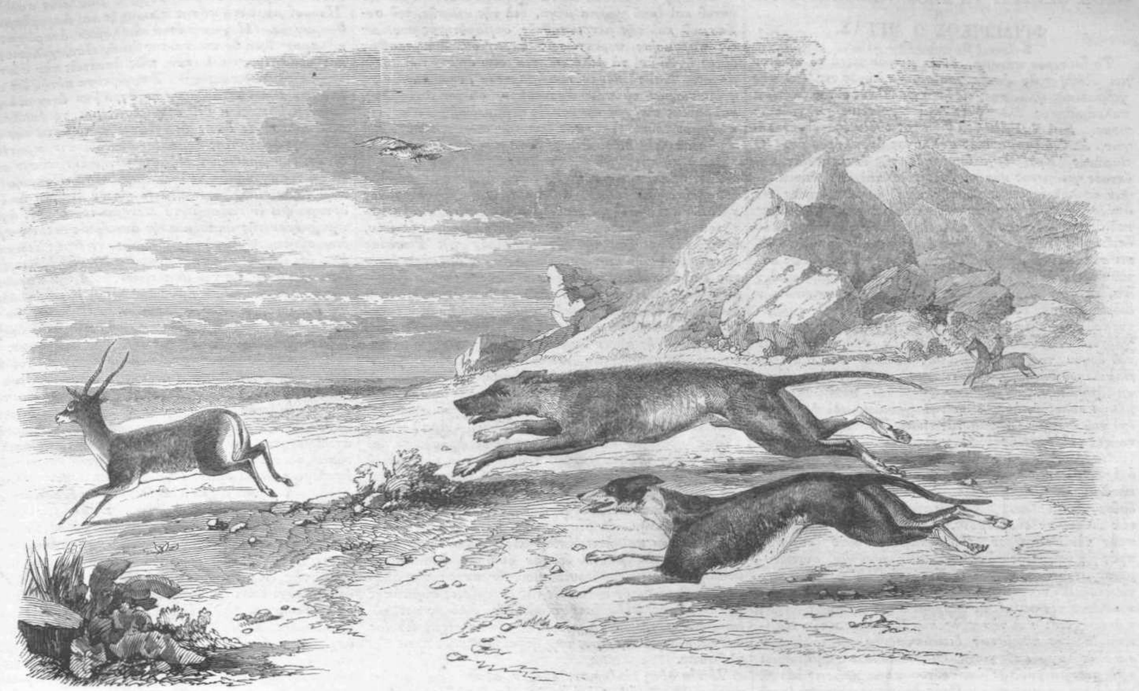

Η ΘΗΡΑ.

ὀρθίᾳ τῇ οὐρᾷ, ὅπως ἴδῃ πόθεν ἐπέρχεται ὁ κίνδυνος· ἀφοῦ δὲ βεβαιωθῇ περὶ τούτου ἐγείται τῶν ἄλλων καὶ συναπέρχονται. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰκονογραφίᾳ Ἰνδοί τινες, κτυπήσαντες τοὺς ἔν τινι ἀγρῷ θάμνους, ἐξεδίωξαν τὰς ἐκεῖ ὑποκρυπτομένας δορκάδας, αἵτινες συνήθως τὴν νύκτα συχνάζουσιν εἰς τοὺς ἀγρούς, ὅπως βοσκήσωσι, καὶ διαμένουσιν ἐκεῖ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐὰν δὲν ταραχθῶσιν. Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ παρίσταται ἔλαφος θανασίμως πληγωμένη καὶ ὑπὸ δύο κυνῶν ὀπισθεν αὐτῆς διωκομένη· καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ ἡ φονευθεῖσα ἔλαφος ἐδέθη ἐπὶ τοῦ ἱππείου, καὶ ὁ κυνηγὸς ἑτοιμάζεται νὰ ἐπανέλθῃ οἴκαδε, ἐνῷ γύπες τινὲς ἐπὶ τοῦ παρακειμένου βράχου κυραδοκοῦσι τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ, ἵνα ἴδωσι μήπως οἱ ὄμπροσθεν αὐτῶν κύνες ἀφήσωσι τεμάχιόν τι τροφῆς καὶ δι' αὐτούς. Ἅπαντες δὲ οἱ ἐν ταῖς εἰκονογραφίαις ἡμῶν κύνες εἶσιν ἐκ τοῦ εἴδους τῶν περιφήμων τῆς Αὐστραλίας κυνῶν.

Η ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ.

ΘΕΟΔ. ΘΙΕΒΩΛΤ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

II

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ.

Συνέχεια (Ἴδε ἀριθ. 16 σελ. 419).

Τὸ δεύτερον πόνημα, ὅπερ μικρὸν μετὰ τὸ πρῶτον μοι ἐδόθη πρὸς ἐπεξεργασίαν, ἦν λόγος τις ἐπὶ τῆς γερμανικῆς γλώσσης, εἰς ἣν ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐπετίμα πολυαρίθμους ἐλλείψεις καὶ προέτεινε βελτιώσεις τινας. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ θέματος οὐδὲν ἐγὼ εἶχον λέγειν, ἀλλ' ὁ γερμανικὸς σύλλογος ἀνεπλήρου με. Ὁ Βαρῶνος Ἔρτζβέργ, ὑπουργὸς τῆς ἐπικρατείας καὶ ἑκτοτε γενόμενος κόμης, ἐπὶ πολὺ καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐφιλονείκησε μετὰ τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος, εἰς ἀπόδειξιν ὅτι κακὸς ἔκρινε τὴν πάτριον αὐτῆς γλῶσσαν καὶ ὅμως, ὡς ἀγαθὸς αὐλικὸς, μετήνεγκε τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον λόγον εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνην γλῶσσαν ἣν ἐφόρνει συκοφαντουμένην. Τυπουμένων ταὐτοχρόνως καὶ τοῦ πρωτοτύπου καὶ τῆς μεταφράσεως, παρηγγέλθη ἵνα, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Βαρώνου, ἐνεργήσω τὴν διόρθωσιν τῶν δοκιμίων, καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ σχήματος τοῦ φυλλαδίου, καὶ τὴν τῶν στοιχείων, καὶ τὴν τοῦ χάρτου. Διὰ δὲ τὰς φροντίδας ἃς πρὸς περαίωσιν τοῦ ἔργου τούτου κατέβαλον, ἠξιώθην καὶ δευτέρου βασιλικοῦ δώρου, τουτέστι ταμβακοθήκης εὐμεγέθους καὶ ἀρχαϊκῆς, τετραγώνου σχήματος, πεποικιλμένης μίλτῳ κολοβῷ, ἐπενδεδυμένης χρυσίῳ, καὶ φερούσης ἐπὶ τοῦ πώματος ἀδάμαντάς τινας. Τῆς ταμβακοθήκης ταύτης οὐδέποτε ἐποίησα χρῆσιν.

Διαρκοῦντος τοῦ περὶ παναρικῆς διαδοχῆς πολέμου, ὁ ἑβδομηκοντούτης οὗτος βασιλεὺς, στρατοπεδεύων κατὰ τὴν ἄνω Σιλεσίαν, περὶ τὰ ἔγκατα τῶν βοεμικῶν ὀρέων, κατηνάλωσε τὰς ὥρας τῆς ἀπραξίας αὐτοῦ, τὰς οὐκ ἄλλας τε εὐαρίθμους, εἰς συγγραφὴν ἐγκωμίου πρὸς τὸν Βολταῖρον. Τὸ ἐγκώμιον τοῦτο ἐκομίσθη πρός με ὑπό τινος τῶν βασιλικῶν κυνηγῶν, συνοδευμένον μετ' ἐπιστολῆς τοῦ Κ. Λεκάτ, ἐν ᾧ συνήντετο τὸ ἀκόλουθον τοῦ βασιλέως ἰδιόγραφον. «Ὁ εἰς Βερολίνον, τὴν παροῦσαν ἑσπέραν ἀπερχόμενος κυνηγὸς, » ἀναδέχεται καὶ τὴν πρὸς τὸν Κ. κόμητα τῆς Καμπανίας ἐσωκλείστως διευθυνομένην χαρτοδέσμην » ὁ δ' ἐν λόγῳ καθηγητὴς Θιεβῶλτ ἐπιστρεψάτω μοι » τὸ πόνημα καὶ τᾶς ἐπὶ τούτου παρατηρήσεις αὐτοῦ, » ἅμα καὶ γενομένας.» Πρὸς δὲ κατάληψιν τοῦ ἐν τῷ γραμματίῳ τούτῳ χαριεντισμοῦ, σημειὸν ἐνταῦθα ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀρεσκόμενος σφόδρα εἰς τοὺς διφορουμένους λόγους, ἐπεκάλει με κόμητα τῆς Καμπανίας (son comte de Champagne), αἰνιττόμενος τὸν ἀοιδὸν (troubadour) Θιβῶλτ, κόμητα τῆς Καμπανίας, τὸν σύγχρονον τοῦ Βασιλέως ἁγίου Λουδοβίκου. Ὅτε κατὰ πρῶτον ὁ Φριδερῖκος ἐκάλεσέ με οὕτω, εἶπον αὐτῷ ὅτι ἐστερούμην τῆς κομητίας ἐκείνης· πρὸς ὃ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ὅτι μηδὲν κατὰ τοῦτο πταίει· ἔλεγε δὲ ταῦτα, πεπειθὼς ὅτι, καὶ ἂν ἔπταιε, οὐδόλως ἠρώτων αὐτὸν ἐγὼ εἴποτε διὰ τὸ πταῖσμα τοῦτο ἐθλίβετο.

Λαβὼν ὁ βασιλεὺς τὸ τοῦ Βολταίρου ἐγκώμιον καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ σημειώσεις μου, καὶ ἐπενεγκὼν ἐπ' αὐτοῦ διορθώσεις τὰς δεούσας, ἐπέστρεψε τοῦτο πρός με, ἵνα ἀναγνοὺς ἐν ὑρημοσίᾳ τῆς ἀκαδημίας συνεδριάσει καὶ τύπῳ ἐκδοὺς αὐτὸ ἐν δῳ σχήματι, πέμψω, τῷ μὲν γράψαντι ἀντίτυπα ἑξ, δώδεκα δὲ τῷ δ' Ἀλεμβέρτ, ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως προερχόμενα. Ταῦτα πάντα ἐτελέσθησαν πρὸ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ.

Τὸ τελευταῖον πόνημα ὅπερ κατὰ διαταγὴν τοῦ Φριδερίκου ἀνέγνων ἐπ' ἀκαδημίας, ὑπῆρξεν ὁ λόγος αὐτοῦ περὶ ὠφελείας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν εἰς τὸ Κράτος. Τὸν λόγον τοῦτον συνέταξεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐν Βερολίνῳ διαμονῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, Οὐλρίκης τῆς Πρωσσίας, ἐπικλήρου βασιλίσσης τῆς Σουηδίας, προορίσας αὐτὸν εἰς ἀνάγνωσιν ἐν ὑρημοσίᾳ τῆς ἀκαδημίας συνεδριάσει, καὶ παρούσης τῆς βασιλίσσης ταύτης, κατ' οἰκείαν αὐτῆς προαίρεσιν. Ἅμα καταστρώσας τὸν λόγον τοῦτον, εἰσῆλθεν εἰς Βερολίνον ὡς ἐπισκεψόμενος τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν, καὶ μεταπεμθεὶς ἐμὲ παρέδωκέ μοι τὸ χειρόγραφον ὅπως, ἐπισπεύσας τὰς διορθώσεις, ἐπανέλθω τὴν ἑπομένην εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἐκτελέσας τὰς βασιλικὰς διαταγὰς, καὶ μεταβὰς εἰς τὰ ἀνάκτορα, εὗρον αὐτὸν ἀποδεικνύοντα καὶ ἐν τῷ ἀναχωρεῖν διὰ Πότσδαμ.

Ἡ συνάντησις αὕτη ἤρξατο λίαν εὐτραπέλως· τοῦτο δὲ ἔφερέ με εἰς ἀμηχανίαν μᾶλλον ἢ εὐαρίσκειαν, διότι ἐγίνωσκον σαφῶς ὅτι ὁ βασιλεὺς ὀσάκις ἠθέτει εἰς τὴν πρὸς τοὺς χαριεντισμοὺς κλίσιν αὐτοῦ, πάντοτε ὑπερέβαινε τὰ ὅρια τῆς ἀστειότητος..... «Κύριε, » μοὶ λέγει σκώπτων, εὐχαριστῶ ὑμᾶς διὰ τὰς σημει- » ώσεις ἃς βουληθέντες προσεθήκατε ἐπὶ τοῦ λόγου » μου· ἔτι δὲ καὶ ὑποτάσσομαι αὐταῖς, ἐξαιρέσει σμι- » κρῶν τινων.» (Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰς σημειώσεις ταύτας συνέταξα καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω ἐξέφρασα, καὶ σὺν τῷ πρωτοτύπῳ ἔπεμψα αὐτῷ δύω ὥρας περίπου μετὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀποχώρησίν μου τῇ προτεραίᾳ.) « Ναὶ, κύριε, ὑποτάσσομαι τῇ ὑμετέρᾳ ὑπερτάτῃ ἐξου- » σίᾳ, χαίρομαι ἀποδεικνύων ὑμῖν ὁπόσον εἰμὶ ἐγὼ » εὐπειθὴς, καὶ ἐπιθυμῶ ὅπως εὐαρεστήσω ὑμᾶς. Μό- » λις ὑπάρχουσι δύω χωρία, καὶ ταῦτα ἄσημα, ἐφ' ὧν » προσδοκῶ τὴν ὑμετέραν συναίνεσιν καὶ βούλησιν, » ὅπως προτείνω ταπεινοτάτας καὶ σφόδρα εὐσεβεῖς » παρατηρήσεις ».

Ἐπειδὴ δ' ἀκούσας ταῦτα ἐχάραξα εὐθὺς τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ χάσμα μέγα, διὰ τῆς σιωπῆς, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς μετριοπαθοῦς σοβαρότητός μου, ὡς εἰς παρομοίας περιπτώσεις ἔπραττον, ἀναγκασθεὶς οὗτος ἦχθη ἐπὶ τὰ φιλονεικητέα δύω ἄρθρα τοῦ ποιήματος. Καὶ τὸ μὲν τούτων ἡμάρτανε μόνον κατὰ τινα γερμανισμὸν οὐ πάνυ ἀπότροπον, ὀλίγον καταφανῆ, καὶ ῥαδίως συγχωρούμενον εἰς γερμανὸν ἡγεμόνα..... « Ἔασον τοῦτο, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, συγχωρῶ αὐτὸ σοὶ » τῷ βασιλεῖ, ὃν οὐ θέμις ὑσαρεστεῖν διὰ σμικρά· » ἀλλὰ μὴ καταχρῶ τῆς συγκαταβάσεώς μου! »

Κατὰ κακὴν τύχην, τὸ δεύτερον ἁμάρτημα, σφόδρα τοῦ πρώτου δεινότερον, σολοικισμὸς ἦν πληρέστατος καὶ λίαν καταφανής, ἐγκαθιδρυμένος ἐπὶ τοῦ ἐπιφανεστάτου τοῦ πονήματος μέρους, ἤτοι τοῦ χωρίου ἐκείνου, ὅπερ, ἐγκωμιάζων τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Ῥωσσίας Αἰκατερίνην τὴν δευτέραν, ὑπέκειτο εἰς ἀκριβεῖς ἐρεύνας καὶ ἐπικρίσεις παρὰ πασῶν τῶν αὐλῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ Βασιλεὺς κατὰ πρῶτον διέσχυρίσθη ὅτι ἡ συνήθεια ἐπέτρεπε τὴν ἔκφρασιν ἐκείνην ἣν ἐγὼ ἐμεμφόμην· ἀκολούθως διετείνετο ὅτι ῥητορική τις ἦν αὕτη στροφὴ, ἐφ' ἧς μηδὲν ἴσχυον οἱ γραμματικοὶ κανόνες· ἔπειτα, ἐπέμενε λέγων ὅτι πολλοὶ τῶν δεινῶν συγγραφέων ἐχρῶντο αὐτῇ καθ' ἑκάστην· ὁρῶν δὲ ὅτι εἰς πάντα ταῦτα προσφυῶς ἐγὼ ἀντέλεγον, παρωξύνθη καὶ κυριευθεὶς ὑπὸ ἀκαθεκτου καὶ καταφανοῦς ἀγανακτήσεως, ἐράττει κάλαμον σὺν ὁρμῇ, καὶ λέγει· « Ἄρα λοιπὸν, » ἀναπληρωθήτω αὕτη ἐν ἄλλης τινος φράσεως» καὶ ταῦτα εἰπὼν ἤρξατο γράφων τροχαδὴν τὴν νέαν αὐτοῦ φράσιν. Ἀλλὰ δυστυχὼς ἡ νέα αὕτη φράσις, κατωτέρα τῆς πρώτης κατὰ τὴν ἔννοιαν, καὶ περιεχουσα καὶ ἕτερον σολοικισμὸν, οὐχὶ φορητότερον τοῦ πρώτου, καθίστα δεινὴν τὴν θέσιν μου. Εἶδον ἐπερχόμενον τὸν κίνδυνον καὶ ἠτοιμάσθην εἰς ἄμυναν· καὶ τοῦτο διότι ἐνόμιζον ἐμαυτὸν ἔνοχον ἐὰν, διὰ φόβον πρὸς ἐκπλήξασαν τοῦ καθηκοντός μου, ἔκρυπτον τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐξέθετον αὐτὸν εἰς τὰς ἐπικρίσεις συμπάσης τῆς Εὐρώπης. Παρέστησα αὐτῷ ὅτι ὁ λόγος κατ' οὐδὲν ἐβελτιοῦτο, ἀναπληρουμένης τῆς προτέρας ἐννοίας διὰ τῆς νέας ταύτης, ἥτις οὐχ ἧττον ἡμάρτανε κατὰ τὴν γλῶσσαν.

Ἡ νέα αὕτη ἐπίκρισις ἔθεσεν αὐτὸν ἔξω φρενῶν πυρόχρους τὴν ὄψιν ὑπ' ὀργῆς, ἄχριος, ἀπειλητικὸς καὶ φλογερὸς τὸ ὄμμα, ἔρριψε τὸν κάλαμον χαμαὶ παρὰ τὸ μελανοδοχεῖον καὶ εἶπε· « λοιπὸν, ἔστω ἡ » φράσις ὡς ἔχει». Πέπεισμαι ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε εὑρέθη οὕτως ἔξω ἑαυτοῦ, οὐδὲ ὅτε φρενιτῖδι ἐλάκτιζε κατὰ τῶν κνημῶν τῶν περὶ αὐτόν. Καὶ ἐγὼ μὲν, ὡς ξένος, οὐδένα φόβον εἶχον ὡς πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ἀπεξεδεχόμην ἀπότομον ἀποπομπὴν, καὶ ἐπὶ τῷ μηδέποτε τοῦ λοιποῦ ἐπανελθεῖν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ δεινῇ θέσει εὐρισκόμενος, διετήρουν ψυχικὴν γαλήνην, προερχομένην ἐκ τῆς συναισθήσεως τοῦ ἐκπληρουμένου καθήκοντός μου· ἄνευ δὲ διστογμοῦ οὐδενὸς, ἀπεφάσισα ὅπως δικαιολογηθῶ πρὸν ἢ με ἀποπέμψῃ. Σύννους καὶ σεμνοπρεπὴς, ἔλαβον ἦθος θλίψεως, οὐχὶ δὲ καὶ ταπεινώσεως, καὶ φθόγγον καρδίας συντετριμμένης πλὴν ἀκλονήτου, καὶ λαλὸν βραδέως, καὶ ὑφημένῃ τῇ φωνῇ, εἶπον τῷ βασιλεῖ, ἀτενίζων ἐπὶ τοῦ δαπέδου καὶ ἱστάμενος ἀκίνητος· «Βασιλεῦ, ἐν ταπει- » νώσει καὶ ἐπιμονῇ συνάμα καθικετεύω τὴν ὑμετέραν » μεγαλειότητα ἰδοῦσαν, ὅτι καὶ ἡ κατάστασις καὶ ἡ » ὕπαρξίς μου κρέμανται ἀφ' ὑμῶν. Ἀπὸ τῆς ὑμετέ- » ρας ἀγαθότητος, βασιλεῦ, ἀπορρέει πᾶν τὸ ἔχειν μου, » εἰς ἀνταπόδοσιν τῶν ἀξιοτίμων καθηκόντων μου, τὸ » ἔντιμον ἐπάγγελμά μου, καὶ τὰ μέσα δι' ὧν τείνω » εἰς ἐπίτευξιν τοῦ δημοσίου σεβασμοῦ! Πιστεύσατε, » βασιλεῦ, ὅτι ταῦτα μένουσιν ἀνεξάλειπτα τῆς μνήμης » μου, καὶ βαθύτερον εἰσὶν ἐγκεχαραγμένα ἐν τῇ καρ- » δίᾳ μου! Ἀλλὰ, βασιλεῦ, ὁποῖον ἔχω μέσον ἄλλο » ἀποδεῖξαι τοῦ πρὸς ὑμᾶς σεβασμοῦ μου, τῆς πί- » στεως, καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς μου, ἢ τὴν σταθερότητα » τοῦ ἀείποτε λέγειν πρὸς τὴν ὑμετέραν μεγαλειότητα » τὴν ἀλήθειαν; Πάσα ἀπὸ τῆς ἀληθείας παρεκτροπή » μου, ὑπάρχει προδοσία ἐνώπιον ὑμῶν! ἡ διὰ φόβον » ἀλλοίωσις αὐτῆς, ἔστι προσβολή! ἡ ἀποσιώπησις » αὐτῆς, ὅτε μάλιστα ἐνδιαφέρῃ τὰ συμφέροντα τῆς » ὑμετέρας μεγαλειότητος, ὑπάρχει ἀπιστία! Καὶ τί » ἄλλο δείγμα σεβασμοῦ, ἄξιον τῆς ὑμετέρας μεγα- » λειότητος, καὶ προερχόμενον ἀπὸ καρδίας εὐθείας, » ἢ μὴ τὸ κατ' ἀλήθειαν λέγειν; Ἀνέξιον ζῶής ἐμαυ- » τὸν ἐγὼ θεώρουν ἐὰν μὴ τοιαῦτα ἐπρέσβευον! Καὶ » ταῦτα πρεσβεύων πάντοτε, δικαιῶ τὰς τοσαύτας » πρός με τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος εὐεργεσίας! » Οὔτω δὲ πράττων, οὐδέποτε οὐδὲν ἐπρότεινα ὑμῖν » ἄνευ βαθείας σκέψεως, καὶ οὐδένα ἔσχον δίψυχρι- » σμὸν, ἄνευ τραυῶν ὑπερ τῆς γνώμης μου μαρτυρῶν. » Ἔτι δὲ καὶ σήμερον, βασιλεῦ, θεωρῶν ὅτι ἡ προκει- » μένη ὁμιλία προώρισται εἰς εὐρεῖαν δημοσιότητα, » ἐλάλησα συμμόρφως πρὸς τοὺς πάνυ σεβαστοὺς συγ- » γραφεῖς, καὶ διαβεβαιῶ τὰ λόγιμα μου βασιλεύοντος » ἐπὶ τῶν κανόνων τῆς γαλλικῆς γλώσσης· ὄργανον » εἰμὶ ἐγὼ αὐτῶν, καὶ αἰσθάνομαι ἐνδομίχως κατὰ τὴν » ὅραν ταύτην, ὅτι διὰ τῆς καρτερίας μου, παρέχω τῇ » ὑμετέρᾳ μεγαλειότητι δεῖγμα ἀσφαλὲς σεβασμοῦ » καὶ ἀληθοῦς ἀφοσιώσεως, πρὸς τὸ ἱερὸν πρόσωπον » αὐτῆς. »

Κατὰ τὸ βραχύτατον χρονικὸν διάστημα ἐφ' ᾧ διηρκεσεν ἡ προσλαλιά μου αὕτη, ὁ βασιλεὺς συνῆθεν. Ἤκουσέ μου μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἀσκαρδαμυκτεὶ θεωρῶν με. Ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀνέλαβεν ἀταράχως τὸν κάλαμον· ἄμα δὲ παύσαντος ἐμοῦ, εἶπε, γαλήνιος καὶ κατηυνασμένος· «Λοιπὸν, πῶς ἀπαιτεῖς τὴν σύνταξιν » τῆς φράσεως ταύτης;» Ὑπηγόρευσα αὐτὴν ὡς εἶχεν ἐπὶ τῶν σημειώσεών μου, ἣν ἔγραψεν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποστροφῆς· εἶτα δὲ, ἐγχειρίσας μοι τὸ φυλλάδιον, παρεκάλεσέ με ὅπως ἀναγνώσω αὐτὸ κατὰ τὴν προσεχῆ τῆς ἀκαδημίας ὑρηοσίαν συνεδρίασιν· προσέθηκε δὲ, ὅτι ἐὰν βράδιον ἀποφασίσῃ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Δέκκερ, τότε εἰδοποιήσει με περὶ τούτου ἀλλ' ὅτι κατὰ τὸ παρὸν ἀνάγκη ἦν ὅπως ἀντιγράψω ἐν καθαρῷ τὸ πόνημα τοῦτο· ὅτι ἠγνόει τὴν ἡμέραν τῆς ἀκαδημιακῆς συνεδριάσεως, ὡς προσδιορισθησομένην ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τῆς Σουηκλίας, ἀλλ' ὅτι ἤμελλε γενέσθαι ῥηωστοῦ διὰ τὸν ἐφημερίδων, ὡς συνεπάγων εἰς τὴν ἀκαδημίαν, διὰ τὴν παρουσίαν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, πλήθος πολύ, καὶ ἰδίως ἡγεμόνων, καὶ ἡγεμονίδων, καὶ στρατηγῶν, καὶ ὑπουργῶν τῆς ἐπικρατείας, καὶ πρέσβεων ξένων δυνάμεων, ἀνεξαρτήτως τῶν αὐλικῶν, καὶ πολυαρίθμου περιέργων.

Ἡ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην διαγωγὴ τοῦ Φριδερίκου ὑπάρχει ἐκ τῶν προσώτων ἐκείνων, ἅτινα περιποιοῦσιν αὐτῷ τιμὴν μεγάλην. Βασιλεὺς παντοδύναμος, θέμενος ἑαυτὸ νόμον τοῦ μηδέποτε δεικνύειν ἀσθένειαν ἢ ἀστάθειαν, ἔχων ἀκαμπτον χαρακτῆρος σταθερότητα, καὶ πάσχων συνάμα τὴν τῶν βασιλέων νόσον, τουτέστι τὴν κακοδαίμονα ἐκείνην νόσον τοῦ μὴ ὑποφέρειν ἀντιλογίαν, διότι τὸ βασιλικὸν φίλαυτον ἀπεμόλυνε αὐτὴν εἰς ἀνευλάβειαν καὶ αὐθάδειαν, οὐχ ἧττον ἅμως ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου· καὶ τοι παρωργισμένος σφόδρα, κατίσχυσε τοῦ θυμοῦ καὶ ὑπέκυψεν ἐν τῷ ἅμα, γενόμενος πάραυτα ἥπιος καὶ εὐπειθὴς, ὡς ὑπέσχετο ἀστεῖζόμενος κατὰ τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀφιξίν μου. Θαυμάζω τὸν ἄνδρα, οὐχὶ διότι ἄπαξ ἀκούσας με ἐπείσθη, διότι καὶ ἡ στάσις μου καὶ τὰ λεγόμενά μου συνέτεινον εἰς τοῦτο, ἀλλὰ θαυμάζω αὐτὸν διότι με ἤκουσε. Πᾶς ἄνθρωπος, οὐχὶ μόνον βασιλεὺς, ἀλλὰ πολλῷ κατωτέρας τάξεως, παρωργισμένος ὡς ἦν τότε οὗτος, ὑπείκει βεβαίως εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς ὀργῆς καὶ λέγει. σιώπα! Ὁμολογῶ ὅτι ἦν λέξιν ταύτην ἀπεξεδεχόμην ἐγὼ ἀπὸ τοῦ βασιλέως· ἀλλ' ἅμα μὴν ἀκούσας αὐτὴν, ἠνώησα ὅτι τὰ πάντα ἐκέρδησα. Ὁ Φριδερῖκος ἐγένετο κατὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην, μείζων ἢ ὅσον ἐγὼ ἐφρόνουν· τοιοῦτος ἐκράτησε τὸν παῦλαν αὐτοῦ, ὅπερ σφόδρα σπάνιον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν βασιλέων.

Παραλείπω ἐνταῦθα λεπτομερείας τινας, ὡς ἀνηκούσας εἰς τὸ περὶ βασιλομήτορος τῆς Σιουκίας, περὶ ἧς ὁ λόγος κατὰ τὴν ἀκολουθείαν τοῦ παρόντος ποιήματος, καὶ περιορίζομαι εἰς τὰ περὶ τοῦ λόγου, τὰ περὶ βασιλέως, καὶ τὰ περὶ ἐμοῦ. Τὴν ἐπιοῦσαν τῆς μετὰ τοῦ βασιλέως συντεύξεώς μου, ἡ κόμησσα Κάννεβερ, ἀδελφὴ τοῦ κόμητος Φίνκεΐστεϊν, καὶ μεγάλη κυρία τῆς βασιλίσσης τῆς Πρωσσίας, ἔπεμψέ μοι δι' ὑπηρέτου τινος ἐπιστολὴν, δι' ἧς ἤτει τὴν ὁμιλίαν τοῦ βασιλέως, ἧς ἡ βασίλισσα ἐπεθύμει τὴν ἀνάγνωσιν. Παρήγγειλα ὅτι ἤμην ἄπων τῆς οἰκίας κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, καὶ ὅτι ἅμα ἐπανελθὼν μετέβαινον ἀποπροσώπως εἰς τῆς κυρίας κομήσσης. Μικρὸν δὲ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ γραμματοκομιστοῦ, ἀφικόμην καὶ ἐγὼ εἰς τὰ δωμάτια αὐτῆς, καὶ ὡμολόγησα ὅτι καίτοι οἰκαδε ὢν κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ὑπηρέτου, ἔκρινα δέον ἵνα ἐγὼ αὐτὸς κομίσω τὸ ζητούμενον, ὡς μὴ εἰδὼς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀγνοῶν τὴν πιστότητα αὐτοῦ. Ἐλπίζω, εἶπον αὐτῇ, ὅτι καὶ ἡ αὐτῆς μεγαλειότης, καὶ ὑμεῖς, ἐπιδοκιμάσητε τὴν ἀρχὴν ἥτις μοὶ ὑπηρόρευσε τὴν μὴ ἀπόστασίν μου ἀπὸ τῆς πολιτίμου ταύτης παρακαταθήκης· ἐκόμισα ἐγὼ αὐτὸς τὸ χειρόγραφον πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐξαιτοῦμαι ὅπως μοὶ ἐπιτραπῇ ἵνα ἀναμείνω ἐνταῦθα, μέχρις ὅτου ἡ βασίλισσα ἀκούσῃ αὐτὸ ἀναγνωσκόμενον, ἢ ὁρίσατε τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐπανελθὼν λάβω αὐτό.

Ἡ κυρία Κάννεβερ ἀπελθοῦσα ἀνήγγειλε ταῦτα τῇ βασιλίσσῃ, καὶ ἐπιστρέψασα μετὰ μικρὸν μοὶ εἶπεν ὅτι ἡ αὐτῆς μεγαλειότης ἐπεθύμει σφόδρα ὅπως ἀκούσῃ ἀπ' ἐμοῦ αὐτοῦ τὸ χειρόγραφον ἐκεῖνο ἀναγινωσκόμενον. Βιοπτήθομεν καὶ εὕρομεν τὴν βασίλισσαν περιστοιχιζομένην ὑπὸ τῶν κυριῶν τῆς αὐλῆς καὶ τῆς ἀναγνωστρίας αὐτῆς. Ἐδέξατό με μετ' ἀγαθότητος καὶ εὐμενείας, τοιαύτης οἵαν μόνη κατεῖχεν ἡ συμβία τοῦ Φριδερίκου, ἡ σεβαστοτάτη, ἡ ἐλαρωτάτη, ἡ εὐπρεπεστάτη καὶ ἠπιωτάτη τῶν ἡγεμονίδων ἁπασῶν.

Μετὰ τὰς συνήθεις δεξιώσεις, καὶ τινας ἐπαίνους οὓς ὁ ἀναγνώστης εὐκόλως κατανοεῖ, καθήσασαι ἐν ἡμικυκλίῳ πέριξ τῆς ἑδρας ἣν παρέσχον μοι κατέναντι τῆς βασιλίσσης, ἠκουσαν ἀδιαλείπτως τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου. Τούτου δὲ γενομένου, ἠγέρθησαν· ἡ δὲ ἄνασσα εὐχαριστήσασά με εἰμενῶς, ἐξέφρασεν ἐπαίνους τινας ὑπερ ἐμοῦ. Ἐπάλησα τότε περὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ, περὶ τῆς μετὰ τοῦ βασιλέως συνεντεύξεώς μου κατὰ τὴν προτεραίαν, καὶ περὶ τῶν Γάλλων οὓς πρὸ ἐμοῦ ἐν Βερολίνῳ εἶδον, προ παντὸς δὲ περὶ τοῦ Κ. Βολταίρου· ἐνὶ ἑκάστῳ τούτων ἐπαίνους ἀποδιδοῦσαι. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἡ μὲν βασίλισσα, μετά τινων ἐκ τῶν πωτέρων του. Συναντῶν τις φίλον καθ' ὁδὸν δὲν πρέπει νὰ κράξῃ αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, ὥστε οἱ διαβαίνοντες νὰ μάθωσι τίς εἶναι; Δεξιούμενος δὲ ἀπῆλθον φέρων ἐν τῷ θυλακίῳ του τὸ φυλλάδιον. Ἅμα δ' ἐλθὼν οἴκαδε, ἔπεμψα αὐτὸ τῷ βασιλεῖ, ὅστις τὴν ἐπιοῦσαν ἀντεπιστρέψας αὐτὸ πρός με, διέταττε τὴν τύπωσιν αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε μεμημονευμένων ποιημάτων τοῦ Φριδερίκου, ἀνέγνων καὶ διόρθωσα καὶ ἄλλα τίνα, ἐν οἷς καὶ τινα ποιήματα. Πολλάκις ὁ βασιλεὺς ἠκροαζετό με ἀναγιγνώσκον διάφορα ποιήματα αὐτοῦ παλαιά, συνηνωμένα ἅπαντα εἰς δύω μεγάλους τόμους, ἓν σχήματος, ἐφ' ὅν, ὡς ἔλεγεν, ἤνουεν εὐχαρίστως τὴν ῥωμην μου. Οὔτω πως συνέβη ποτε καὶ εἶδον τὸ περὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ὄθωνος ποίημα αὐτοῦ, τὸ περὶ καταγωγῆς τῶν Πολωνῶν, οὓς ἐφρόνει καταγομένους ἐκ τινος οὐραν-ουτάγγου, τὴν εὐχαριστήριον πρὸς τὸν πρίγκηπα τῆς Σουβίσης ἐπιστολὴν, συντεταγμένην ἐν Ῥόσβαχ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐν ᾗ ἐγένετο ἡ συνώνυμος μάχη, κ. τ. λ. Παρετήρησα ὅτι ἐν τέλει ἑκάστου τεμαχίου ἐσημειοῦτο ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν συνετάχθη.

Ἐσπέραν τινα ἀνεγίνωσκον εἰς ἐπήκοον αὐτοῦ ποίημά τι οὗτος ἀστεῖον καὶ γέμον εὐτραπελείας καὶ κωμικότητος, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ποιήσας ἐγέλα μέχρι δακρύων, καὶ ἐγὼ μετὰ κόπου πολλοῦ ἐκράτουν τὸν γέλωτα αἴφνης, ἐμπνευσθεὶς ὑπὸ ἀλλοκότου ἰδέας, καὶ ἔτι παραδοξοτέρας τῶν τοῦ ποιήματος, κρατεῖ ἑαυτοῦ, λαμβάνει ἦθος σοβαρὸν καὶ λέγει μι· Τί γελᾶς, κύριε;

Ἄλλοτε πάλιν ἀνεγίνωσκον αὐτῷ μεγαλοφώνους ἐπίγραμμά τι λίαν εὐτυχὲς καὶ δηκτικὸν κατὰ τοῦ δ' Ἀλεμβέρτ' αἴφνης ἐνθυμεῖται ὅτι φίλος εἰμὶ ἐγὼ τοῦ γεωμέτρου τῶν Παρισίων· καὶ δυσαρεστηθεὶς διὰ τὴν πρὸς με ἀποκάλυψιν τοῦ πονήματος τούτου, λαμβάνει ἦθος σοβαρότατον καὶ διὰ φθόγγου ἀπειλητικοῦ λέγει· « Κύριε ἀπαιτῶ ἐχεμυθίαν ἐπὶ τοῦ πράγματος » τούτου! διότι ἂν ποτε ὁ δ' Ἀλεμβὲρτ λάβῃ νύξιν » ἐπ' αὐτοῦ, κόπτονται τὰ ὦτα σου!..... — Βασιλεῦ, » ἀπήντησεν αὐτῷ μετὰ σοβαρότητος, ἀτύχημα δ' ἐμὲ » ἦν, ἐὰν ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης ἐφρόνει με ἔχουτα » χρείαν ἀπειλῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων » μου· ἐκπληρῶ ἐγὼ ταῦτα ὑπὸ εὐγενεστέρων ὁρμό- » μενος ἀρχῶν· οὔπω πάντοτε ἔπραξα. »

(Ἕπεται συνέχεια.)

ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΘΙΜΟΤΑΞΙΑ.

8. Περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ φέρηται τις εἰς τὰς ὁδούς.

Ἄβρὸν καὶ ἥσυχον βῆμα εἰς τὰς ὁδοὺς εἶναι χαρακτηριστικὸν ἀνδρὸς καλῆς ἀγωγῆς. Ὁ ὑπερφώνους πεύμενος καὶ λυγίζοντος εἰς τοὺς ὄρθμους, καὶ παραγκωνίζων ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας θυμαειδῶς, ὠθῶν πρὸς δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν, μετὰ πίλου κλεονοτος πρὸς τὸ ἐν πλαγιον τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ὀλου ἐνδυκνύων τάχα τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ ἀξιολογότητα, ὁ τοιοῦτος βεβαίως εἶναι ἀκαίδευτος καὶ χυδαῖος. Ὑπάρχει εἰδωζῶν τις μέσος ὅρος θκματισμοῦ μεταξὺ τοῦ τῶν μεμαΐων μαχιμοφόρων καὶ τοῦ τῶν χαμαιρπόντων κλεπτῶν.

Περιπατῶν δέ τις δὲ εὐχαρίστησιν δὲν πρέπει νὰ σπεύδῃ τὰ βήματά του, ὡς ἐὰν ἀπέρχετο εἰς πρόσκλησιν γεύματος καὶ ἐχρόνιζε καθ' ἡμίσειαν ὥραν.

Πρέπει νὰ ὑποχωρῇ τις πάντοτε πρὸς τὰς γυναῖκας τὸ πρὸς τὸν τοῖχον πλευρὸν τῆς ὁδοῦ,

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

JOHN WARNER & SONS,

Κατασκευασταὶ Κωδώνων καὶ Χαλκοχοεῖς τῆς Α. Μεγαλειότητος.

ΥΑΡΑΥΛΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ, ΧΑΛΚΟΧΟΕΙΣ κτλ.
8, CRESCENT, CRIPPLEGATE, LONDON. E.C.

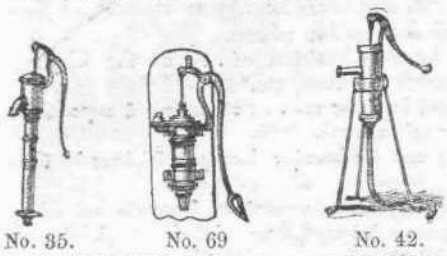

No. 35. No. 69 No. 42.

ΤΟΥ WARNER Ἀρ. 35 ΣΙΔΗΡΟΧΥΤΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΑΝΤΛΙΑΙ, προμηθευμέναι ἀπὸ δεδοκιμασμένους δονηστικοὺς γνώμονας καὶ Μεταλλικοὺς Κάδδους, οἵτινες δὲν σμικρύνονται ἀπὸ τὴν ζέστην, εὐκόλως δὲ μεταλάσσεται τὸ προγώμενον δέρμα των διὰ τῆς ἐξελύσσεως δύο μόνον κοχλιῶν. Αἱ ἀντλίαι αὗται καίτοι ἁπλαί, εἶναι δυναταὶ καὶ κατάλληλοι διὰ τὰ μέρη ὅπου δὲν εὑρίσκονται κατασκευαστά. Τιμὴ 19—46 σελ.

ΤΟΥ WARNER Ἀρ. 69 ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΧΑΛΚΟΑΝΤΛΙΑΙ προσηλωμέναι ἐπὶ σανίδος, ὑψώνουσαι τὸ νερὸν ἀπὸ πηγάδια 25 ποδῶν βάθους πέμπουσαι αὐτὸ εἰς ὕψος 60 ποδῶν. Τιμὴ £3. 10. 0—£8. 10. 0.

ΤΟΥ WARNER Ἀρ. 42 ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΛΙΑ, ὅπως ῥίπτεται δι' αὐτῆς ὁ ὑγρὸς λιπασμὸς τῶν ἀγρῶν, ἤτοι ἡ εὐκίνητος λεγομένη, δὲν ἀπαιτεῖ στήσιμον καὶ δύναται νὰ ὑψώνῃ μέγα ποσὸν ὕδατος Ὁ σωλὴν εἶναι ἐκ σιδήρου, δὲν σκωριάζεται, καταβιβαζόμενος καὶ ἀναβιβαζόμενος ἀπὸ ἕνα ἄνδρα, οἱ δὲ πόδες καὶ ἡ τράπεζα κλείονται διπλούμεναι. Τιμὴ £2. 10. 0. Ἐὰν ὁ σωλὴν εἶναι ἀπὸ χαλκὸν καὶ γαλβανισμένον σίδηρον, ὀλίγον τὶ περισσότερον. Ἡ αὐτὴ ἀντλία κάμνει καὶ διὰ νεραμάξας μὲ 4 μοχλούς. Τιμὴ £2. 0. 0. Ὁ ἐκ δύο δακτύλων ἀδιάθρωτος ἐξ ἐλαστικοῦ βυζαστικὸς σωλὴν ἐπὶ συρμάτων ἀπὸ 10, 12, 15 πόδας τὸ μῆκος 1/11 τὸν πόδα

Ἀριθ. 39 Β.—ΤΟΥ WARNER ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΔΙΠΛΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΝΤΛΙΑΙ, τῆς φωτιᾶς ἡ διὰ ὑγροὺς λιπασμούς.

Ἀρ. 554½.—ΜΗΧΑΝΑΙ ΓΑΛΒΑΝΙΣΜΕΝΑΙ ΣΙΔΗΡΩΝ ΚΑΔΔΩΝ, διὰ περιβόλια. Εἶναι δυναταὶ, διαρκεῖς καὶ εὐθηναὶ δηλ. 10 γαλ. £2. 10
16 » »3. 3
24 » »4. 4
Μεγαλητέρου μεγέθους δύνανται τις νὰ ἔχῃ ἀπὸ ξύλον ἢ σίδηρον.

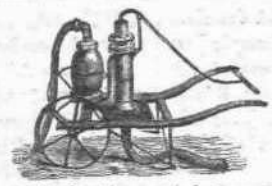

Ὁ J. W. καὶ υἱοὶ, συνιστῶσιν αὐτὰς ὡς ἁπλὰς καὶ δυνατὰς μηχανὰς καθὼ ῥίπτουσαι διπλοῦν ποσὸν ὕδατος μὲ τὴν αὐτὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν ὅπως ἐργασθῇ τις συνήθη ἀντλίαν τῆς αὐτῆς χωρητικότητος, κάλλισται διὰ ἀναπομπὴν νεροῦ, ἢ ὑγροῦ λιπασμοῦ εἰς ὕψος καὶ ἀπόστασιν.

3-Δακτύλων ἀντλία μὲ δύο σιδηροῦς τροχοὺς κα δυνατὸν φορεῖον £6. 0. 0.

2-Δακτύλων Ἰνδικοῦ ἐλαστικοῦ, ὁ βυζαστικὸς σωλὴν διὰ τὴν ἰδίαν 1/11 ἀνὰ πόδα.

1¾-Δακτύλων Ἰνδικοῦ ἐλαστικοῦ Delivery διὰ τὴν ἰδίαν ¼ ἀνὰ πόδα.

Ἀντλίαι τοιαύτης κατασκευῆς διὰ βαθιὰ πηγάδια, ἢ καρφωμέναι ἐπὶ σανίδος διὰ οἰκιακὴν ἢ ἄλλην χρῆσιν.

ΤΟΥ WARNER ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΜΗΧΑΝΩΝ, μὲ πτερωτοὺς τροχούς, δύνανται ν' ἀναβάσωσι τὸ νερὸν εἰς ὁποιονδήποτε ὕψος ἢ ἀπόστημα ἀπὸ πηγάδια οἱουδήποτε βάθους. Δουλεύουσι δὲ εἴτε διὰ δυνάμεως ἀτμοῦ, ἵππου ἢ διὰ τῶν χειρῶν. Τιμὴ ἀπὸ £9—£36. Μηχαναὶ ἐκ σιδηρῶν σωλήνων καὶ χειρίδες διὰ πηγάδια οὐχὶ τόσον βαθέα ἀλλὰ περισσότερον τῶν 25 ποδῶν £3. 10. οἱ Κ. Κ. WARNERS εἶναι κατασκευασταὶ κάθε εἴδους μηχανῆς δι' ὕψωσιν ὕδατος

Ἀρ. 573—ΤΟΥ WARNER ΑΙ ΠΥΡΟΜΗΧΑΝΑΙ διὰ 4 ἢ 6 ἄνδρας 3-δακτύλων σωλῆνας μὲ βυζαστικὸν κλειδίον, χωρούσαι 30 γαλόνια νεροῦ, μὲ τροχοὺς ῥίπτουσι 25 γαλόνια νεροῦ κάθε λεπτὸν, εἰς ὕψος 50 ποδῶν. Τιμὴ £22. 0. 0.

ΧΑΛΚΙΝΟΙ ΣΥΡΙΓΓΕΣ κάθε εἴδους ἀπὸ 7/6 καὶ ἄνω.

Ἀρ 579.—ΤΟΥ WARNER ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ ΦΟΡΕΙΑ, διὰ περιβόλια (χωροῦν περίπου 35 γαλ.) κατάλληλα διὰ μέρη ὅπου γείνται μεγάλη χρῆσις νεροῦ καὶ ὅπου τὸ νερὸν εἶναι μακρὰν, χάριν οἰκονομίας καιροῦ. Τιμὴ £2. 14.

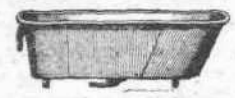

ΛΟΥΤΗΡΕΣ ἀπὸ χαλκὸν κασσίτερον καὶ σίδηρον γαλβανισμένον ἀπὸ £3. 0. κατὰ τὸ μέγεθος ἢ ποιότητα.

ΤΟΥ WARNER ΥΨΗΛΗΣ ΠΙΕΣΕΩΣ ΚΛΕΙΔΙΑ, ἤτοι στρόφιγγες κατασκευασμένοι μὲ κιβώτια καὶ λυτὰς θυρίδας. Διορθώνονται εὔκολα ὅταν ῥαγωθοῦν καὶ μεταβάλλεται τὸ δέρμα.

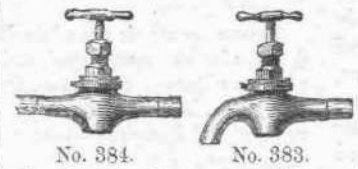

No. 384. No. 383.

Ὅλοι οἱ στρόφιγγες τοῦ WARNER εἶναι δεδοκιμασμένοι μὲ ὑδραυλικὴν πίεσιν.

Βελτιωμένοι μεγάλοι κατωφερεῖς στρόφιγγες διὰ νερὸν ἢ ἀτμὸν, συνιστῶνται εἰς τὴν προσοχὴν τῶν προμηθευόντων τὰς πόλεις μὲ ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ συνήθους ὀχετογνώμονος.

Ἀρ. 1484.—ΤΟΥ WARNER ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ, ἱκανὰ νὰ χωροῦν ἀρκετὸν νερὸν, αὐτοκίνητα καὶ προμηθεύοντα ἱκανὸν εἰς τὴν λεκάνην ὕδωρ. Πολλὰ τῶν ἀναγκαίων τούτων δύνανται νὰ προσαρμοσθῶσιν εἰς ἕνα κύριον σωλῆνα ἐξωτερικόν.

Πρώτης ποιότητος .....Α.2. 0. 0.
Bright Patent ditto .....»2. 2. 0.

ΤΟΥ WARNER ΟΙ ΚΩΔΩΝΕΣ διὰ σιδηροδρομικὰς ἑταιρίας, ἐκκλησίας κτλ. συνιστῶνται διὰ τὴν καλὴν των κατασκευήν.

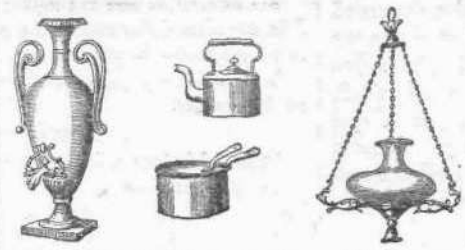

Ἀρ. 267.—ΥΔΡΙΑΙ, χωρητικότητος 10 πίντων νεροῦ Α.3. 6. 0.

ΧΑΛΚΙΝΑ ΚΑΖΑΝΑΚΙΑ, κάθε εἴδους. Τιμὴ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ ποιότητα.

ΧΑΛΚΙΝΑΣ ΓΑΛΛΙΚΑΣ ΚΑΣΣΑΡΩΛΑΣ, μὲ σκεπάσματα, ἀπὸ 4 δακτ. καὶ ἄνω Τιμὴ κατὰ τὸ μέγεθος.

ΚΡΕΜΑΣΤΟΙ ΛΥΧΝΟΙ μὲ ἡλιακὴν 6 δακτ. κεραλὴν Α.1. 12. 0.

Κατάλογοι τῶν εἰδῶν τούτων εὑρίσκονται εἰς τοὺς ὑποσημειουμένους πράκτορας.

Ἀρ. 239.—ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗΣ, μὲ μάνίκια ἄσπρα (Opal) Α.2. 6. 0.

ΤΟΥ WARNER ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΑΝΤΛΙΑΙ τῆς τραπέζης εἶναι κομψαί, διαρκεῖς καὶ εὐθηναί, κατάλληλοι διὰ ζύθον, πόρτερ ἢ ἄλλα ποτὰ, ἔτι δὲ καὶ ἀναβιβάζωσι νερὸν εἰς τὰ δωμάτια τῶν Κυρίων πρὸς νιπτῆρα.

ΤΟΥ WARNER ΑΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΜΕΝΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ, προμηθευμέναι μὲ μολυβδίνους κασσιτερωμένους σωλῆνας 20 ποδῶν τὸ μῆκος, βαλμένοι εἰς κιβώτια μαονίου, μὲ μετάλλινα κύπελλα καὶ κρουνοὺς, κινήσεως ἀπὸ 2—6 Α.7/4/0—Α.18/0/0.

ΜΗΧΑΝΑΙ διὰ ζαχάρεις καὶ ἄλλας φυτείας, στέλλονται ἅμα διαταχθῶσιν· ἐπίσης ὑδραυλικὰ πιεστήρια διὰ μαλλὶ ἢ βαμβάκια ὅπως τὰς μεταχειρίζονται εἰς τὰς ἀποικίας.

ΜΟΝΟΜΕΤΡΑ ἀτμοῦ καὶ Γαζίου, ΛΥΧΝΙΑΙ μετριαστικαί, ΣΚΕΤΑΙ διὰ βρύσεις κτλ. Ἔτι δὲ καὶ ΧΑΛΚΟΣ, ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΣ, ΛΕΥΚΟΣΙΔΗΣΟΣ, ΜΟΛΥΒΔΟΣ καὶ γαλβανισμένος ΣΙΔΗΡΟΣ. Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶναι διὰ τὸ Λονδῖνον. Αἱ διαταγαὶ αἱ στελλόμεναι διὰ μέσου ἐμπόρων ἐκτελοῦνται πάραυτα Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης τὰ χρήματα ἂς στέλλωνται ὁμοῦ μὲ τὴν διαταγήν.

Ὁ κατάλογος μετ' εἰκονογραφιῶν τοῦ J. W. καὶ υἱῶν στέλλεται εἰς τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν ἄνευ ταχυδρομικῶν ἐξόδων. Εὑρίσκουσι δὲ αὐτὸν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κ. Φ. ΞΕΝΟΥ ἐν Σμύρνῃ, τοῦ Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τοῦ Κ. BAKER καὶ HAYDEN ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΤΟ ΙΠΠΟΦΟΡΒΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.—Ὁ πρώην ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἔτρεφεν ἐν τῷ ἱπποφορβείῳ αὐτοῦ ὑπὲρ τὰς 3,000 ἵππων διαφόρου φύτρας ἐκ τῶν καλλίστων ἀραβικῶν κτλ. Τοσαύτην δὲ μανίαν εἶχε πρὸς τοὺς ἵππους, ὥστε πολλάκις ἔδιδε μυθώδη τιμὴν νὰ γίνῃ κύριος ἐξόχου τινος ἵππου, καὶ τοσοῦτον ἦτο βέβαιος περὶ τῆς ἀξίας καὶ ταχύτητος αὐτοῦ, ὥστε ἐπρότεινέ ποτε στοίχημα ἐκ 50,000 λιρ. νὰ συναγωνισθῇ ἐν τοῖς ἀγγλικοῖς ἱπποδρομίοις καθ' οἱουδήποτε ἀγγλικοῦ ἵππου Ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐξεποίησε μέγα μέρος τοῦ πολυδαπάνου ἐκείνου ἱπποφορβείου, καὶ νῦν ἔτι ἔχει εἰδοποίησιν ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς ἐφημερίσιν, ὅτι ἔχει ἀρίστους ἵππους διὰ πώλησιν.

ΧΡΥΣΟΥΝ ΟΡΥΚΤΟΝ, ζυγίζον 834 οὐγγίας, εὑρέθη ἐσχάτως ἐν Βαλλαράτ εἰς βάθος 400 ποδῶν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας Κοχινούρ· 100 περίπου οὐγγίαι χρυσοῦ ἐν μικροῖς ψήγμασι κεῖνται περὶ αὐτό. Τὸ τετράτῶδες τοῦτο ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ ἔχει σχῆμα μηροῦ προβάτου.

ΑΡΩΜΑΤΑ

Διατηροῦντα τὴν εὐωδίαν αὐτῶν εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, εἶναι καλλίτερα τὰ τοῦ

RIMMEL

Ἀρωματοποιοῦ τῶν βασιλισσῶν Ἀγγλίας καὶ Ἱσπανίας καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας.

96 Strand & 24 Cornhill London & 417 Boulevard des Italiens, Paris.

ΑΡΩΜΑΤΑ

ΑΓΓΛΙΑΣ.

Τὰ ἐξ Ἀγγλικῶν ἀνθέων ἀρώματα τοῦ

PIESSE

AND

LUBIN.

2. Bond St. London

PIESSE AND LUBIN,
PERFUMERY FACTORS.
Agents in every British Possession.
ROYAL LABORATORY OF FLOWERS.
No. 2, NEW BOND STREET, No. 2.
LONDON.

ΤΟΥ STEVENS ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ Παραδεχθεῖσαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, τῶν διευθυντῶν πάσης κλάσεως τῶν δημοσίων καταστημάτων, πρώτων ἀρτοποιῶν τῆς Ἀριστοκρατίας κτλ. Ἐγγυῶνται ἔξοχον καὶ λίαν καθάριον ἄρτον, ζυμόνουσι ποσὸν ἀπὸ μίαν Κουάρτερ Ἀλεύρου μέχρι 5 σακκίων ἑκάστοτε. Τιμῶνται ἀπὸ 2 Λιρ. καὶ 10 σλ. ἕως 100 Λιρ. ἑκάστη.

5. 6. & 7. Cambridge Road, N. E.

Αἱ μηχαναὶ αὗται ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς πᾶν εἶδος οἰκιακοῦ ἄρτου.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ BENSON

Χρυσᾶ πωλοῦνται ἀπὸ 4 ἕως 100 γκινέας.
Ἀργυρᾶ » » 2 » 50 »

Τὰ ὡρολόγια στέλλονται παντοῦ δι' ἐξόδων. τοῦ ὡρολογοποιοῦ. Διεύθυνσις 33 καὶ 34 Ludgate Hill, London E. C.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ Κόλλα τοῦ Glenfield ἐν χρήσει ἐν τῷ Βασιλικῷ πλυντηρίῳ, καὶ ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τῆς πλύστρας τῆς Α. Μεγαλειότητος ὡς ἡ ἀρίστη ἄμυλος, ἣν ποτε μετεχειρίσθη Wotherspoon and Co: Glasgow and London.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

ΑΛΟΙΦΗ ΤΟΥ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Διὰ παντοειδεῖς πόνους καὶ ἄκη ὁπουδήποτε τοῦ σώματος.

Ὁ πάσχων ἐξωτερικῶς ἐξωτερικὴν ἐπιζητεῖ θεραπείαν. Τῷ δὲ ἐσωτερικῶς πάσχοντι φαίνεται ἀπίθανος ἡ ἐξωτερικὴ θεραπεία· καὶ ὅμως τὸ ἄλας διαπερᾷ τὸ κρέας, ὁσονδήποτε παχὺ καὶ ἂν ᾖ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὀστᾶ. Οὕτω διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης δύνανται νὰ θεραπευθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδότατα πάθη.

Διὰ κνημαλγίας, στηθαλγίας, καὶ χρόνια ἕλκη.

Ἡ ἀλοιφὴ αὕτη ἀείποτε, ἐθεράπευσε τραύματα, πληγὰς, ἕλκη, ὡς ἀποδεικνύεται ὑπὸ τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ὡς ἀθεραπεύτων ἀποβληθέντων ἐκ νοσοκομείων, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης θεραπευθέντων.

Δι' ἐπιδερμικὰ καὶ σκουρβουτικὰ νοσήματα.

Εἰς ταῦτα ἡ ἀλοιφὴ πρέπει νὰ συνοδεύηται διὰ καταποτίων καθαριστικῶν τοῦ αἵματος, ἐνῷ ἐκείνη ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ δέρματος.

Δι' ὕδρωπα.

Τὸ νόσημα τοῦτο σπανίως θεραπεύεται διὰ συνήθους θεραπείας. Πρέπει νὰ γείνῃ ἄφθονος χρῆσις ἀλοιφῆς καὶ δραστηρία τρίψις τῶν πασχόντων μερῶν, τοὐλάχιστον δὶς τῆς ἡμέρας πρὸς ἐξονδωτέρωσιν τῆς παθήσεως. Ὁ πάσχων πρέπει νὰ τρώγῃ ἀφθόνως ζωϊκὴν τροφὴν, νὰ διατρίβῃ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ὑπαιθρον, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ καταπότια κατὰ τὰς ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς θεραπείας, ἐντὸς ἑὰν ἦναι εἰς τοιαύτην ἡλικίαν, ἥτις ἀπαιτεῖ παράτασιν τῆς θεραπείας πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ νοσήματος.

Ὠφελοῦσι δὲ ἥ τε ἀλοιφὴ καὶ τὰ καταπότια εἰς τὰ ἑξῆς νοσήματα· τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν ποδαλγίαν, τὴν πλευραλγίαν, τὴν κεφαλαλγίαν, τοὺς πονολαίμους, τ' ἀποστήματα, τὸν καρκῖνον, τοὺς λειχῆνας, τὰ χέμεθλα, τὰς ῥαγάδας, τὰ ἐξογκώματα τῶν ἀδένων, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς κάτους, τὰ δήγματα τῶν κωνώπων, καὶ ἄλλων ἀχληρῶν μυιῶν, τὴν φίσουλλαν, τὰ καύματα, τὰς δοθιήνας, τὰ περικνώματα, τὰ ἐξανθήματα, τὰς τυλώσεις, τὰς χοιράδας, ἐπιδερμικὰ νοσήματα, πληγὰς, ἕλκη, καὶ καθεξῆς.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὠλλουαίη (Holloway) 224 Strand près de Temple Bar à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1½δ., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ ἑκάστου νοσήματος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

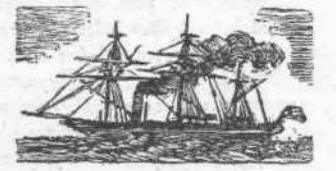

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝ. καὶ ΑΝΑΤΟΛ. ΑΤΜΟΠΛ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

	Τόνων.	Δυν.		Τόνων.	Δυν
1 ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ	2500	600	12 ΣΜΥΡΝΗ	600	200
2 ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ	2500	600	13 ΤΣΑΜΑΔΟΣ	500	120
3 ΣΚΩΤΙΑ	2200	500	14 ΖΑΙΜΗΣ	500	120
4 ΑΣΙΑ	2200	500	15 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ	500	120
5 ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ	1500	400	16 ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ	500	120
6 ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ	1200	400	17 ΚΩΔΕΤΗΣ	500	120
7 ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ	1200	400	18 ΛΟΝΤΟΣ	500	120
8 ΙΣΧΥΡΟΣ	1200	400	19 ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΡΑΙΟΣ	500	120
9 ΜΑΡΚΟΣ ΒΟΤΣΑΡΗΣ	1000	400	20 ΠΑΤΡΑΙ	450	150
10 ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ	1000	400	21 ΒΟΤΑΣΗΣ	450	100
11 ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ	1000	400	22 ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ	300	80

Ἐκ τούτων ὁ μὲν ΙΣΧΥΡΟΣ κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ἃς ἐλάβομεν ἐκ Κίνας, εὑρίσκεται εἰς Πεῖχό. Ἡ δὲ ΣΚΩΤΙΑ καὶ ἡ ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ ἐξεφόρτωσαν τὰ φορτία των εἰς λαμπρὰν κατάστασιν. Ὁ ΠΕΤΡΟΒΕΗΣ παραλαβὼν τὰς πραγματείας τοῦ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ ἀνεχώρησεν εἰς Σουλινᾶ. Ὁ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν 21 λήγοντος καὶ ἀνεχώρησε τὴν ἐπιοῦσαν ἐπίσης διὰ Σουλινᾶ. Ὁ ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ, ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν 22 καὶ ἐκφορτώσας τὰς διὰ τὸν Δούναβιν πραγματείας του, ἀπῆλθεν εἰς Ταϊγάνιον.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΜΗΧΑΝΑΙ κτλ. Οἱ Κύριοι M. A. SOUL & Co. ἀγοράζει καὶ πωλεῖ κάθε εἶδος μηχανῆς, ἐργαλείου κτλ. Ὅσοι ξένοι ἐπιθυμοῦν ν' ἀγοράσουν ἀτμόπλοια, μηχανὰς κτλ καὶ ἐπιφορτίσουν τὸν εἰρημένον Κύριον, δι' ἐξέτασιν θέλουν ἔχει τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ὅλαι αἱ μηχαναὶ εἶσιν εἰς καλὴν κατάστασιν Οἱ ΚΚ. M. A. SOUL & Co. ἐξακολουθεῖ νὰ ἐφοδιάζῃ Στερεὰς καὶ Κινητὰς Ἀτμομηχανὰς ἀρίστης ποιότητος. Σφῦρας ἀτμοκιρέτου, πρὸς ὄθησιν πασσάλων, Μηχανὰς πρὸς διατρύπησιν, κοῦρεμα, κάρφωσιν, σιδηρουργικὴν, ἐξομάλυνσιν, χάραξιν, ἀρωτρίασιν, τύπωσιν, κατασκευὴν καλαποδίων καὶ παντὸς ξυλουργικοῦ σχεδίου, τόρνους παντὸς εἴδους. Μηχανὰς πρὸς κοπὴν σωλήνων. Ἀτμο-ἀντλίας διὰ τὴν ξηρὰν καὶ διὰ τὴν θάλασσαν Μηχανὰς πρὸς ἔλασιν πασσάλων. Ῥίνας, Χάλυβα, Ἐργαλεῖα, Σφυρηλάτους, Σιδηροῦς σωλῆνας κτλ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ, ΤΡΑΠΕΖΑΙ, ΔΕΙΚΤΑΙ, ΑΤΜΟ-ΓΝΩΜΟΝΕΣ, ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ, ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ αὐτῶν—Οἱ ΚΚ. M. A. SOUL & Co. Engineers and Steam-Ship Furnishers. 3, Leadenhall Street, London, E.C

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct of Whitefriars, in the City of London, and Published by Charles Bradberry, at the Office, 2, York-street, Covent-Garden, in the Parish of St. Paul.—London, November 1, 1860.